

Emberi jogok az iszlámban és általános tévhitek

Ez a könyv az emberi jogokat vizsgálja egy tökéletesen kiegyenlített rendszer, az iszlám törvénykezés fényében. Ezek a jogok a muszlimok Isteni Könyvére, a Koránra és Allah Küldötte (Allah áldásai és békéje legyen vele) gyakorlatára, a Szunnára alapozódnak. Mind a Kegyes Korán, mind a Szunna célja az ideális egyén

és az ideális társadalom
megformálása, ahol az emberek
együttműködnek, hogy létrehozzák
az egyének harmóniáját Allahhal, az
Urukkal és Teremtőjünkkel,
önmagukkal, másokkal, a
társadalommal általában és más
társadalmakkal szerte a világon.
Továbbá, választ kapunk néhány
tévhitre az iszlámmal kapcsolatban,
amelyekkel gyakran találkozunk a
modern társadalomban.

<https://islamhouse.com/897260>

- [Emberi jogok az iszlámban és általános tévhitek](#)
 - [Bevezetés](#)
 - [Az iszlám és az emberiség alapvető szükségletei](#)
 - [Egyenlőség az iszlámban](#)
 - [Az iszlám és az élet alapvető szükségleteinek védelme](#)
 - [1. Az Isteni vallás védelme](#)
 - [2. Az egyén védelme](#)
 - [3. Az elme védelme](#)
 - [4. A becsület, a család és leszármazás védelme](#)

- 5. A vagyon védelme
- Jogok és kötelességek az iszlámban
 - 1. A Mindenható Allah jogai
 - 2. Mohamed Próféta jogai
 - 3. Más Próféták és Küldöttek jogai
 - 4. A szülők jogai
 - 5. A férj jogai a feleségtől
 - 6. A feleség jogai a férjétől
 - 7. A gyerekek jogai
 - 8. A rokonok jogai
- Néhány szó a társadalmi jogokról és kötelességekről

- Az uralkodó joga a néptől
- A nép joga kormányától
- A szomszédok jogai
- A barátok jogai
- A vendégek jogai
- A szegények és szűkölködők jogai
- Az alkalmazottak/munkavállalók jogai
- A munkaadók jogai
- Az állatok jogai
- A növények és fák jogai (és az általános környezeté)
- Vegyes jogok
- Az igazságszolgáltatási rendszer az iszlámban

- [A felelősségre vonhatóság \(Hiszbah\) rendszere az iszlámban](#)
- [Az iszlám emberi jogok nyilatkozata az iszlámban\[118\]](#)
- [TévHITEK az emberi jogokról az iszlámban](#)
- [Összegzés](#)

Emberi jogok az iszlámban és általános tévHITEK

Írta:

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

Fordította:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Julia Gabriel

Bevezetés

Minden hála Allahot illeti és Allah emelje fel az Ő Prófétájának említését és tegye őt és háza népét, társait, és azokat, akik az ő útjukat követik mentessé minden gonosztól és

adjon nekik biztonságot a Feltámadás Napján.

Minden társadalomnak biztosítania kell polgárai jogait, amelyek garantálják számukra az alapvető szükségleteiket és a biztonságot, és

lehetővé teszi nekik, hogy egy nagyobb társadalmi csoporthoz tartozónak érezzék magukat, és ragaszkodhassanak hozzá. Az egyéneknek szükségük van a biztonságérzetre és a hovatartozásra, hogy megfelelően el tudják látni feladataikat és kötelességeiket.

Jelenleg három különböző áramlatot lehet megkülönböztetni globális társadalmunkban:

◆ Az első irányzat túlzásba viszi az egyén jogait a társadalom fölött. Ez az irányzat az egyének teljes szabadságot ad, hogy azt tegye, amit akar, minimális korlátozásokkal. Ez sajnos kaotikus társadalmi

helyzethez vezet, mert amikor az egyén korlátlan szabadságot kap, az önző vágyak veszik át a hatalmat és ez konfliktus teli eredményekhez vezet. Az egész társadalom súlyosan szenved az irigység és az önzés miatt. Ezt az áramlatot találjuk a liberális, demokratikus, kapitalista társadalmakban.

◆ A második irányzat a fentivel ellentétben, a társadalom jogait támogatja az egyénnel szemben. Az utóbbit megfosztja személyes jogaitól. Az egyén csak olyan jogokkal rendelkezik, amelyek az uralkodó rezsimet szolgálják, az uralkodó osztály vagy csoport ideológiájának megfelelően. Ez az

áramlat a jellemző a kommunista és totalitárius társadalmakban.

◆ A harmadik irányzat, ideálisan, sem a társadalom jogait nem hangsúlyozza az egyén felett, sem az egyén jogait a társadalom felett. Mindkettőnek megadja a neki járó jogokat az életben, az adott rendszer szerint. Szigorú szabályok és feltételek kormányozzák és ellenőrzik a jogokat és kötelességeket. Ebben az irányzatban a közérdek csak súlyos konfliktus esetében kap prioritást az egyéni érdek felett.

Ebben a könyvben az emberi jogokat vizsgáljuk meg egy

tökéletesen kiegyenlített rendszer, az iszlám törvénykezés fényében. Ezek a jogok a muszlimok Isteni Könyvére, a Koránra és Allah Küldötte [\[1\]](#) gyakorlatára, a Szunnára alapozódnak. Mind a Kegyes Korán, mind a Szunna célja az ideális egyén és az ideális társadalom megformálása, ahol az emberek együttműködnek, hogy létrehozzák az egyének harmóniáját Allahal, az Urukkal és Teremtőjükkel, önmagukkal, másokkal, a társadalommal általában és más társadalmakkal szerte a világon.

Szilárdan hisszük, hogy a harmadik irányzat egyéni és társadalmi

alapelveinek alkalmazása, amikor Allah tökéletes, a Koránban és a Szunnában kinyilatkoztatott törvényei szerint történik, határozottan boldogabbá és sikeresebbé teszi az emberiséget. Eme alapelvek alkalmazása lehetővé teszi a társadalom számára a béke és biztonság elérését. Ezek a társadalmi jogok és alapelvek nem korábbi tapasztalatok, szociális ideológiák, **ideiglenes és azonnali szükségletek és/vagy politikai ösztönzések vagy indítékok eredményei**: ezek a Legkönnyörületesebb és Mindent Tudótól származnak az ember haladása érdekében az evilági boldogság és a Túlvilági üdvözülés felé.

Erős a hitünk abban, hogy az iszlám jogok és alapelvek igazságossága abból származik, hogy Allah, A Könyörületes, az ember egyetlen Teremtője nyilatkoztatta ki őket. Ő tudja a legjobban, teremtményeinek mire van mindig szüksége, mi használ és mi árt, mi teszi boldoggá vagy szomorúvá, mi teszi sikeressé vagy szerencsétlenné az embereket. Tudásával és jóságával választotta azt, ami a legjobban illik minden teremtményéhez a Földön és elégíti ki az alapvető szükségleteiket és életüket sikeressé, biztonságossá és örömtelivé teszi.

A Dicsőséges Korán, ami
Mohamednek lett leküldve és

kinyilatkoztatva, az örök csoda, amely tartalmazza eme lényeges törvények alapját. Allah Küldöttének Szunnája, amely az iszlám törvénykezés második forrása, részletes kinyilatkoztatott útmutatást tartalmaz. Allah Küldötte tizennégy évszázaddal ezelőtt vezette be ezeket a szabályokat és alapelveket, a legjobb formában és módon, és örökké érvényesek maradnak. Mind a Dicsőséges Korán, mind a Szunna (Allah Küldöttének gyakorlatai) megbecsülik az ember egyéni jogait a társadalomban. Az iszlám törvénykezés eme forrásai nem hagyták figyelmen kívül sem a társadalom sem a közérdek jogait. **A**

Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget) és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

Az ember csak akkor nyeri el ezt a megtiszteltetést és ezeket a jogokat, ha eleget tesz kötelességeinek és megadja a mások jogait. Hogy ezt a különleges szerepet betöltse a földön, szükség van különleges feladatok megoldására bizonyos

személyek által. A Mindenható Allah ezt az elképzelést a következőképpen illusztrálja a Dicsőséges Koránban:

„Ő az, Aki a földön éltek utódaivá (egyik generációt előhozva a másik után) tett benneteket. És némelyeket közületek a másik fölé emelt fokokkal, hogy próbának vessen alá benneteket abban, amit nektek adott. A te Urad gyorsan Büntető. Ám Ő Megbocsátó és Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:165]

Néhány nemzet és nemzetközi szervezet hangosan hív olyan alapelvekre, amelyek az emberi

jogok védelmét kívánják biztosítani. Az iszlám, felvilágosult sariája (törvény - és jogrendszer) által, tizennégy évszázaddal ezelőtt már ezekre a jogokra hívott. A modern nemzetközi szervezetek által felsorolt jogok, hiányosak és hibásak megfogalmazásukban és igazságtalanok alkalmazásukkor. Politikai programoknak, gazdasági nyomásnak és kulturálisan részrehajló szempontoknak vannak alárendelve és a gyarmatosítás és az imperializmus nyomait viselik magukon. Ezeket a jogokat, gyakran, nem az összes ember érdekében fogalmazzák és alapoznak meg, hanem inkább bizonyos szervezetek vagy

hatalommal rendelkező
érdekcsoportok számára. Ez még
inkább evidenssé válik, amikor
megnézzük, hogy a világban sok
embertársunk szenved a
legborzasztóbb atrocitásoktól, még
sincs egy szervezet sem, amely
valóban megvédené a szegényt és
gyengét. A vakító igazságtalanságok
és a nemzetek közti, vagy nemzetben
belüli visszaélések szemünk előtt
válnak egyre rosszabbá, viszont a
segítségre és fejlesztésre adott recept
csak mélyebbre taszítja őket a
nyomorba, mintha örökös
szolgasorsra lennének ítélve.

Lehetséges, hogy néhány emberi
jogi szervezet nem tud segíteni az

elnyomott embernek politikai vagy gazdasági okokból. Néhány őszinte szervezet, meg lett akadályozva emberi jogi erőfeszítéseikben, míg másokat engedélyeztek, mivel ők olyan napirendeket támogatnak és szektás eszmékkel térítenek, vagy különleges érdekcsoportokat pártfogolnak, amely elfogadhatóbbak a domináns hatalmak számára. Néhány szervezet jelmondata, hogy „nem avatkozunk bele más országok belügyeibe”, vagy „a politikai valóságon belül kell maradnunk” stb. Az iszlám a világ elnyomott embereinek védelmére és támogatására hív, az elnyomás és a kizsákmányolás okainak a felszámolásával. Az

iszlám törvény célja, hogy minden elnyomást és kizsákmányolást megszüntessen olyan jogok szerint, amelyek jóra parancsolnak, megtiltják a rosszat és a Magasságos Allah útján küzdenek.

A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: «Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!»” [A

Kegyres Korán értelmezésének fordítása, 4:75]

Fontos kijelenteni itt, hogy az emberi jogi törvények betartatása egy muszlim társadalomban elválaszthatatlanul kapcsolódik az iszlám törvényeinek és alapelveinek betartásához, betű és szellemi jelentése szerint. Néhány ember csak azt veszi ki, ami a saját érdekeit szolgálja. Mások talán csak úgy tesznek, mintha valamilyen iszlám tanítást vagy alapelvet alkalmaznának, de valójában az iszlámot próbálják belülről lerombolni, megváltoztatni vagy manipulálni, és megakadályozni, hogy az iszlám törvényei

alkalmazásra kerüljenek. Ők nem az emberi jogok védelmének példái az iszlám szerint. Ezért azok számára, akik az iszlámot objektíven tanulmányozzák, kötelező az iszlámot a saját érdemei szerint tanulmányozni, mint egy teljes fejlett rendszert, és nem hagyják befolyásolni magukat, néhány állítólagos muszlim helytelen gyakorlatától. Egyének, csoportok, népek vagy kormányok nem befolyásolhatják az ember végső ítéletét. Az iszlám alapelvek és az iszlám törvénykezés alkalmazása az iszlámhoz való elkötelezettségtől függően változik, és aszerint, hogy az adott körülmények között mennyi lehetőség van ezeket gyakorolni.

Még ha egy rendszer jó is,
lehetségesek gyengeségek és hibák a
megértésében és alkalmazásában.

Ha észreveszünk például
hazugságot, csalást,
szerződésszegést, becsapást és
korrupciót egy embernél, nem
szabad a rendszert vádolnunk miatta.

Mivel az iszlám kategorikusan
megtiltja ezeket a rossz dolgokat, az
embert kell megszidni a bűneiért,
nem a rendszert. Alaposan meg kell
vizsgálnunk magát a rendszert és
észre kell vennünk a gyümölcsseit.

Egy egyszerű példát mondhatunk itt:

ha egy embernek kenyérre van
szüksége, elmegy a pékségbe vagy
legalább egy helyre, ahol kenyeret
árulnak, mint például élelmiszerbolt

vagy szupermarket. Ha akinek kenyérre van szüksége, henteshez megy vagy virágboltba megy, nem fog kenyeret találni. A Dicsőséges Koránban, megmagyarázza az ilyen esetet. **A Mindenható Allah azt mondja:**

„És ha te engedelmeskedsz azok nagy többségének, akik a földön vannak, akkor ők tévútra visznek téged Allah Útjáról. Hiszen ők csak véleményt követnek és csak találgatnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:116]

Sajnálatosan megfigyelhető, hogy sok muszlim a világ minden táján nem az iszlám igaz képviselői, mert

súlyos hibákat követnek el és sok komoly hiányosságuk van a hitben és gyakorlatban. Azért említjük ezt a szerencsétlen helyzetet, hogy figyelmeztessük azokat, akik az iszlámot tanulmányozzák, hogy ne befolyásolják őket azoknak a muszlimoknak a viselkedése és negatívumai, akik rosszul képviselik az iszlámot. A komoly tanulmányozók ne essenek kétségbe; inkább keressenek olyan muszlimokat, akik megfelelően képviselik a vallást és az iszlám tanításainak lényegét. Bátorítjuk a muszlimokat, hogy a legjobban gyakorolják a vallásukat és helyesen alkalmazzák életük minden területén. Arra hívjuk a nem

muszlimokat, hogy vizsgálják meg az iszlámot és értsék meg alapelveit úgy, hogy részrehajlás nélkül közelednek felé.

Van egy híres történet egy újonnan áttért muszlimról, aki mikor elment egy muszlim országba, teljesen meglepődött a muszlimok viselkedésén abban a társadalomban, hogy mennyire eltávolodtak az iszlám ideális tanításaitól és alapelveitől. **Azt mondta:**

’Megköszönöm a Mindenható Allahnak, hogy előbb adta meg nekem a lehetőséget az iszlám elfogadására, mint hogy eljöttem ebbe az országba. Ha előbb jövök ide, mint hogy muszlim lettem, soha

nem gondoltam volna arra, hogy muszlim legyek!’ Azért jelentette ezt ki, mert első kézből tapasztalta néhány muszlim kirívóan helytelen viselkedését. Ez valóban nagyon szerencsétlen helyzet, amelyet igyekeznünk kell kijavítani. Az első lépés a javítás felé a tudás és az oktatás.

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

www.islamland.com

Az iszlám és az emberiség alapvető szükségletei

Az iszlám, mint az utolsó és tökéletes üzenet Allahtól az

emberiségnek, azt célozza meg, hogy alapelvein, jogi keretein, etikai kódrendszerén keresztül egy olyan ideális társadalmat alapítson meg, amelyben egyensúlyban van az egyéni jogok és a társadalom kollektív jogainak védelme. Egyik módja e cél elérésének az alapvető szükségletek biztosítása, amely védelmezik az egyének teljes jogait a közjó megsértése nélkül. Ha a társadalom minden tagja élvezi törvény adta jogait a békéhez, nyugalomhoz, szabadsághoz és minden alapvető emberi igény általános elérhetőségéhez, kiegyensúlyozott közjóléthez, akkor meglesz arra lehetőségük, hogy

gyümölcsöző, teljes és elégedett életük legyen.

Ezt az elégedettséget Allah Küldötte a következőképpen írta le:

„Aki felébred reggel, biztonságban érzi magát közösségében, egészséges a teste, és elégséges ellátással rendelkezik egy napra, az olyan, mintha az egész világot birtokolná.” [2]

Az iszlám egyedülálló rendszert fejlesztett ki a jogok és kötelességek tekintetében, amely biztosítja és megőrzi az emberi lét következő öt alapvető szükségletét:

1. Az Isteni Vallás megóvása

2. Az egyén megóvása
3. Az elme megóvása
4. A becsület és leszármazás megóvása
5. A vagyon megóvása

Minden emberi társadalom megalkotta saját rendszerét eme alapvető emberi szükségletek védelmében és ki fogjuk emelni az iszlám rendszer egyedülálló aspektusait. Mielőtt az alapvető szükségletek részletesebb tárgyalásába bocsátkoznánk, a gyakran félreértett „egyenlőség” fogalomról teszünk néhány megjegyzést.

Egyenlőség az iszlámban

A férfi és a nő egyenlőnek teremtett emberségben, osztoznak a leszármazásban, Allah teremtésének méltóságában, és az ember előjogaiban az Ő teremtményei között. A faji, nemi, színbeli, leszármazási, osztályi, területi vagy nyelvi diszkrimináció határozottan tilos az iszlámban, hogy elkerülje az előjogokkal rendelkezők és nem rendelkezők közt állított mesterséges akadályt. Az egyenlőség nem azt jelenti, hogy mindenki tokéletesen egyforma, mivel a természetes különbségek nincsenek letagadva. A két nem kiegészíti és teljessé teszi egymást.

A Magasságos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti emberek! Féljétek Uratokat! Aki egyetlen személyből (Adám) teremtett meg benneteket és abból megteremtette a feleségét (a párját, Évát) és kettejükből sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, Akire hivatkozva szoktátok egymást kérdezgetni! És (óvakodjatok attól, hogy) a rokonságot (megszakítsátok)! Bizony Allah őrzőként áll felettetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

Allah Küldötte azt mondta:

„Ó emberek! Egy az Uratok! Egy az apátok. Mindannyian Ádám fiai

vagytok. És Ádám földből lett teremtve. Valóban, a legtiszteletreméltóbb Uratok, a Mindenható Allah, szemében a legistenfélőbb köztetek. Nem felsőbbrendű az arab a nem arabnál. Nem felsőbbrendű a nem arab az arabnál. Nem felsőbbrendű a vörös ember (faj) a fehér embernél. Hasonlóképpen, nem felsőbbrendű a fehér a vörös embernél, kivéve jámborságban és Istenfélelemben.”[\[3\]](#)

Az iszlám szerint az egész emberiség, minden emberfajt beleértve, egy a származása, hogyan lehet akkor, hogy valaki kizsákmányolja a másikat

felsőbbrendűséget vagy különleges előjogokat hangoztatva? Az iszlám nem tolerálja a hamis büszkeséget leszármazás vagy társadalmi hovatartozás alapján. **Allah Küldötte** azt mondta:

„A Mindenható Allah eltörölte a hamis büszkeséget, amelyet az iszlám előtti időszakban gyakoroltak, amikor az emberek az őseikkel büszkélkedtek. Minden ember Ádámtól származik. És Ádám földből lett teremtvé.”[\[4\]](#)

Néhány társadalomban eluralkodott a faji és osztály szerinti büszkeség. Például néhány zsidó és keresztény magasabb rendűnek gondolták

magukat státusz, faj, osztály vagy nemzetiség alapján. A Magasságos és Mindenható Allah ezt arroganciának nyilvánította, ahogyan a Dicsőséges Koránban mondja:

„A zsidók és a keresztények azt mondták: «Mi Allah gyermekei és kedveltjei vagyunk.» Mondd: «Akkor miért büntet benneteket a bűneitek miatt? Nem! Ti emberek vagytok, azok közül, akiket teremtett. Annak bocsát meg, akinek akar és megbünteti azt, akit akar.» Allahé az egek és a föld birodalma és a kettő közöttié is. Hozzá vezet az út.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:18]

Az iszlám törvénykezés felszámolta minden formáját a rasszizmusnak. Például Allah Küldötte egyik társa, Abu Dharr (Allah legyen vele elégedett) egyszer azt mondta egy fekete rabszolgának: 'Ó, fekete asszony fia!' Mikor ezt Allah Küldötte meghallotta, odafordult Abu Dharrhoz (Allah legyen vele elégedett), és azt mondta neki:

„Sértegeted ezt az embert az anyjával? Valóban, te a Tudatlanság korának tulajdonságaival rendelkezel. Az az idő véget ért. Nincs érdeme a fehér asszony fiának a fekete asszony fiánál, kivéve Istenfélelem és jóság terén, vagy jó tettek által.”[\[5\]](#)

Közölték, hogy amint Abu Dharr
(Allah legyen vele elégedett)

meghallotta a

Próféta kommentárját, letette a fejét
a földre alázatosságból a rabszolga
elé, hogy rálépjen a fejére a lábával,
hogy vezekeljen a rossz tettéért, bár
a Próféta nem parancsolta ezt neki.

Abu Dharr (Allah legyen vele
elégedett) meg akarta büntetni
magát önmaga megalázásával, hogy
soha ne ismételjen meg egy ilyen
bűnt a jövőben.

Az iszlámban minden ember teljesen
egyenlő a kötelességeikben Allah
felé. A gazdag és a szegény, a
vezető és a paraszt, a fehér és a
fekete, a köztisztületnek örvendő és

a megalázott, mind egyenlő ember Allah előtt; a legnemesebb a legistenfélőbb és legőszintébb és szilárdabb az istenszolgalatban és a jótettekben. **Ahogyan a Próféta mondta:**

„Allah nem nézi a az arcotokat vagy a vagyonotokat, hanem a tetteiteket és a szíveteket. (a tetteket és a szándékot és őszinteséget).” [\[6\]](#)

A kötelességek és a tilalmak mindenki számára érvényesek, osztályra, társadalmi státuszra vagy fajra való tekintet nélkül. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Aki jóra való módon cselekszik, az magának teszi azt. Ám, aki rosszat tesz, az maga ellen teszi azt. A te Urad nem igazságtalan a hívő szolgákkal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:46]

Az egyének között Allah Istenfélelmük, jóságuk, és Allah, a Könyörületes parancsainak betartása alapján tesz különbséget. **A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Ó ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a

legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és a mindent figyelemmel Kísérő.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]

Az iszlám jogrendszere és a kinevezett muszlim bíró előtt minden egyén egyenlő. A büntetések, ítéletek és jogi rendelkezések minden emberi faj és osztály számára érvényesek különbségtétel nélkül és anélkül, hogy bármilyen előjogokkal rendelkező személy immunitást kapjon. Egy kiváló példa illusztrálja ezt. Áisah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Qurais nagyon aggódott, amikor egy nemes asszony a Makhzúm klánból lopott,

és Allah Küldötte alkalmazni akarta rajta a méltó büntetést, a kézlevágást. **A Qurais tanácskozott egymás között és azt mondta:** «A legjobb, aki beszélhet a Prófétával a makhzúmi tolvajnőről, az az ő szeretett társa **(és szeretett társának fia)**, Uszáma ibn Zaid.» Ezért elküldtek Uszámáért, hogy beszéljen a Prófétával, hogy közbenjárjon a makhzúmi nő érdekében. Miután meghallgatta Uszámát, **Allah Küldötte azt mondta:**

„**«Ó Uszáma! Azért jöttél, hogy közbenjárj egy büntetés ügyében, amelyet Allah rendelt el?»** Allah Küldötte felállt, **amint befejezte a beszélgetést Uszámával és a**

következő beszédet tartotta: «A népeket, akik előttetek éltek, az tette tönkre, hogy amikor egy nemes ember lopott közülük, elengedték büntetés nélkül, viszont mikor egy szegény, gyenge, jelentéktelen ember lopott közülük, rajta alkalmazták a büntetést. Allahra! Ha Fátimah, Mohamed lánya lopna, levágnám a kezét.»” [7]

Senkinek nincs joga a nemzeti vagyont személyes érdekeire felhasználni, visszaélni vele, monopolizálni. A nemzet minden tagjának joga van részesülni a nemzeti forrásokból, mind igazságos és egyenlő jogok és kötelességek szerint. Abban azonban nem lesznek

egyenlők, hogy mennyi erőfeszítést és hasznot hoznak a közjó érdekében. Az iszlám kormánynak minden erőfeszítést meg kell tennie, hogy munkalehetőséget biztosítson polgárainak és megszervezze a nemzeti források felhasználását.

Az iszlám kijelenti, hogy minden ember egyenlő emberi értékében, viszont minden egyén aszerint részesül a javakból, amilyen arányban ő támogatja társadalmát és közösségét. Az emberek között csak olyan módon tesznek különbséget, hogy milyen szolgálatot tesznek. Például egy keményen dolgozó egyén és egy lusta egyén nem kaphat egyforma fizetést és

pénzügyi jutalmazást. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Mindegyiknek meglesznek a fokozatai, annak megfelelően, amit cselekedtek. Az Urad nem figyelmetlen azzal szemben, amit ők cselekszenek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:132]

Az iszlám és az élet alapvető szükségleteinek védelme

Most részletesen kidolgozzuk az alapvető emberi szükségleteket, amelyeket az iszlám garantál Isteni és egyedülálló jogrendszerével.

1. Az Isteni vallás védelme

Az iszlám a teljes és tökéletes Isteni kinyilatkoztatás a Mindenható Allahtól az emberiség számára, hogy gyarapodjon és üdvözüljön. Allah minden korábbi prófétája, mint például Noé, Ábrahám, Mózes és Jézus (béke legyen mindannyiukkal) muszlimok voltak, és azért lettek a népeikhez küldve, hogy az iszlám általános vallását hirdessék, vagyis, hogy Allahot szolgálják társ vagy bálványimádat nélkül – és azt a különleges törvénykönyvet, amely népükhöz illett.

A Magasságos Allah azt mondja:

„Nem bízunk meg előtted
(Mohamed) egyetlen Küldöttet sem

feladattal csak úgy, **hogyan sugalltuk neki:** «Nincs más isten csak Én (**ilāha illa Allāh**)! Engem szolgáljatok hát!» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **21:25**]

Mohamed ibn Abdullah Allah utolsó prófétája és Küldötte. Az egész emberiséghez küldetett az iszlám törvényével, amelyet Allah hozott, a Legbölcsebb és Mindentudó.

A Magasságos Allah azt mondja:

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah Küldötte, a Próféták Pecsétje. Allah bizony minden dolognak Tudója.” [A

Kegyés Korán értelmezésének
fordítása, 33:40]

És a Magasságos Allah azt mondja:

„A mai napon teljessé tettem a számotokra a vallásokat és kiteljesíttem rátok az Én kegyelmemet. És az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul.” [A Kegyés Korán értelmezésének fordítása, 5:3]

És Ő azt mondja:

„Bizony a vallás Allahnál az Iszlám!” [A Kegyés Korán értelmezésének fordítása, 3:19]

És Ő azt mondja:

„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

Allah Küldötte azt mondta:

„Az én példám és az engem megelőző próféták példája olyan, mint amikor egy ember épít egy gyönyörű házat. A ház tökéletes és nagyszerű volt, egy kő híján (a sarokban). Az emberek bemennek és csodálkoznak ezen azt mondván: «Ha lett volna egy téglá (akkor teljes lett volna, minden tekintetben.» Allah Küldötte azt mondta: «Én

vagyok az a téglá helye (amitől teljes lesz a ház) és azért jöttem hogy lezárjam a proféták sorát.» [8]

Az egész emberiség egyetért az általános alapelvben, hogy az igazságot, igazságosságot és jóságot fenn kell tartani és meg kell védeni a hamisság, zsarnokság és gonoszság támadásával szemben. A muszlimok ezt a kötelességet nagyon komolyan veszik, és az igazság, a jog és a jó érdekében küzdenek minden törvényesen elérhető eszközzel. A világi társadalmakban a vallás pusztán magánügynek számít. A társadalom életét és jogi ügyeit szekuláris alapelvek és intézmények irányítják és soha nem a vallás vagy

a vallási törvények. Emlékeznünk kell, hogy a világiság (**szekularitás**) a keresztény egyházak és számos európai uralkodó és király túlkapásai és konfliktusai iránti reakcióként fejlődött ki.

Ez bevezeti a „dzsihad” (**harc, küzdelem**) érzékeny témáját, amely egy nagyon félreértelmezett és rosszul használt szó. A Dicsőséges Korán következő verse, teljes kontextusban meghatározza, milyen szabályok vonatkoztak a dzsihadra.

„Harcoljatok hát Allah Útján azok ellen, akik veletek harcba szálltak! Am ne lépjetek át a megszabott határokat! Bizony Allah nem szereti

a határokat áthágókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:190]

A dzsihád összegzése, hogy a muszlimok számára megengedett a harc az agresszió, kizsákmányolás és elnyomás ellen, de még ezekben az esetekben is tilos mindenfajta kihágás. A dzsihád szó gyökere arabul erőfeszítést jelent, és ez nem csak az elnyomók és zsarnokok elleni harcra értendő, hanem általánosan a jó elősegítése és a rossz eltörlése érdekében folytatott mindenféle küzdelemre. A dzsihád által védik meg az iszlám vallást végső igazságával, igazságosságával és jóságával, és magukat a

muszlimokat is azoktól, akik ártani akarnak nekik. Minden muszlim kötelessége, hogy higgyen a dzsihád igazságosságában és gyakorolja, **ahogy tudja**: a nagyobb képességekkel rendelkezőknek nagyobb a felelőssége, de a szegény és képességeiben korlátozott emberek is nyújthatnak erkölcsi támogatást és fohászkozhatnak a győzelemért.

A dzsihádot a korábbi vallások is gyakorolták. Mióta a gonosz megjelent a világban, az emberiség egész történelmében, dzsihádot rendeltek el, hogy megállítsák a zsarnokságot és az igazságtalanságot. Az is a célja,

hogy megállítsa az embereket a hamis istenségek és „félistenek” imádatában, és hogy bemutassa nekik Allah imádatát, Akinek nincs fia és nem társítható mellé senki. A dzsihád célja ezen kívül az igazságtalanságok megszüntetése és az, hogy bemutassa az embereknek az iszlámot, a kegyelem, igazság és béke életmódját, az ember érdekében, és nem néhány arab vagy más nacionalista csoport érdekében, mivel az iszlám egyetemes és nincs földrajzi vagy más határa. **Ahogy a hagyomány szerint Allah Küldötte mondta:**

„«Segíts testvérednek, akár elnyomó, akár elnyomott.» egy

ember megkérdezte: «Ó Allah Küldötte! Segítek neki, ha elnyomott, de hogyan segíthetek neki, amikor ő az elnyomó?» Ő azt felelte: «Távol tartod attól, hogy elnyomást kövessen el. Ez lesz a segítséged számára.»^[9]

Az iszlám üzenete és hívása nemzetközi és univerzális az egész emberiség számára, amely mindent magába foglaló hit-, erkölcs- és etikai rendszert tartalmaz az élet minden területére. Az iszlám lefektette az ember számára az igazság, igazságosság, egyenlőség, szabadság, gyarapodás, siker és becsületesség alapelveit a Földön. A dzsihád célja nem az, hogy az

embereket akaratum ellenére az iszlámra kényszerítse, hanem az, hogy fenntartsa a békét, amely lehetővé teszi az egyistenhívő vallás, az igazság és az egyenlőség üzenetének terjedését az egész világon és megvédje a támadástól. Miután az emberek megkapták az üzenetet, rajtuk múlik, hogy elfogadják az iszlámot, vagy máshogy választanak. A dzsihád alapvető célja, hogy az iszlám üzenete békés terjedésének utat nyisson az emberek számára. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Nincs kényszer a vallásban! Ím világossá lett az egyenes Út és a

tévelygés (különbözősége). Aki megtagadja a bálványokat és hisz Allahban az a legszilárdabb kapaszkodóba fogódzik, amely elszakíthatatlan. Allah a Halló és a Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

A kormány és az emberek közti belső kapcsolat kiépítése és megerősítése igazságosságon és békén alapszik, mert nem létezhet tartós béke igazság nélkül. A dzsihád nem „szent háború”, ahogy a nyugati média leírja, hanem egy tiszteletreméltó „küzdelem” és ellenállás az elnyomók ellen és azok ellen, akik szemben állnak Allah Szavának, a Benne való hitnek és az

Iszlámnak, az Ő vallásának a terjedésével. A „háború” legtöbbször személyes vagy nemzeti érdekek miatt kezdődik, föld, ásványkincsek és/vagy más politikai vagy gazdasági okok miatt. Az iszlám tiltja az ilyen „háborút”. **A dzsihádot három helyzetben engedélyezi:**

1. Az élet, vagyon és a nemzeti határok védelme, kihágás nélkül

Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Harcoljatok hát Allah Útján azok ellen, akik veletek harcba szálltak! Am ne lépjetek át a megszabott határokat! Bizony Allah nem szereti

a határokat áthágókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:190]

2. Az elnyomás megszüntetése és az elnyomott nép igazságos jogainak visszaállítása

Az elnyomással és zsarnoksággal való szembehelyezkedés kötelessége a Dicsőséges Korán következő ájájában van említve:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, **akik azt mondják: «Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled**

származó támogatót és adj nekünk
Tőled származó segítőt!»” [A
Kegyess Korán értelmezésének
fordítása, 4:75]

Allah prófétája azt mondta:

„A legjobb dzsihád Allah útján, az
igazság szava egy zsarnok uralkodó
előtt.” [\[10\]](#)

3. A hit és a vallás védelme

A Magasságos Allah azt mondja a
Dicsőséges Koránban:

„És harcoljatok ellenük, amíg nem
lesz több kísértés és a vallás teljesen
Allahé lesz! Ma abbahagyják (úgy
jó). Allah bizony tudással bír arról,
hogy ti mit tesztek.” [A Kegyess

Korán értelmezésének fordítása,
8:39]

A mudzsáhid (muszlim harcos Allah ügyéért) meg kell tisztítsa szándékát, hogy csak Allah tetszését keresse. Világosan meg kell értenie, hogy a dzsihád csak igazságos ügyért vívható: hogy megvédje az iszlámot és a muszlimokat, és hogy hirdesse az iszlám üzenetét és Allah Szavát. Ha az iszlám ellenségei, akik harcolnak a muszlimok ellen, abbahagyják a támadást és elfogadják az igazságos békefeltételeket, a muszlim harcosoknak abba kell hagyniuk a harcot.

Allah azt is mondja:

„Ha hajlanak a békére, úgy légy te is hajlandó arra! Hagyatkozz Allahra, Ő a Halló és a Tudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:61]

És a Magasságos azt mondja:

„Ha most távol tartják magukat tőletek és nem harcolnak veletek és a békét ajánlják fel nektek, úgy Allah nem ad nektek lehetőséget ellenük.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:90]

Az iszlám csak a fent említett különleges okok esetében engedi meg a harcot és szigorú szabályokat

fektetett le a harcok alatti viselkedésről. A harc minden más okból tilos az iszlámban, például a terület bővítéséért, gyarmatosításért, bosszúért, stb. Az iszlám nem engedi meg a harcosoknak a felelőtlen öldöklést, hanem csak a katonai személyzet és a fegyveres erők közvetlen támogatóinak megölését engedi meg. Az iszlám megtiltja és nem bocsátja meg az idősek, gyermekek, nők, az orvosi kezelés alatt állók, az egészségügyi dolgozók és a szerzetesek megölését, akik Allah imádatáért zárkóztak el. Az iszlám megtiltja ellenséges harcosok halott testének és szerveinek megcsonkítását. Ezen kívül megtiltja az ellenség állatainak

megölését, az emberek otthonának lerombolását és az ivóvízforrások beszennyezését, legyen az folyó, tó, forrás vagy kút. Ezek a szabályozások a Dicsőséges Korán számos ájáján alapulnak, **amilyen például a következő:**

„Azzal, amit Allah adott neked, a Túlvilági lakhelyre törekedj! Ám ne feledkezz meg az evilági részedről sem! Cselekedj jót, ahogyan Allah is jót tett veled. És ne terjessz romlást a földön! Allah nem szereti a romlást terjesztőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **28:77**]

Allah Küldötte is beszélt erről,
egyik kijelentése:

„Harcoljatok Allah Ügyéért és az Ő Nevében, azok ellen, akik nem hisznek Allahban. Harcoljatok ellenük, de ne szegjétek meg a szerződéseket vagy egyességeket, ne csonkítsatok a halottakat és ne öljétek meg gyerekeket(...).”[\[11\]](#)

Ő azt is mondta:

„(...)ne öljetek meg nőt vagy rabszolgát.”[\[12\]](#)

Ez megegyezik az első kalifa, Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) utasításaival és tanácsaival, amikor dzsihádba küldte katonaságát.

Közölték, **hogy azt mondta:**

„Hallgassátok és

engedelmeskedjete a következő tíz parancsra és utasításra: Ne csapjatok be senkit **(akinek megesküdtetek)**.

Ne lopjatok a hadizsákmányból. Ne szegjétek meg a szerződéseket. Ne csonkítsátok meg a halott vagy megölt ellenséges harcosok testét.

Ne öljetek meg gyereket. Ne öljetek meg idős férfit vagy nőt. Ne öljetek meg nőt. Ne vágjatok ki a pálmafát **(vagy bármilyen más fát)** és el se égessétek.

Ne vágjatok ki vagy tegyetek tönkre gyümölcsfát. Ne mészároljatok le nőstény birkát, tehenet vagy tevét, csak a **(szükséges)** élelmezésükért.

Biztosan elhaladtok néhány ember

mellett, akik elzárják magukat Allah imádatára szerzetesként vagy máshogy, hagyjátok és ne zavarjátok őket. Bizonyosan meg fogtok állni néhány ember mellett az úton, akik mindenféle étellel látnak el titeket. Amikor az ételeiket eszitek, említsétek Allah nevét minden alkalommal, amikor esztek. Bizonyosan elmentek emberek csoportja mellett, akik leborotválták a hajukat a fejük közepén és a körülötte levő hajat hosszú fonatokban hagyták: megengedett harcolni és megölni ezeket az embereket, mivel ők az ellenség harcosai, akik kardjaikat ellenetek használják. Induljatok Allah nevében.”

A hadifoglyokat nem szabad kínozni, megalázni vagy megcsonkítani. Nem szabad őket szűk, klausztofóbiát keltő börtöncellákba zárni megfelelő étel és ital nélkül, halálukat okozván. **A Dicsőséges Korán kijelenti:**

„Táplálják a szegényeket, árvákat és a rabokat - jóllehet nekik is kedves az.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **76:8**]

Az iszlám kormánynak joga van szabadon engedni a hadifoglyokat váltságdíj nélkül, vagy meghatározott váltságdíj ellenében, vagy muszlim hadifoglyokra

cserélheti. Ez a Dicsőséges Korán következő ájájára alapszik:

„Ha a hitetlenekkel találkoztok (a harc során) vágjátok el a nyakukat! És ha elpusztítottátok (vagy megsebesítettétek) őket, erősen kötözzetek meg (őket foglyokként)! Ezek után, vagy kegyelem, vagy váltságdíj - míg a háború el nem éri a végét. Így van ez! Ha Allah akarta volna bosszút állt volna rajtuk, hogy egyet közületek a másikkal így tegyen próbára. Azok, akik Allah Útján öletnek meg, azok tetteit Ő nem fogja tévelygésbe vinni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:4]

A meghódított nép, beleértve az iszlám állam nem muszlim lakói és családjai, vagyonaik és ingatlanjaik az iszlám törvény védelme alatt állnak bármiféle erőszaktól.

Senkinek nincs joga elvenni a nem muszlim lakók tulajdonát vagy vagyonát, megalázni őket, vagy becsületükben kárt tenni. Senkinek nincs joga igazságtalanul megtámadni őket. A nem muszlimok hite és vallásgyakorlata az iszlám államban tiszteletet kap a törvény védelme alatt. **Allah azt mondja erről a Dicsőséges Koránban:**

„(Segíti azokat,) Akik, ha hatalmat adunk nekik a földön elvégzik az imát és megadják a zakát-ot és

megparancsolják a helyénvalót (**al-ma'rūfu**) és megtiltják a kifogásolandót (**al-munkaru**).

Allahnál vannak a dolgok végkimenetelei.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [22:41](#)]

A dzsizia egy különleges fejadó, amelyet azoktól szednek, akik nem fogadják el az iszlámot és meg akarják őrizni vallásukat, míg egy iszlám államban élnek. Például a korai iszlám államokban, míg a vagyonnal rendelkező muszlimok összegyűjtött vagyonuk 2.5%-át fizették be, **a nem muszlim lakosok három kategóriában fizettek dzsiziót: a gazdag és vagyonos osztály negyvennyolc dirhamot**[\[13\]](#) fizetett

egy évben; a középosztály, mint kereskedők, üzletemberek és gazdálkodók huszonnégy dirhamnak megfelelő összeget évente; és a munkásosztály, mint a pékek, ácsok, vízvezeték szerelők és hasonlóképpen tizenkét dirhamot egy évben. A dzsiziát az iszlám állam nem muszlim lakosainak és vagyonuknak a védelméért szedték. A muszlim vezető és hadvezér, Khalid ibn al-Walíd (Allah legyen vele elégedett) generális egyszer ígéretet tett az iszlám állam nem muszlim lakosainak: „Felajánlom nektek a fogadalmamat hogy teljes mértékben védelmet kaptok a fejadó fejében, amit összeszedtünk tőletek. Ha megadjuk a szükséges védelmet, jár

nekünk a fejadó. Máskülönben nem kötelező befizetnetek.” Majd amikor a muszlimoknak ki kellett üríteniük egy területet a harcok miatt, visszaadták a dzsiziát, amit beszédtek, mivel nem tudták megadni azt a védelmet, amelyben megállapodtak. [\[14\]](#)

A dzsiziát nem kellett, a muszlim állam, minden nem muszlim lakosa után befizetni; csak azoknak, akiknek jövedelmük volt. Emberek sok kategóriája felmentést kapott a dzsizia alól, mint a szegények, a kiskorúak, a nők, a szerzetesek, a vakok és a valamilyen fogyatékossgal rendelkező egyének. Az iszlám kötelezővé tette

a muszlim államnak, hogy teljes védelmet biztosítson az ezekbe a kategóriákba tartozó embereknek és megfelelő életminőséget biztosítson nekik. Valójában Khalid ibn al-Walíd (Allah legyen vele elégedett) generális ígérete az iraki Hírah város nem muszlim lakóinak a következőket tartalmazta: „Az idősnek, a mozgássérült munkásnak, a halálos betegnek vagy a gazdag embernek, aki csődbe ment, feltéve, hogy segítséget kap az azonos vallású emberektől, nem kell fejadót fizetnie. Ezen kívül mind jogosultak megfelelő ellátásra az iszlám kincstárból saját maguk és a rájuk bízottak számára.” [\[15\]](#)

Egy másik példa, amikor a második kalifa, Omar ibn al-Khattab (Allah legyen vele elégedett) egyszer elhaladt egy idős zsidó ember előtt, aki koldult. Omar (Allah legyen vele elégedett) utána kérdezett, és megtudta, hogy ő egy nem muszlim lakója az iszlám államnak. Omar (Allah legyen vele elégedett) azt mondta neki: „Nem voltunk veled igazságosak! Beszedtük tőled a fejadót, amikor fiatal és erős voltál, és magadra hagytunk öreg korodban!” Omar (Allah legyen vele elégedett) elvitte az idős zsidót a saját házába és felajánlott neki minden ételt és ruhát, amit talált. Később Omar (Allah legyen vele elégedett) így utasította a

kincstárnokokat: „Keressétek meg és figyeljétek meg a hasonló emberek helyzetét. Ajánljatok fel nekik segítséget amely elégséges nekik és családtagjaiknak, az iszlám kincstárból.”

Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

[vagyis a híres ája kezdete a zakáhról (kötelező adakozás)]. Az egyik magyarázat szerint a szegények a muszlimok és a szükséget

szenvedők a nem muszlim lakói az iszlám államban. [\[16\]](#)

2. Az egyén védelme

c Fizikai biztonság és védelem

Az ember élete szent és ajándék Allahtól, a Teremtőtől. Az emberi élet védelmében az iszlám súlyos büntetéseket iktatott törvénybe azok ellen a bűnelkövetők ellen, akik másokat meggyilkolnak vagy fizikailag bántalmaznak. **A gyilkosság három kategóriába eshet:** szándékos és/vagy előre kitervelt gyilkosság, emberölés és véletlen baleset. Az iszlám elrendeli a kivégzését annak, aki előre kitervelten meggyilkol egy ártatlan

embert, hogy erős elrettentő példával megszüntesse a szándékos emberölés gondolatát is. A nem szándékos emberölés és a tévedésből elkövetett gyilkosság más kategóriába tartoznak, amelyek kisebb büntetést vonnak maguk után, és vérdíjat kell fizetni az áldozat közeli rokonaiknak. A megölt áldozat családja vagy örökösei dijjah-t – vérdíjat – kapnak, kivéve ha úgy döntenek, hogy megbocsátanak a gyilkosnak. A gyilkos bűnbánatot kell tartson Allah előtt és kiengesztelést kell végeznie egy muszlim rabszolga felszabadításával, és ha ez nem lehetséges, két egymást követő hónap böjtölésével. Mindezek a

büntetések az élet megóvásáért hozattak. Senkinek nincs joga emberek életét, vagyonát vagy ingatlanát tönkretenni ok nélkül. Minden elnyomó és bántalmazó figyelmeztetést kap az iszlám társadalom ártatlan tagjainak igazságtalan gyilkossága, áldozattá tétele vagy zaklatása ellen, és ezeket a szigorú büntetéseket világosan ki kell hirdetni. Ha a megtorlás nem hasonlít magára a bűnre, a bűnözők bátran követnek el bűncselekményeket. Minden más testi büntetésnek hasonló az alapja, vagyis a büntetés a bűnnel arányos, a megtorlás különleges intézkedéseinek célja a viták és a káosz elkerülése. Minden súlyos

testi büntetés célja az emberélet és a vagyon védelme az iszlám társadalomban. **A Magasságos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És nektek a megtorlásban élet (megmentése) vagyon! Ó ti ésszel bírók! Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:179]

A Túlvilágon Allah Haragja lesz annak a büntetése, aki szándékosan gyilkolt és nem bánta meg. **A Magasságos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Aki szándékosan megöl egy hívőt annak jutalma a Pokol, örökkön abban fog időzni. Allah haragvása

feléje fordul és megátkozza. És Ő hatalmas büntetést készített elő a számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:93]

Az iszlám különleges kötelességeket rótt mindenkire az emberélet védelmének érdekében. [Az alábbiak lássunk néhány ilyen kötelességet:](#)

1. [Az ember nem birtokolja saját lelkét vagy testét:](#) ezek szent entitások, amelyek ideiglenesen lettek rábízva. Nem megengedett senkinek szándékosan kínozni vagy ártani magának, vagy bármiféle öngyilkosságot elkövetni vagy felelőtlenül tönkretennie magát. Az életet csak Allah Ügyéért lehet

feláldozni. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ó, ti, akik hisztek! Ne faljátok fel (pocsékoljátok el) javaitokat egymás között haszontalanul, kivéve, ha olyan kereskedelemről van szó, amelyről kölcsönösen megállapodtatok. És ne öljetek meg magatokat (öngyilkosságot elkövetve)! Allah bizony Irgalmas veletek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:29]

2. Az embernek megfelelően kell táplálkoznia, hogy kielégítse az egészséges élet minimum követelményét. Nem megengedett számára megfosztani magát

megengedett ételektől, italoktól, ruháktól, házasságtól és megfelelő gondoskodástól semmilyen okból, amely ártana neki. **A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Mondd (Mohamed): «Ki tiltotta meg Allah dicsőségét, amit a szolgálóinak hozott elő, és a jó dolgokat (a törvényileg megengedett ételek) a gondoskodásból.» Mondd: «Ezek azoknak járnak, akik hittek az evilági életben, és a Feltámadás Napján kizárólag (nekik). Így magyarázzuk meg a Jeleket azon embereknek, akik felfogják.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:32]

A Magasságos Allah figyelmeztette a Prófétát amikor nem evett mézet egyik felesége kedvéért, és ez egy örök lecke minden muszlim számára. **Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ó, Próféta! Miért tiltod meg (a magad számára) azt, amit megengedett Neked Allah - ezáltal feleségeid tetszését próbálván elérni. Hiszen Allah Megbocsátó és Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 66:1]

A mérsékeltség a zsugoriság és az extravagancia között van. Az ember élvezheti az Allah által felajánlott törvényes jó dolgokat a földön

mérséklettel az iszlám törvény határain belül, pazarlás nélkül. **A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ó Adám fiai! Minden imahelyen vegyétek magatokra a díszeiteket! Egyetek és igyatok! Ám ne legyetek túlzók! Ő nem szereti a túlzókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:31]

Tilos a test fizikai szükségleteit elhanyagolni, vagy kárt okozni hanyagság vagy önkínzás által. **A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint, amennyire az képes.

Mindenkinek az jár (jóként) amiért megdolgozott, és az íratik fel ellene, amit megszerzett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

Közölték, hogy Anasz ibn Malik (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Három ember jött a Próféta feleségeinek házához, hogy érdeklődjenek a Próféta istenszolgálatáról. Amikor megtudták, saját istenszolgálatukat jelentéktelennek tartották, és azt mondták: «Hol vagyunk mi a Prófétához képest, mikor Allah megbocsátotta múltbeli és jövőbeli bűneit.» Egyikük azt mondta: «Én

egész éjjel imádkozni fogok.» Egy másik azt mondta: «Én folyamatosan böjtölni fogok és nem fogom megtörni.» A harmadik azt mondta: «Én távol tartom magamat a nőktől és soha nem házasodom meg» A Próféta odament hozzájuk és azt mondta: «Ti vagytok azok az emberek, akik ezeket és ezeket a dolgokat mondták? Allahra, jobban félem Allahot, mint ti, és én vagyok köztetek a legengedelmesebb és legkötelességtudóbb Irányában, de én böjtölök és megtöröm a böjtöt; imádkozom és alszom éjjel és házasodom nővel. Tehát aki eltávolodik a Szunnámtól az nem tartozik hozzám.»”[\[17\]](#)

c Béke és biztonság

Az emberi jogok közül a legfontosabb az ember és családja számára a biztonsághoz és védelemhez való jog. A muszlim társadalom egyetlen polgárát sem szabad törvényesen megfélemlíteni szavakkal, tettekkel vagy bármilyen fegyverrel. **Allah Küldötte kijelentette:**

„Nem megengedett egy muszlimnak megijeszteni egy másik muszlimot.” [\[18\]](#)

A biztonságérzés lehetővé teszi a társadalom tagjainak a mozgás szabadságát, hogy dolgozzanak és elég pénzt keressenek mindennapi

ellátásukhoz. A testi és súlyos büntetések azért lettek meghatározva, hogy megállítsák azt, aki meg akarja törni a muszlim társadalom békéjét, biztonságát és stabilitását. **Allah Küldötte azt mondta búcsúbeszédében:**

„Valóban véretek, becsületetek és vagyonotok sérthetetlen egymás számára. Tilos megsérteni, ahogy tilos megsérteni ezt a (tiszteltreméltó és szent) napot ('Arafah napját a Hadzs alatt) ebben a szent hónapban (a zarándoklat hónapja, dhul-Hidzsa) ebben a szent városban (Mekka városában).” [\[19\]](#)

c Ellátás és egészséges étel és ital mindenkinek:

Egészséges ellátást kell biztosítani az iszlám társadalom minden tagja számára, és tisztességes és megfelelő munkalehetőségeket a társadalom dolgozó ereje számára. A megfelelő lehetőségek a kereskedelemre és munkára kulcsfontosságúak az emberek számára, hogy kielégítsék alapvető szükségleteiket. Azok, akik nem tudnak dolgozni idős kor, fogyatékoság, krónikus betegség miatt, vagy azok, akiknek a családjában nincs kenyérkereső, jogosulttá válnak a közsegítségre az iszlám kormány részéről. A zakáh-t

(a kötelező adakozást), amelyet a társadalom vagyonosabb tagjai adják, elérhetővé kell tenni a szükséget szenvedőnek, aki nem tud rendes bevételt szerezni igazolt okok miatt. A zakáh kötelező adakozás, amelyet a gazdagoktól szednek be és a társadalom meghatározott kategóriáinak adják. Allah Küldötte a következő tanácsot adta társának, Muádh ibn Dzsabálnak (Allah legyen vele elégedett), amikor elküldte őt Jemenbe, **hogy ott hívjon az iszlámra:**

„Hamarosan a Könyv népe között találod magad (...)mondd meg nekik, hogy a Mindenható Allah előírt egy bizonyos százalékot a vagyonukból

mint Zakáh (kötelező adomány), hogy beszedjék a gazdagoktól közülük és odaadják a szegényeknek és szükségét szenvedőknek.”[\[20\]](#)

Más önkéntes adakozást, ajándékokat, pénzügyi segítséget és hasonlókat lehet adni a Mindenható Allah tetszésének kereséséért, és a társadalom szegény és szükségét szenvedő tagjainak támogatásáért. Ez többek között Allah Küldötte következő hadíthára alapozódik:

„Nem hívő, aki jóllakik, míg a szomszédja éhes.”[\[21\]](#)

A szegény és szükségét szenvedő emberek szintén jogosultak az

iszlám kincstárból egy bizonyos összeghez. Ez szintén Allah Küldöttének következő hadíthára alapszik:

„Aki vagyont (pénzt és ingatlant) hagy hátra, az az örököseié lesz. Aki szegény és szükséget szenvedő családtagokat hagy hátra, Allah és a Küldötte gondoskodik majd róluk.” [\[22\]](#)

c Jó és megfelelő egészségügyi ellátás:

Az iszlám megtilt minden olyan okot, amely negatív hatással van a közegészségre. Az iszlám tiltja minden típusú drog és mérgeanyag használatát. Az iszlám megtiltja a

vér, a döghús, a tisztátalan állatok húsa, mint a sertés fogyasztását, és mindazt, ami ezekből készül. Az iszlám megtiltja az erkölcsstelen cselekedeteket, mint a paráznság, a házasságtörés és a homoszexualitást. Az iszlám karantént rendel el pestis idején mind a bejövő, mind a kimenő emberforgalom számára, hogy a járványok vagy súlyos betegségek ne terjedjenek szét az egész társadalomban. **Allah Küldötte azt mondta:**

„Ha hallasz járványról egy országban, ne lépj be, és ha egy olyan helyen vagy, ahol járvány van, ne hagyd azt el.” [\[23\]](#)

És ő azt mondta:

„A beteg embert ne vigyék a gyógyuló embert látogatni.” [\[24\]](#)

3. Az elme védelme

Az intelligencia a számon kérhetőség és minden értelmes és felelős tett alapja. Az iszlám megtiltja a károsító italok vagy szerek fogyasztását (pl. alkohol vagy kábítószer), amelyek befolyásolják az elme működését és leépítik az embert. A bor és alkohol arabul „khamr”, amely „elborítja” az agyat. Az alkohol és más drogok a társadalomban elkövetett súlyos bűnök egyik fő oka, amelyek katasztrofális eredményekhez

vezetnek. Az iszlám törvény szerint a nyilvános részegség büntetése az ostromlás, hogy felszámolja az effajta bűnt és figyelmeztetés legyen mások számára. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ó, ti, akik hisztek! Bizony a bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán művének szennye. Kerüljétek el! Talán boldogultok. A sátán csupán az ellenségeskedést és gyűlöletet akarja köztetek elhinteni a bor és a szerencsejáték által. És el akar téríteni benneteket az Allahról történő megemlékezéstől és az imától. Hát abbahagyjátok?” [A

Kegyves Korán értelmezésének
fordítása, 5:90-91]

Az iszlám megtiltja az alkoholos italok készítését és árusítását. Még az ilyen italok hirdetését sem engedélyezi, még ha a hirdető vagy eladó maga nem is iszik. **Ez a tilalom Allah Küldöttének a hadíthára alapszik:**

„Allah átka száll tíz embercsoportra, akik a khamr-ral kereskednek **(minden bódítószer)**. Aki kipréseli **(vagy lepárolja)**, akinek ki lett préselve, aki eladja, aki megveszi, aki szállítja, akinek szállítják, aki felhasználja a belőle származó

pénzt, aki megissza, és aki felszolgálja.”[\[25\]](#)

c Alapvető oktatás mindenkinek:

A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)Mondd: «Vajon egyenlőek azok, akik tudnak és azok, akik nem tudnak?» Bizony az ésszel élők okulnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [39:9](#)]

És Ő azt mondja:

„(...)Azokat, akik hisznek közületek és azokat, akiknek tudás adatott, Allah fokokkal magasabbra emeli. Allah mindenről tud, amit ti

tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 58:11]

Az iszlám társadalomban az oktatás minden egyén joga és egy elvárt erkölcsi kötelessége minden arra képes embernek. Az iszlám társadalomban minden arra képes, intelligens és képzett egyénnek meg kell tanulnia a vallás alapjait és a szükséges világi dolgokat. A kormánynak, képességeihez mértén, minden eszközt biztosítania kell, ami segít a megfelelő oktatásban.

Allah Küldötte azt mondta:

„A tudás keresése minden muszlim (férfi vagy nő) számára kötelező.” [26]

Azt is mondta :

„Aki (hasznos) tudás szerzéséért utazik el, az olyan embernek számít, aki dzsihádban harcol Allah ügyéért egészen addig, amíg haza nem tér.”[\[27\]](#)

Hasonló értelmű Allah Küldöttének a következő hadítha:

„Aki elindul egy úton a tudást keresve, Allah könnyűvé teszi majd számára az utat a Paradicsomba.”[\[28\]](#)

Tilos a tudós számára a hasznos tudás visszatartása, **ahogy Allah Küldötte mondta:**

„Aki eltitkolja a tudást, arra az Ítéletnapon tűzből készült heveder lesz téve.” [29]

4. A becsület, a család és leszármazás védelme

A család az egészséges társadalom alapja és ezt csak a házasság szentségével lehet fenntartani. A férfiak, nők és gyerekek erkölcsi tisztaságának megőrzéséért az iszlám szigorúan bünteti a házasságtörést, a paráznaságot és a homoszexualitást. Az iszlám a korábbi isteni vallásokkal egyetértésben teszi mindezt, azonban sok olyan dolgot is megtilt, amely ezekhez a bűnökhöz vezethet,

mint a kihívó öltözködést és a nemek közötti kontrollálatlan vegyülést, nyilvánosan és a magánélet területein. Az erkölcsösség és az óvintézkedések megelőzik a kísértésekhez vezető utat. **A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Ne közeledjete a paráznasághoz! Bizony fertelmes dolog az! És milyen borzalmas út!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:32]

És Ő, **a Magasságos azt mondja:**

„Mondd **(Mohamed)**: «Gyertek! Hirdetni fogom nektek azt, **amit az Uratok megtiltott nektek: Ne**

társítsatok Melle és a szülőkkel illendő módon bánjatok és ne öljétek meg gyermekeiteket az éhségtől félve! Mi gondoskodunk rólatok és róluk is. Ne kövessetek el fertelmes dolgokat akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal! Ezt írja elő a számotokra (követendő) testamentumként! Talán felfogjátok.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:151]

Abdullah ibn Masz‘úd (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy ő azt kérdezte:

„Ó Allah Küldötte, melyik bűn a legsúlyosabb Allah szerint? Ő azt mondta: «Hogy egyenlővé teszel másokat Allahhal, míg Ő (egyedül) teremtett téged.» Akkor megkérdeztem: És utána melyik? Ő azt mondta: «Megölni a gyerekedet attól félve, hogy majd veled eszik.» Majd azt kérdeztem: «És utána melyik?» Azt mondta: «Paráználkodás vagy házasság törés a szomszédod feleségével.» Akkor Allah Küldötte a Korán következő ájait szavalta el (megerősítve, amit éppen mondott):

«És azok, akik nem fohászknak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, amit

Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználkodnak. Aki (viszont) ezt teszi, az Atām-al ('Ikrima szerint: a Pokol völgyei, ahol a paráznák és a házasságot bűnös módon megtörök fognak büntetésben részesülni. As-Suddí szerint: büntető megtorlás) fog szembesülni. Megdupláztatik neki a büntetése a Feltámadás Napján és örökkön abban marad megalázottan. Kivéve azokat, akik megbánják bűneiket és hisznek és jótetteket cselekszenek. Azoknak Allah a rossz tetteit jókra cseréli ki. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:68-70]”[\[30\]](#)

A megkorbácsolás a büntetése a nem házas férfinak vagy nőnek, aki paráználkodást követ el. [A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:](#)

„A parázna nőt és a parázna férfit, mindkettőjüket száz korbácsütéssel korbácsoljátok meg! És Allah vallására való tekintettel ne fogjon el benneteket könnyörület velük szemben, ha igazán hisztek Allahban és az Utolsó Napban! És kettejük büntetésénél legyen jelen a hívők egy csoportja!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [24:2](#)]

A házas férfi vagy nő, ha házasságtörést követ el vagy

paráználkodik miután elvált, a büntetése az ilyen bűnösnek ugyanaz, **mint a Tórában**: halálra kövezés. A büntetés végrehajtásához a bírónak szüksége van vagy a bűn nyílt megvallására, vagy négy megbízható tanúra, akik tanúskodnak, hogy világosan látták a szexuális behatolást.

A bűn megvallása azt jelenti, hogy a házasságtörő/parázna bevallja bűnét a muszlim bíró vagy az uralkodó előtt. A megvallást négyszer kell megismételni, hogy minden kétely megszűnjön. A tanúskodás esetén négy megbízható, őszinte és egészséges embernek kell közölni a muszlim bíróval vagy uralkodóval,

hogy látták a szexuális behatolást, ami normális körülmények között nagyon ritkán fordul elő.

Az iszlám korai története megőrzött néhány olyan eseményt, amikor a házasságtörést elkövetők nyíltan megvallották bűnüket, mert Allahba vetett erős hitük őszinte bűnbánatra és megtisztulásra ösztönözte őket.

Ahogy a hagyományok világossá tették, Allah nem fog egy embert kétszer megbüntetni egy bűnért, és ők meg akartak menekülni a Túlvilági büntetéstől.

Megjegyzendő, hogyha a szexuális együttlét nem teljesen ment végbe – ha például csak csók, ölelés vagy

érintés történt – azért nem jár ez a büntetés.

A hamis vádló büntetése, vagy azé, aki nem hoz bizonyítékot az állítására és vádjaira, nyolcvan korbácsütés, és további büntetésük, hogy többet nem tanúskodhatnak.

Ahogy Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„És azok, akik tiszta, erényes asszonyokat vádolnak meg, majd pedig nem tudnak négy tanút előhívni, korbácsoljátok meg őket nyolcvan korbácsütéssel! És tőlük soha többre ne fogadjatok el tanúságtételt! Ők a bűnösök.” [A

Kegyres Korán értelmezésének
fordítása, 24:4]

A méltóságot, becsületet és a köztiszteletet sértő tettek és szavak szigorúan tiltottak, **ahogyan Allah mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Ó ti, akik hisztek! Az egyik férfi nép ne tréfálkozzon gúnyolódva a másikkal, lehet, hogy azok jobbak, mint ők! De a nők se más nőekkel, lehet, hogy ők jobbak, mint ők. És ne gyalázzátok egymást, és ne aggassatok egymásra gúnyneveket! Milyen fertelmes dolog a gonoszság neve, a hit után. Akik nem mutatnak bűnbánatot, azok a bűnösök. Ó ti, akik hisztek! Óvakodjatok a legtöbb

vélekedéstől! Mert bizony a vélekedés egy része bűn. És ne kémkedjeteK és ne rágalmazzátok egymást! Van-e vajon valaki közöttetek, aki meg akarja enni testvére holt húsát? Bizony nem tetszik ez nektek. FéIjéteK hát Allahot! Ő a bűnbánást Elfogadó és Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:11-12]

Egy másik ája a Dicsőséges Koránból kijelenti:

„Aki hibát, vagy bűnt követ el, majd megvádol egy ártatlant, az a nyilvánvaló rágalmazás és bűn terhét vette magára.” [A Kegyes

Korán értelmezésének fordítása,
4:112]

Az iszlám védelmezi az utódnemzés szentségét az emberi faj fennmaradása céljából a földön. Az emberi fajra van bízva az egész föld őrzése és az isteni bölcsesség képviselője, hogy a Mindenható Allah helytartójaként szolgáljon a földön. A fajfenntartás eszközeinek bármi módon való tönkretétele, ok nélkül, vagy a velük való bármiféle visszaélés, tiltott gyakorlat az iszlám szerint. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És ha hátat fordít, a földön csak azon igyekszik, hogy romlást

okozzon ott és hogy elpusztítsa a vetést és az újonnan érkezett utódokat. Ám Allah nem szereti a romlást (a romlás terjesztést, annak terjesztőit).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:205]

Az iszlám a szándékos abortuszt, a magzat négy hónapos kora után, előre kitervelt gyilkosságnak tekinti, amely gyermekgyilkosságnak számít, és mindenki, aki részt vett benne, büntetést érdemel. A nem szándékos abortusz vérdíjat vonhat maga után az abortált magzatért és két egymást követő hónap böjtölését Allah bűnbocsánataért, ha baleset vagy gyilkosság miatt történt.

Sok hadíth tanácsolja a muszlimoknak, hogy házasodjanak és legyen gyerekük. **Allah Küldötte** azt mondta:

„Vegyetek el szerető és termékeny asszonyt, mert én büszkélkedni fogok nagy létszámotokkal a többi nép felett az Ítélet Napján (követőim nagy száma miatt).”[\[31\]](#)

Az iszlám különleges értéket tulajdonít az erős családi köteleknek és a rokonok közötti jó kapcsolatnak. Mivel a család a társadalom alapja, sok szabály segít megvédeni ezt a családot a válástól és a széthullástól. A rokonoknak kötelességeik és jogaik vannak. Az

embernek fel kell ismernie a rokonok jogait és ebből következően meg kell adni minden rokon jogát a legmegfelelőbb módon.

A család férfi és nőtagjai – akik törvényesen házasodhatnának – közötti vegyülés sok családi problémához vezethet. Bármilyen nemkívánatos helyzet elkerülése érdekében az iszlám a család férfi - és nőtagjai között elválasztást ír elő (azok között a családtagok között, akik összeházasodhatnának egymással). A nő csak apja, fiútestvérei, nagybátyjai, nagyapjai, apósa és fiai előtt mutatkozhat kendő és bő ruházat nélkül.

Az iszlám előtti Dzsahilijja (Tudatlanság) korában a család rendszere hibás és leromlott volt. Az iszlám határozott reformokat vezetett be és megszüntette a létező rossz gyakorlatokat. Példaként említünk néhány, az iszlám által betiltott szokást.

◆ Az iszlám megtiltja azt a fajta törvényes örökbefogadást, amikor a gyermek megkapja az örökbefogadó apa nevét, és egy vér szerinti gyerek minden joga és kötelessége rászáll. Természetesen az árvákról és az elhagyott gyerekekről való gondoskodást erősen bátorítva van, és az adakozásnak ez a fajtája különleges ranggal rendelkezik. [A](#)

Dicsőséges Koránban így hangzik az ája:

„Allah egyetlen ember belsejébe sem helyezett két szívet. És azokat a feleségeiteket sem tette anyáitokká, akiktől a žihár-al[32] váltok el. És fogadott fiaitokat sem tette saját fiaitokká. Ezek csupán a ti szavaitok a szájaitokban. Ám Allah mondja ki az Igazságot és Ő vezérel az (Igaz) Útra. Hívjátok őket (a fogadott fiaikat) az apáik neve után! Ez méltányosabb Allahnál. Am ha nem ismeritek az atyáikat, úgy a testvéreitek ők a vallásban és mawlá[33]-itok. Nem tekinthető vétketeknek, ha ebben hibáztok - hacsak nem a szívetek vezérelt.

Allah Megbocsátó és Könyörületes.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:4-5]

◆ Az iszlám megtiltja, hogy egy gyereket, az ember, a fiának hívjon anélkül, hogy valóban az apja lenne, mert ez az állítás megingatja a házassági kapcsolatokat és a családi életet. A nőt meg kell védeni a hamis vádaktól, amelyek beszennyeznék becsületét és méltóságát a tilalmas szexuális tevékenységgel egy férfival, aki nem a férje. Ezentúl, ez a hamis állítás kétségeket támaszthat a család többi gyermekével kapcsolatban is, nem lehet megkülönböztetni a törvényes gyereket a zabigyerektől. Bármelyik

gyerek, aki törvényes házasságban születik, az apa gyerekének számít, és nincs szükség semmilyen további bizonyítékra. Egy nő férjének nem kell bejelentenie, hogy a gyerek az övé. **Ez a gyakorlat Allah Küldöttének kijelentésén alapszik:**

„A gyerek ahhoz tartozik akinek az ágyában született.” [\[34\]](#)

Az egyetlen kivétel e szabály alól az, amikor kétségtelenül bebizonyosodott, hogy a feleség megcsalta a férjét és mástól terhes, mint a férje. Ebben az esetben különleges szabályok szerint tagadhatja meg a gyereket. Miután megtagadta, a gyerek teljesen

idegennek számít a férjtől. Ez azt jelenti, hogy ha a megtagadott gyerek lány, nem lehet a férfi előtt kényelmesen öltözve, nem utazhat vele, stb.

A muszlim nő a házasságban megtartja lánynevét az iszlám jog szerint. Az iszlám tanításai és törvénykezése szerint a nő számára nem megengedett a férje családnevét viselnie a házasság után. Közelről megnézve ezt az ember megértheti, hogy az iszlám milyen nagy büszkeséget, méltóságot és tiszteletet adott a nőnek. Ez a gyakorlat megőrzi a muszlim nő egyenlőségét és egyenlő jogait a muszlim férfival, hogy megtartja

független nevét, különösen válás esetén.

A gyengék és fogyatékkal rendelkezők jogainak megőrzése és tiszteletben tartása:

Az iszlám megtiszteli az iszlám társadalom idős tagjait és előírja tiszteletüket és segítségüket. **Allah Küldötte** azt mondta:

„Nem számít közénk (muszlimok) tartozónak az, aki nem könyörületes az ifjainkkal és nem tiszteli időseinket.” [\[35\]](#)

Az iszlám törvény kötelezővé teszi az árvák segítségét, ahogyan Allah, **a**

Legkönnyörületesebb mondja a Dicsőséges Koránban:

„Az árvát pedig ne sanyargasd!” [A
Kegyess Korán értelmezésének
fordítása, 93:9]

És Ő, a Magasztos azt mondja:

„És ne nyúljatok az árva javához -
csak a legkegyesebb módon -
mindaddig, amíg el nem éri a
nagykorúságát! Tartsátok be az
egyezséget! Bizony az egyezségről
megkérdeztetek.” [A Kegyess Korán
értelmezésének fordítása, 17:34]

És Ő azt mondja:

„Bizony azok, akik bűnös módon
pazarolják el az árvák javait, ők

tüzet fognak enni a gyomrukban. És a Sa'ir (lángoló tüzén) fognak égni.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:10]

Allah felszólít az ártatlan gyerekek jogainak védelmére, akiknek szülei bűnt követnének el ellenük szegénység vagy teljes tudatlanság miatt, meggyilkolásukkal. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Mondd (Mohamed): «Gyertek! Hirdetni fogom nektek azt, amit az Uratok megtiltott nektek: Ne társítsatok Melle és a szülőkkel illendő módon bánjatok és ne öljétek meg gyermekeiteket az éhségtől félve! Mi gondoskodunk rólatok és

róluk is. Ne kövessetek el fertelmes dolgokat akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal! Ezt írja elő a számotokra (követendő) testamentumként! Talán felfogjátok.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:151]

Ezen a módon láthatjuk, hogy az iszlám társadalom teljes tiszteletet és védelmet biztosít a gyengéknek, szegényeknek és betegeknek.

5. A vagyon védelme

A társadalom tagjai életének és gazdaságának az alapja a magánvagyon és a magántulajdon.

Az iszlám megvédi a magán vagyont és nagyon súlyos büntetéseket szab ki a banditizmus, rablás, tolvajlás és a tulajdon szentségének bárminemű megsértése ellen. A csalás, sikkasztás, kizárólagosság, felhalmozás és sok más káros gyakorlat szintén tiltott. E mögött az a szándék áll, hogy az egyén vagyonának és a személyes birtokának védelmet biztosítson. Az iszlám a tolvaj kezének levágását rója ki testi fenyítésül arra, aki mások tulajdonát ellopja, szigorú követelmények és megfelelő törvényes folyamat keretében. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„A tolvaj férfi és a tolvaj nő,
mindkettőnek vágjátok le a kezét,
annak jutalmaként, amit szereztek és
Allahtól származó megtorlásként.
Allah Hatalmas és Bölcs.” [A
Kegyess Korán értelmezésének
fordítása, 5:38]

Megjegyzendő, hogy a tolvaj
kezének levágását csak szigorú
feltételek mellett hajtják végre,
**amelyek a következő pontokat
tartalmazzák:**

Ø Az ellopott tárgyak vagy értékek
elzárt területen kell, hogy legyenek,
magánterületen, ahová a tolvajnak
be kellett hatolnia. Ha a tolvaj olyan
tárgyat lop, amelyet figyelmetlenül

kint hagytak vagy nem törődtek vele, akkor nem lép fel ez a büntetés. A tolvaj ebben az esetben olyan büntetést kap, amit a hatóságok állapítanak meg, vagy „ta’zír-t”

Ø Az elkövetett lopás nem vonatkozhat ételekre, éhezés esetén. A második kalifa, Omar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) a „Ramadah évi” éhínség idején nem büntetett meg senkit lopásért, a széles körben elterjedt éhínség állapota miatt.

Ø Az ellopott tárgyak értékének magasabbnak kell lennie, mint az az érték, amelyért a kéz levágása jár.

Ezeket a fizikai büntetéseket nem hajtják végre, ha nincs kétségtelen bizonyíték (vagyis egészen biztos, hogy a bűncselekményt elkövették) és büntethető az iszlám törvény szerint.

Az iszlám jogrendszer azonban a testi fenyítés helyett elrendelhet másfajta, fegyelmező büntetést a bűnelkövető számára. A fegyelmező büntetés általában kisebb, mint a testi fenyítés, és a muszlim bíró dönti el a bűnös és bűnlajstroma fajtája, szintje, kategóriája és súlyossága szerint. A fegyelmező büntetés lehet börtön, nyilvános ostromozás, megrovás vagy bírság fizetése a bűnért.

A tolvajlás mellett az iszlám megtiltott minden típusú kihágást a magántulajdon, ingatlan és földtulajdon ellen. **Ez a Dicsőséges Korán ájájára alapszik:**

„És ne faljátok fel egymás között a vagyontokat haszontalan bűnös módon! És a bírókat ne igyekezzetek általa befolyásolni, hogy így az emberek javainak egy részét bűnös módon eltékozolhassátok. Hiszen ti tudjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:188]

Tehát a kihágó félelmetes és súlyos büntetésnek lesz kitéve az Ítélet Napján. **Ez Allah Küldöttének kijelentésére alapszik:**

„Aki igazságtalanul elveszi egy másik muszlim pénzét vagy vagyonát, Allahot Haragosan fogja találni az Ítélet Napján.” [36]

Allah Küldöttének másik kijelentése:

„Aki egy tenyérnyi földet bitorol, Allah hét földdel veszi körül (a nyakát) az Ítélet Napján.” [37]

Az iszlám törvény megköveteli, hogy az elnyomó visszaszolgáltassa az igazságtalanul eltulajdonított részt a másik muszlim földjéből vagy vagyonából, vagy kényszeríti őt, hogy kifizesse az igazságtalanul eltulajdonított tulajdonnak az értékét. Ezen túlmenően, az

elnyomót ilyen esetben ostromozás büntetése is megilleti, amelyet a muszlim bíró határoz meg. Az iszlám a vagyon tulajdonosát felruházza a joggal, hogy megvédelmezze tulajdonát, még olya áron is, hogy megöli az támadót, ha ez az egyetlen módja annak, hogy megállítsa az agressziót. Ha a tulajdonos megöli azt aki rátámadott, neki nem jár a halál büntetés, ha be tudja bizonyítani, hogy tulajdona védelmében ölt. Ha ugyanakkor az agresszor megölte a védekező tulajdonost, a tulajdonos mártír és a támadó gyilkos. [Ez Allah Küldöttének kijelentésére alapszik:](#)

„Akit megölnek miközben vagyonát védte, az mártír.” [\[38\]](#)

Megjegyzés a természeti kincsek megőrzéséről:

Az ország természeti kincsei köztulajdon és az ezekből származó bevétel a közkincstárban kell elhelyezni, hogy a közszükségleteket fedezzék belőle. Ezeket a forrásokat nem lehet magántulajdonba venni, vagy bizonyos csoport vagy osztály fennhatósága alá vonni. E források hasznát kizárólagosan a közjó érdekében lehet felhasználni. Az iszlám társadalom közös felelőssége, hogy bármilyen betolakodó vagy

agresszor ellen fellépjen. A természeti kincsek bármilyen törvénytelen kizsákmányolása tilos az iszlám tanításai és alapelvei szerint. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„(...)És a földön ne terjesszettek bűnös módon romlást!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:60]

Ezen túlmenően Allah Küldöttének kijelentésére is alapszik:

„A muszlimok közös részesedésük van háromból: fű, víz, és tűz.” [\[39\]](#)

Megjegyzés a köz- és magánjogról az iszlámban:

Az iszlám támogatja a tagjai közötti társadalmi kapcsolatok erősítését. Az iszlám először a legközelebbi családtagok jogait említi, majd a rokonokét, akiknek kötelességeik és jogaik vannak egymás felé közelségük szerint. E jogok értéke és fontossága a kapcsolat fajtája és foka szerint változik. Allah, a **Mindenható kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ó ti emberek! Féltétek Uratokat!
Aki egyetlen személyből (**Adám**) teremtett meg benneteket és abból megteremtette a feleségét és

kettejükből sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, Akire hivatkozva szoktátok egymást kérdezgetni! Es (óvakodjatok attól, hogy) a rokonságot (megszakítsátok)! Bizony Allah örökként áll felettetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

És Allah azt mondja az öröklési joggal kapcsolatban:

„(...)Apáitok és gyermekeitek közül ti nem tudhatjátok melyikük áll közelebb hozzátok hasznosság tekintetében. Allah által elrendelt dolog ez! Allah a Tudó és a Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:11]

Más kapcsolatokat sem hagyott figyelmen kívül az iszlám, mivel ezek is annak a hálózatnak a részét képezik, amely összeköti az embereket személyiségileg és társadalmilag. Az embereknek szükségük van valamilyen kötelékre, ami összekösse őket, hogy segítsék és értékeljék egymást és összetartó társadalmat hozzanak létre. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„(Segíti azokat,) Akik, ha hatalmat adunk nekik a földön elvégzik az imát és megadják a zakát-ot és megparancsolják a helyénvalót (al-ma‘rūfu) és megtiltják a kifogásolandót (al-munkaru).

Allahnál vannak a dolgok végkimenetelei.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [22:41](#)]

A kapcsolatok építését Allah Küldötte is támogatta a következő kijelentésével:

„Ne irigykedjete egymásra; ne verjétek fel az árakat egymás előtt; ne gyűlöljétek egymást, ne forduljatok el egymástól; és ne áskálódjatok egymás ellen, hanem legyetek, Allah szolgái, és testvérek. A muszlim a muszlimnak testvére; nem nyomja el és nem csapja be, nem hazudik neki és nem nézi le. Itt van a Taqwa ([istenfélelem](#)) – és mellkasára mutatott háromszor.

Nagyon rossz, ha egy ember a muszlim testvérét lenézi. A muszlim a másik muszlim számára sérthetetlen; vére, tulajdona és becsülete.”[\[40\]](#)

És ő azt mondta:

„A hívők példája szeretetben, jóindulatban, együttműködésben és szimpátiában olyan, mint egy test. Ha egy szerve a testnek fáj, az egész test a fájdalomtól szenved, álmatlanságban és lázban.”[\[41\]](#)

Ezért az iszlám társadalomban megalapozott köz- és magánjogok vannak. A következőkben az iszlám törvény és tanítás legfontosabb köz-

és magánjogaiba nyújtunk
bepillantást:

Jogok és kötelességek az iszlámban

1. A Mindenható Allah jogai
2. Mohamed Próféta jogai
3. Más próféták és küldöttek jogai
4. A szülők jogai
5. A férj joga a feleség felett
6. A feleség joga a férj felett
7. A gyerekek jogai
8. A rokonok jogai

1. A Mindenható Allah jogai

Allah alapvető joga az emberektől,
hogy Őt imádják egyedül, ne
állítsanak mellé riválist vagy társat,

és ne tulajdonítsanak neki fiakat vagy lányokat. Az örök igazsága az, hogy Lā ilāha illa-llāh, vagyis, „hogyan nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah” tehát, hogy nincs olyan úgy nevezett istenség, amely méltó lenne az imádatra, szolgálatra és az abszolút engedelmességre. Ez a tanúságtétele a muszlimoknak, **amely magában foglalja a következő követelményeket:**

c Egyedül Allah érdemel imádatot és engedelmességet abszolút értelemben. Senkinek nincs joga, hogy Vele együtt imádják. Minden kijelentés, tett és rejtett szándék meg kell egyezzen azzal, amit Allah

elrendelt. Az ember minden tettét a Mindenható Megelégedéséért kell, hogy tegye. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Így szólt a ti Uratok:
«Fohászokdjatok Hozzám! És én felelek nektek. Ám, akik gögösen elfordulnak az Én szolgálatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba belépni.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [40:60](#)]

c A muszlimnak hinnie kell Allah Neveiben és Tulajdonságaiban, amelyet Allah adott Önmagának, vagy azokban, amelyeket Prófétájának és

Küldöttének nyilatkoztatott ki.
Senki nem tulajdoníthat Allahnak
olyan nevet vagy tulajdonságot,
következtetés alapján, amelyet sem
Allah, sem a Prófétája és
Küldötte nem tulajdonított Neki. Ne
adjon senki nem megfelelő
magyarázatot, hasonlatot, vagy
véleményt Allah Neveit és
Tulajdonságait illetően. **A**
Magasztos Allah azt mondja a
Dicsőséges Koránban:

„(...)Nincs Hozzá hasonló! Ő a
Halló és a Látó.” [A Kegyes Korán
értelmezésének fordítása, **42:11**]

c Az embernek alá kell vetnie magát
Allahnak teljes és őszinte hittel,

nyelvével kijelentve, szívével elfogadva és tetteivel megmutatva. **A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Tudnod kell, hogy nincs más isten csak Allah (**Lā ilāha illallāhu**)! Kérj hát bocsánatot a bűneidért és a hívő férfiakért és nőkért! Allah tudja jövősetek és menésetek helyét és pihenésetek helyét is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **47:19**]

c Az embernek kötelező teljesen alávetni magát Allah Akaratának. **Ez a Dicsőséges Korán ájájának utasítására alapszik:**

„A hívő férfi, vagy a hívő nő nem választhat valamely dolgában, amelyben Allah, vagy az Ő Küldötte már döntött. Aki engedetlen Allahal és az Ő Küldöttével szemben, az nyilvánvaló tévelygésben jár.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:36]

c A muszlimnak tiszta szeretettel kell viseltetnie Allah és Küldötte iránt. Ez a szeretet minden más lény és önmaga iránti szeretetet felül kell múlnia, konfliktus és ellentét esetén. **A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Korán ájájában:**

„Mondd: «Ha apáitok és fiaitok és testvéreitek és feleségeitek és nemzetségeitek és javaitok, amelyekre szert tettetek és kereskedelem, aminek félitek pangását és lakhelyeitek, amikben örömtöket lelitek kedvesebbek a számotokra, mint Allah és az Ő Küldötte és az Ő Útján való harc, akkor várjatok, míg Allah el nem hozza a parancsát. Allah nem vezérli a vétkesek népét!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:24]

c Az embernek úgy kell szolgálnia Allahot, ahogyan Allah írta elő Küldötte és Prófétája által. Nem megengedett kitalálni valamiféle

istenszolgálatot és a valláshoz tartozónak értékelni. Minden istenszolgálatnak összhangban kell lennie azzal ami ki lett nyilatkoztatva az iszlámban. Vegyük példának az imát, a száláh-t. Egyik gyümölcse az imának, hogy elősegíti a jótetteket és meggátolja a rossz tetteket. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Recitáld (Mohamed) azt, amire sugallatot kaptál a Könyvből! És végezd el az imát! Bizony az ima eltilt (és megvéd) a bűnös dolgoktól és a kifogásolhatótól. Ám az Allahról való megemlékezés még nagyobb dolog. Allah tudja, hogy ti

mit tesznek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:45]

A zakáh (kötelező adomány) fizetése a nincstelenek és a szűkölködők számára megtisztulást eredményez és megszünteti a zsugoriságot és a fukarságot, ahogyan enyhíti a kevésbé szerencsések fájdalmait és próbatételeit. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Aki odaadja vagyonát, hogy megtisztítsa magát. És nem várja az emberek jutalmát a jótettéért, csupán Legmagasztosabb Ura arca után vágyakozik. Bizony Ő elégedett lesz (midőn belep a Paradicsomba).” [A

Kegyés Korán értelmezésének fordítása, [92:18-21](#)]

A száum (böjt) képessé teszi az embert a jobb önkontrollra és önfegyelemre a kísértésekkel és szenvedélyekkel szemben. Az ember jobban megéri a jóság és istenfélelem fogalmát, és a szegények és kevésbé szerencsések szükségleteit. [A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:](#)

„Ó ti, akik hisztek! Előíratott a számotokra a böjtölés (as-száum), ahogyan előíratott azok számára is, akik előttetek éltek. Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [2:183](#)]

A hadzs-nak (zarándoklatnak) sok haszna van, ahogy a Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Hogy tanúságot tegyenek azokról a hasznokról (amelyek a javukat szolgálják) és hogy megemlítsék Allah nevét meghatározott (számú) napokon azon állatok (levágásakor), amelyekkel gondoskodtunk róluk. Egyetek ti is belőle és tápláljátok általuk a szűkölködő szegényt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:28]

Mindezek és más istenszolgálatok az iszlámban az ember saját hasznára íratnak elő. Soha nincs túlzott

nehézség bennük, ha az ember átlagos körülmények között teszi meg őket. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„(...)Allah könnyebbséget szeretne adni nektek, és nem akarja a nehézséget veletek szemben.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [2:185](#)]

Allah Küldötte azt mondta ezt a gondolatot alátámasztva:

„Ha parancsolok nektek valamit, annyit tegyetek belőle, amennyire képesek vagytok.” [\[42\]](#)

És ő azt mondta:

„A vallás (az iszlám)
könnyű(...)”[43]

Betegség vagy más igazolt nehézség miatt az istenszolgálat alól az ember vagy teljes felmentést, vagy engedményeket kap. Például a napi előírt imát állva kell elvégezni, de ha valaki képtelen rá, elvégezheti ülve, és ha az sem lehetséges, az oldalán vagy a hátán fekve, vagy bárhogy, ahogy megfelelő és kényelmes az ő helyzetében. Ha egy imádkozó nem tudja fenntartani imáját a fent leírt egyik helyzetben sem, a keze vagy a szeme mozgatásával is imádkozhat. Kötelező mosakodást végezni az ima elvégzése előtt, de ez a követelmény megszűnik, ha a

muszlim nem talál vizet, vagy ártana neki valamilyen okból a használata. Víz helyett tajammumot (száraz mosakodást) végezhet, és aztán pontosan úgy végezheti el az imát, mintha vízzel mosakodott volna. A nőnek a menstruációs vagy gyermekágyi vérzés alatt nem kell imádkoznia, amíg a vérzés el nem áll, és nem kell utólag elvégezni azokat. A muszlim, férfi vagy nő, aki nem birtokol niszabot (a minimum összeg, amely után zakáht kell fizetni), nem kell, hogy fizessen semennyi zakáht. Az idős ember, és a beteg ember, akik nem tudnak böjtölni, fel vannak mentve a böjt alól. Nekik jóvátételt kell végezniük, ha képesek rá. A

jóvátétel egy szegény ember etetése minden napért, amit nem böjtöltek. Hasonlóképpen az utazó megtörheti a böjtjét, amíg utazik, mivel az utazás nehézséggel és fáradtsággal jár. A nő menzesze és gyermekágyi ideje alatt nem böjtöl, amíg vérzése teljesen el nem áll, ezután bepótolja a nem böjtölt napokat. A hadzs nem kötelező annak, aki nem képes rá fizikai képtelenség vagy anyagi szűkösség miatt, mivel annak, aki hadzsra indul, elégséges forrásokkal kell rendelkeznie saját és a családja igényeinek kielégítéséhez a zarándoklat kiadásain felül. [A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:](#)

„Világos jelek vannak benne.
(Olyanok, mint) Ibrahim (Abrahám)
helye (ahol imára állt fel). Aki belép
abba, az biztonságban van. Allahhal
szemben az emberek kötelessége a
Házhoz való zarándoklat, ha módjuk
van rá. Aki pedig hitetlenkedik,
(annak tudnia kell) Allah nem szorul
rá a világokra.” [A Kegyes Korán
értelmezésének fordítása, 3:97]

Egy másik példa az iszlám
nehézségeinek enyhítésére, hogyha
az ember hiányt szenved
engedélyezett ételből és a halál
közelében van; ebben az esetben
megengedett még a tiltott ételt, mint
a vért, disznó húst vagy a döglött
állat húsát is megennie, hogy életben

maradjon. Ez szintén a Dicsőséges Korán ájaiban található utasításokon alapszik:

„És csupán a döglött, elhullott állat ti tiltatott meg a számotokra és a vér és a disznóhús és az, ami levágásakor nem Allah nevében vágatott le. Am az, aki kényszer következtében anélkül, hogy a tilalmas után vágyakozna, vagy áthágna (törvényi szabályt) ilyen tesz. azon nincs bűn. Hiszen Allah a Megbocsátó és a Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:173]

2. Mohamed Próféta jogai

Allah elküldte az Ő Küldöttét , hogy útmutatója legyen az emberiségnek, és ha az ember hisz benne és engedelmeskedik neki, megadva a neki járó jogokat, Allah megígérte neki az evilági és a Túlvilági sikert, mint jutalmat. Ezeket a jogokat a következő tanúságtétel foglalja össze, a fenti tanúságtétellel együtt (Nincs más jogosan imádható istenség, csak Allah):

„Mohamed Allah szolgája és Küldötte”. Ez a kijelentés a következőket vonja maga után:

Ø A hívőnek be kell tartania a Próféta parancsait, és küzdenie kell, hogy távol maradjon az engedetlenség tetteitől, ahogy a

Magasztos Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)Amit a Küldött (Mohamed) hozott nektek, azt fogadjátok el, amitől pedig eltiltott benneteket, attól forduljatok el! Féltétek Allahot, mert Allah büntetése nagyon szigorú.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 59:7]

Ø A muszlimnak követnie kell a Próféta szunnáját (hiteles hagyományait, életmódját) legjobb képességei szerint. Senkinek nincs joga megváltoztatni, hozzáadni vagy elvenni Allah Küldöttének hagyományából. A

Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Mondd (Mohamed): «Ha szeretitek Allahot, akkor kövessetek engem! Abban az esetben Allah szeretni fog benneteket és Allah megbocsátja bűneiteket. Allah bizony Megbocsátó és Irgalmas.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:31]

Ø A hívőnek tisztelnie kell a Próféta különleges státuszát és méltóságát, amelyet Allah adott neki. Senki nem magasztalhatja túlzottan, se nem alacsonyíthatja le ezt a státuszt. **A Próféta azt mondta:**

„Ne dicsérjétek engem túlságosan, ahogy a keresztények dicsérték Mariam fiát; én nem vagyok több mint (Allah) szolgája(...) tehát mondjátok: Allah szolgája és Küldötte.” [\[44\]](#)

És ő azt mondta:

„Ó emberek! Mondjátok, amit mondanotok kell, és ne engedjétek meg, hogy a sátán elcsábítson. Én Mohamed vagyok, Allah szolgája és Küldötte. Nem szeretem, ha felemeltek engem a fölé a státusz fölé, amelyet a Mindenható Allah adott nekem.” [\[45\]](#)

És közölték, [hogy azt mondta még:](#)

„Ne dicsérjeteek engem jobban, mint ahogy megérdemlem. Allah szolgának teremtett engem, mielőtt Prófétának vagy Küldöttnek hívott volna.” [\[46\]](#)

Ø A muszlimnak el kell fogadnia és meg kell elégednie Allah Prófétájának minden döntésével, [ahogyan a Magasztos Allah mondja a Dicsőséges Koránban:](#)

„De nem, az Uradra! Addig ők nem hisznek, amíg téged [\(Mohamed\)](#) nem tesznek meg döntőbíróul, abban, ami közöttük történt. És nem éreznek magukban semmi sértődöttséget amiatt, ahogyan döntöttél és teljes mértékben alá

nem vetik magukat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:65]

Ø Hit Mohamed Próféta Üzenetének egyetemességében az egész emberiség számára. Az iszlám nem valamelyik különleges embercsoport számára jött, ahogy a korábbi Próféták és Küldöttek (béke legyen velük) esetében történt. Ez a következő Dicsőséges Korán ájáján alapszik:

„Mondd (Mohamed): «Ó, emberek! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindenkihez közületek, Allahé, Akié az egek és a föld

birodalma. Nincs más isten csak Ő!
Ő kelt életre és Ő küld a halálba.
Higgyetek Allahban és a
Küldöttében, az írástudatlan
Prófétában - ő hisz Allahban és az Ő
Szavaiban- és kövessétek őt! Talán
az Igaz Útra vezéreltetek.»” [A
Kegyess Korán értelmezésének
fordítása, 7:158]

Ø Hit abban, hogy Allah
megmentette Küldöttét és Prófétáját,
Mohamedet mindenféle lehető
emberi hibától, amely az emberiség
számára elhozott küldetésével
kapcsolatos. Ez azt jelenti, hogy
hiszünk abban, hogy a Próféta nem
hagyott ki és nem tett hozzá semmit

Allah teljes Üzenetéhez. Ez a **Dicsőséges Korán** ájáján alapszik:

„Nem a (saját) vágya szerint beszél.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 53:3]

Ø Hit abban, hogy Mohamed Próféta Allah utolsó Prófétája és Küldötte az emberiségnek, és nem jön utána más Próféta vagy Küldött. **Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Mohamed egyetlen férfinak sem apja közületek. Ő Allah Küldötte, a Próféták Pecsétje. Allah bizony minden dolognak Tudója.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:40]

És Allah Küldötte azt mondta:

„(...)és nincs próféta utánam.” [\[47\]](#)

Ø Hit abban, hogy az Allah által leküldött vallási kötelességek és isteni parancsok teljesek, és hogy a Próféta közvetítette Allah Üzenetét teljességében, a legjobb tanácsot adta Ummájának (népének), és a legjobb útmutatást, hogy minden jót megtegyenek és minden rossztól távol maradjanak. [Ez a Dicsőséges Korán ájáján alapszik:](#)

„(...)Ezen a napon azok, akik hitetlenkednek reményvesztettek lettek a ti vallásotokkal kapcsolatban. Ne féljetek tőlük! Engem féljetek! A mai napon

teljessé tettem a számotokra a vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet. És az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:3]

Ø Hit abban, hogy az iszlám törvényeit Allah hagyta jóvá, és hogy a különböző istenszolgálatok az isteni törvényeken alapozódnak és ezek körül forognak. Az ember egyéni akciói nincsenek elfogadva, kivéve, ha összhangban vannak az isteni törvényekkel, és Allah tudja a legjobban. [Ez a Dicsőséges Korán ájájára alapozódik:](#)

„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

Ø A muszlim kellő módon kell üdvözölje Allah Prófétáját és Küldöttét , amikor említik a nevét, a tisztelet kifejezéseként, **ahogyan a Dicsőséges Korán ájája tanítja:**

„Allah és az ő Angyalai áldást mondanak a Prófétára. Ó, ti, akik hisztek! Mondjatok ti is áldást érte és kegyesen köszöntsétek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:56]

Ø A hívőnek tiszta szeretettel kell fordulnia Allah Prófétája és Küldötte felé minden másnál jobban, mivel ő hozta el a tudást és a gyakorlatot Allah igaz vallásáról és a sok más áldás miatt, amelyet a Próféta útmutatásként hozott, amely Allah akaratával az egyetlen módja az üdvözülésnek. **Ez a Dicsőséges Korán ájájának útmutatásán alapszik:**

„Mondd: «Ha apáitok és fiaitok és testvéreitek és feleségeitek és nemzetségeitek és javaitok, amelyekre szert tettetek és kereskedelem, aminek félitek pangását és lakhelyeitek, amikben örömtöket lelitek kedvesebbek a

számotokra, mint Allah és az Ő Küldötte és az Ő Útján való harc, akkor várjatok, míg Allah el nem hozza a parancsát. Allah nem vezérli a vétkesek népét!» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:24]

Ø A muszlimnak minden lehetséges erőfeszítést és lehetőséget meg kell ragadnia, hogy bölcsességgel és türelemmel hívjon mindenkit Mohamed üzenetére. Küzdenie kell azért, hogy tudassa azokkal, akik nem ismerik őt, vagy félre vannak vezetve, és erősítenie kell a hitét azoknak, akiknek gyenge, ingadozó a hite. Ahogyan

Allah, a Legbölcsebb mondja a Dicsőséges Koránban:

„Szólíts fel (Mohamed) az Urad Útjára bölcsességgel és szép intéssel! És a legszebb módon vitázz velük! Bizony a te Urad a legjobb Tudója annak, aki eltévelyedett az Ő Útjáról és azoknak, akik az Igaz Utón vezéreltetnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:125]

Ez Allah Prófétájának és Küldöttének kijelentésére is alapszik:

„Hirdessetek tőlem akár egy áját is.” [48]

3. Más Próféták és Küldöttek jogai

A muszlim hite az iszlámban nem teljes vagy elfogadható, ha nem hisz Allah összes korábbi Prófétájának és Küldöttének igazságában. A muszlimnak hinnie kell abban, hogy minden korábbi Próféta és Küldött meghatározott embercsoportokhoz küldettek meghatározott időre, míg az iszlám Üzenete egyetemes és minden időre és helyre szól az Ítélet Napjáig. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„A Küldött (Mohamed) hisz abban, ami kinyilatkoztatott neki az ő Urától, és vele együtt a hívők is

mind hisznek Allahban, az Ő Angyalaiban, Könyveiben, Küldötteiben. Mi nem teszünk különbséget az Ő küldöttei között. **És azt mondják:** «Hallunk és engedelmeskedünk. A Te bocsánatodat **(kérjük)** Urunk! Minden Hozzád tér majd meg.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:285]

A muszlimoknak el kell vinniük az iszlám Üzenetét másokhoz, de soha nem szabad kényszeríteni másokat, hogy elfogadják azt, **ahogyan a Magasztos Allah mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Nincs kényszer a vallásban!(...)” [A
Kegyves Korán értelmezésének
fordítása, 2:256]

4. A szülők jogai

A szülők jogai a tisztelet, szeretet és engedelmesség. Ennek az engedelmesség az a feltétele, hogy nem ellenkezik az Allah és Küldöttének való engedelmességgel. Gondoskodni kell és kedvesnek kell lenni mindkét szülőhöz, és az idős szülők ellátását és szükségleteit biztosítani kell. Kötelező alázatosnak és tisztelettudónak lenni mindkét szülőhöz, és mindenfajta arrogancia és szemtelenség tilos. Kötelező a türelem és az

állhatatosság a szülők szolgálatában, bármilyenek a körülmények. **Allah azt mondja a Dicsőséges Korán ájájában:**

„Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok csak Őt! És **(elrendelte továbbá)** a szülőkkel szembeni illendő viselkedést. Es ha ők nálad érik el az öregkort, avagy csak egyikőjük, ne mondd nekik azt, **hogy: «Off!»!** És ne becsméreld őket! Kegyes szavakat mondj nekik!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **17:23**]

Allah Küldötte azt tanította nekünk:

„Allah elégedettsége a szülő elégedettségében van. Allah haragja a szülők haragjában van.” [49]

Mindkét szülő joga ez, még ha nem is muszlimok, amíg nem parancsolnak olyat gyerekeiknek, amely engedetlenség Allahhal szemben. Aszmaa (Allah legyen vele elégedett), Abu Bakr, **lánya azt mondta:**

„Anyám eljött meglátogatni, amikor még nem volt muszlim. Megkérdeztem Allah Prófétáját a látogatásáról (és **hogyan viselkedjek vele, amikor meglátogat**) és azt mondtam: «Anyám meg akar látogatni.

Udvariasan fogadjam őt (vagy ne)?»
Ő azt válaszolta: «Igen, legyél vele
udvarias.»”[\[50\]](#)

Az anyának előjogai vannak
kedvesség, szimpátia, jóindulat és
szeretet terén, [ahogyan Allah
Prófétája említette:](#)

„Egy ember elment Allah
Prófétájához és megkérdezte tőle:
«Ó Allah Prófétája! Ki a legméltóbb
személy a jó viselkedésemre és
társaságomra?» Allah Küldötte azt
felelte: «Az édesanyád.» Az ember
megkérdezte: «Ki a következő méltó
személy jó viselkedésemre és
társaságomra?» Allah Küldötte azt
felelte: «Az édesanyád.» Az ember

megkérdezte: «És ki a következő?»
Allah Küldötte azt felelte: «Az édesanyád.» Az ember
megkérdezte? «Ki a következő?»
Allah Küldötte azt felelte: «Az édesapád.»” És egy másik változat szerint a vége: „(...)Az édesapád, majd a következő legközelebbi és a következő legközelebbi.” [\[51\]](#)

Allah Küldötte az édesanyának háromszoros jogot adott a társasághoz, gondoskodáshoz míg az apának, összehasonlítva, csak egy része van. Ez amiatt a tény miatt van, hogy az anya több nehézségen megy keresztül a terhesség, a szülés és a gyerekekről való gondoskodás

alatt. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Örökül hagytuk az embernek, hogy a szüleivel illendő módon bánjon! Mivel az anyja kényszerből volt terhes és kényszerből szülte őt a világra(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:15]

Ez semmiképpen nem csökkenti az apa jogait, mivel a Próféta azt mondta:

„Egy fiú sem tudja visszaadni amivel tartozik az apjának (apja jogát), kivéve ha szolgaként találja, megveszi és felszabadítja őt.” [52]

5. A férj jogai a feleségtől

A férjnek joga van a család igazgatására, mivel ő felelős értük és ellátásukért minden szempontból. Vezető szerepét igazságosan, türelemmel és bölcsességgel kell végigvinnie. **Ahogy Allah mondja a Dicsőséges Koránban:**

„A férfiak irányító támaszai a nőknek, mivel Allah előnyben részesített egyeseket közülük a másikkal szemben. És amiatt is, amit ők a javaikból költenek.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:34]

Egyik oka, a sok közül, ennek a felelősség-fokozatnak, hogy a férfiak általában erősebbek és

racionálisabbak, míg a nők általában gyengébbek és érzelmesebbek.

Ezeket a tulajdonságokat

Teremtőjük adta nekik, hogy

betöltsék kiegészítő szerepüket az

életben és a családban. A feleségnek

engedelmeskednie kell a férje

parancsainak és utasításainak, amíg

ezek nem ellenkeznek Allah

parancsaival és a

Próféta utasításaival. Áisah (Allah

legyen vele elégedett) a

Próféta felesége megkérdezte tőle:

„**«Kinek van a legnagyobb joga a nő felett?»** Ő azt felelte: **«A nő férjéé.»**

A Küldött a következő kérdést

kapta: **«Kinek a joga a legnagyobb a**

férfi felett?» Ő azt felelte: «Az édesanyjáé.»”[\[53\]](#)

A feleség ne kérjen a férjétől olyan dolgokat, amiket nem engedhet meg, nem tud előteremteni, vagy túl van a képességein. A feleségnek meg kell védenie a férje gyerekeit és származását, azáltal, hogy teljesen tisztán őrzi meg magát. A férje vagyonának megbízható őrzője legyen. Nem hagyhatja el a férje házát anélkül, hogy tudna és beleegyezne, és nem engedhet senkit, akit a férje nem szeret, a házba belépni. Ez a család harmóniájának és becsületének a védelmében van, **ahogyan Allah Küldötte tanította:**

„Semmi sincs nagyobb hasznára a hívőnek a Taqwa (istenfélelem) után, mint egy tisztességes feleség, kinek ha ő parancsol valamit engedelmeskedik neki, akire ha ránézz, elégedett vele(...), és amikor ő távol van, a felesége védelmezi és megőrzi vagyonodat és leszármazásodat.” [54]

6. A feleség jogai a férjétől

A feleséget sok jog illeti meg a férjétől, és a következőkben összegezzük:

Jegyajándék: A feleségnek joga van a jegyajándékhoz a férjétől, és a házassági szerződés enélkül érvénytelen. A jegyajándékot nem

lehet visszakérni, de a házasság megkötése után a nő átengedheti annak egy részét, **ahogyan Allah mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Adjátok oda az asszonyoknak a hozományukat ajándékként **(jó szívvel)**! És ha ők úgy találják jónak, hogy átengednek nektek abból egy részt **(abban az esetben)** használjátok azt haszonnal, egészséggel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:4]

Anyagi támogatás: A férj kötelessége ellátni, képességein és határain belül, a felesége, gyerekei és az egész háztartás minden lényeges és alapvető igényét. **A**

Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„A vagyonos a maga vagyona szerint fizessen javaiból! Akinek pedig kiméretett az ellátása, az aszerint fizessen, abból, amit Allah adott neki. Allah senkire sem szab és nem is mér ki többet, mint amennyit Ő adott neki. Allah könnyebbülést fog adni a nehézség után.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [65:7](#)]

Hogy bátorítsa a nagylelkűséget a feleségek irányába, az iszlám ezt az anyagi támogatást adakozásnak nevezte, amelyet Allah sokszorosan megjutalmaz. A Próféta azt mondta

Szád ibn Abi Waqásznak (Allah legyen vele elégedett):

„Nincs olyan összeg, amelyet ha a családotra költesz Allah jutalmát remélve, Ő ne jutalmazna meg érte, még ha az egy falat étel, amit a feleséged szájába teszel.” [\[55\]](#)

A feleségnek joga van elvenni az ésszerűen igényelt összeget a férje vagyonából saját maga és gyerekei számára a férje tudta nélkül, ha ő zsugorian költ rájuk a hadisz szerint, amelyben Hind bint 'Utbah (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„«Ó Allah Küldötte, valóban, Abu Szufián zsugori és nem ad nekem eleget magamra és a fiamra.

Megengedett, hogy titokban elvegyek a pénzéből?» A Próféta azt felelte: «Elvehetsz magadnak és a fiadnak annyit amennyi elég, ésszerűen és méltányosan.»” [56]

Társaság és intim kapcsolat: Az egyik legfontosabb joga a feleségnek, amelyet a férjnek biztosítani kell, az a kielégítő szintű intim kapcsolat és a megfelelő eltöltött idő vele. A feleségnek és a családtagoknak ezt a jogát teljesen fenn kell tartani, mivel a feleségnek szüksége van egy kedves férjre, aki odafigyel rá és teljesíti alapvető szükségleteit. Dzsábir (Allah legyen

vele elégedett) közölte, hogy a Próféta azt mondta neki:

„«Megházasodtál, Ó Dzsábir?» Azt mondtam: «Igen.» Ő azt mondta: «Egy szüzet vagy egy hölgyet (egy nőt, aki már volt házas korábban)?» Azt mondtam: «Egy hölgyet.» Azt mondta: «Miért nem vettél el egy szüzet, hogy játszhatnál vele és ő játszhatna veled vagy megnevettetnéd és ő megnevettetne?»» [57]

A feleség minden titkának védelme: A férjnek nem szabad kitergetnie felesége hibáit vagy tökéletlenségeit, mindent, amit hall és lát a feleségétől, titokként kell őriznie, és

soha nem szabad felfednie. A férj és a feleség közötti intim kapcsolatot az iszlám támogatja és védi. A házassági kapcsolat az iszlám szerint szent, **ahogyan Allah Küldöttének útmutatásában olvassuk:**

„A legsúlyosabb bizalommal való visszaélés Allahal szemében az, miután egy embernek, szexuális kapcsolata volt feleségével, és neki ő vele, nyíltan kitergeti felesége titkait.” [\[58\]](#)

Egyenlőség és igazságosság: A férj, aki több nőt vett el, egyenlően kell, hogy feleségeit ellássa, ugyanolyan vagy hasonló lakhatási feltételeket

és ruházatot biztosítson. Egyenlően kell az idejét megosztania közöttük. Bármilyen igazságtalanság ezen a területen szigorúan tiltott, **ahogyan Allah Küldötte mondta:**

„Akinek két felesége van és nem bánik velük igazságosan, az Ítélet Napján félig lebénulva támad fel.” [\[59\]](#)

Igazságos és kedves bánásmód: A férjnek igazságosan kell bánnia feleségével és háza népével. Figyelmet, kedvességet kell mutatnia és meg kell oldania minden problémát a képességeihez mérten, míg Allah Tetszését keresi mindkét világban, el kell néznie felesége

hibáit és hiányosságait. Ő kell, hogy biztosítsa felesége és háza népe számára a békés környezet minden eszközét otthon és a házon kívül.

Allah Küldötte azt mondta:

„Azok a hívők, akiknek a legteljesebb a hite, ők a legjobb jelleműek, és a legjobb közületek az, aki a legjobb a feleségével.” [\[60\]](#)

Védelem és gondoskodás: Minden létező képességét fel kell használjon a férj, hogy ne tegye ki feleségét vagy más családtagját bármilyen erkölcstelen helyzetnek vagy rossz környezetnek. **Ez a Dicsőséges Korán ájájában található utasításon alapszik:**

„Ó, ti akik hisztek! Óvjátok meg magatokat és családotokat az olyan tűztől, amelynek tüzelője az emberek és a kövek és amelynek őrzői kemény és szigorú Angyalok. Akik nem fordulnak szembe Allahhal és azzal, amit Ő parancsolt meg nekik. Amire parancsot kapnak, azt meg is teszik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:66]

Meg kell védenie a felesége magánvagyonát és tulajdonát, és nem használhatja az ő személyes forrásait előzetes beleegyezése nélkül. Nem szabad semmilyen üzletbe kezdenie felesége pénzügyeivel, egyetértése nélkül.

7. A gyerekek jogai

A gyerekeket számos jogok illetik meg, kezdve a tiszteletreméltó névválasztáshoz való jognál. **A Próféta azt mondta:**

„Valóban, az Ítélet Napján a ti neveiteken és az apátok nevéen lesztek szólítva, tehát adjatok magatoknak jó neveket.” [\[61\]](#)

Jogaik közé tartozik az alapvető szükségletek kielégítése, mint például elfogadható otthon, jó étel, hasznos oktatás és megfelelő nevelés. **Allah Küldötte azt mondta:**

„Elég nagy bűn egy ember számára elhanyagolni azokat, akiket kötelező

támogatnia (vagyis nem megfelelő gondoskodást és nevelést).” [62]

A szülőknek meg kell tanítaniuk őket a jó erkölcsös viselkedésre és meg kell védeniük őket a rossz szokásoktól, mint hazugság, csalás, becsapás, önzés, stb. **Allah Küldötte** azt mondta:

„Mind pásztorok vagytok és felelősek vagytok azokért, akik a gondotokra vannak bízva.” [63]

A gyerekeknek joguk van ahhoz, hogy igazságos és egyenlő bánásmódot kapjanak anélkül, hogy valamelyikük előjogokat élvezne viselkedés, gondoskodás, ajándék, adomány, stb. terén. Az igazságtalan

viselkedés a gyerekek iránt rossz viselkedést eredményezhet valamelyik vagy mindkét szülő, vagy a testvérek irányába. Nu'man ibn Basír (Allah legyen vele elégedett) azt mondta, hogy:

„Apám felajánlott nekem egy ajándékot a vagyonából, és anyám, Umrah bint Rawah azt mondta:

«Nem egyeznék bele ebbe, amíg Allah Küldötte nem látta.» Így az apám elment és megkérte, hogy nézze meg az ajándékomat. Allah Küldötte megkérdezte: «Minden gyerekednek felajánlottál ugyanilyet?» Azt felelte: «Nem.» Allah Küldötte azt mondta neki: «Féld Allahot és légy igazságos

minden gyerekeddel.» Így az apám visszatette az ajándékot a helyére.” [64]

8. A rokonok jogai

A rokonoknak különleges jogaik vannak, amelyek feljogosítják őket a különleges figyelemre, a látogatásra és a támogatásra. A vagyonosabb muszlimnak kötelessége támogatnia rokonait, elsőként a legközelebbieket, majd sorban rokonsági fok szerint. A muszlim támogatja testvéreit és rokonait szükség idején és osztozik gondjaikban. A Dicsőséges Koránban azt találjuk, **hogy a Mindenható Allah azt mondja:**

„Ó ti emberek! Féljétek Uratokat!
Aki egyetlen személyből (Adám)
teremtett meg benneteket és abból
megteremtette a feleségét és
kettejükből sok férfit és nőt
sokasított. És féljétek Allahot, Akire
hivatkozva szoktátok egymást
kérdőzgetni! Es (óvakodjatok attól,
hogy) a rokonságot
(megszakítsátok)! Bizony Allah
őrzőként áll felettetek.” [A Kegyes
Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

Az iszlám arra ösztönzi a
muszlimot, hogy legyen kedves
rokonaival még akkor is, ha ők nem
kedvesek vele, és azt kéri tőle, hogy
tartsa fenn a kapcsolatokat még
akkor is, ha ők nem tartják vele. A

rokonoknak és a családtagoknak való hátat fordítás az iszlám szerint a legnagyobb bűnök közé tartozik, ahogy Allah mondja a Dicsőséges Koránban:

„És talán, ha elfordultok, akkor romlást okoztok a földön és megszakítjátok a rokoni kapcsolatokat? Ők azok, akiket elátkozott Allah, süketté tette őket és vakká tette a szemük világát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:22-23]

Néhány szó a társadalmi jogokról és kötelességekről

1. Az uralkodó joga a néptől

2. A nép joga a kormányától
3. A szomszédok jogai
4. A barátok jogai
5. A vendégek jogai
6. A szegények és szűkölködők jogai
7. Az alkalmazottak/munkavállalók jogai
8. A munkaadók jogai
9. Az állatok jogai
10. A növények és fák jogai (és az általános környezeté)
11. Vegyes jogok

Az iszlám arra tanítja a hívőket, hogy megosszák a muszlim testvéreik gondjait az egész világon és segítsenek nekik képességeiknek megfelelően. **Allah Küldötte azt mondta:**

„«A hívő a másiknak olyan, **mint egy épület téglái: mindegyik erősíti a másikat.**» Ezt mondva Allah Küldötte egymásba fonta ujjait.” [\[65\]](#)

Az iszlám arra tanítja a muszlimot, hogy tisztelje a muszlim társa hírnevét és kerülje el a szükségtelen gyanakvást. **Allah Küldötte azt mondta:**

„Óvakodjatok a gyanakvástól, a gyanakvás a legrosszabb hazugság. Ne keressétek a másik hibáját. Ne kémkedjetez muszlim testvéreitek után. Ne gyakoroljátok a najsh (többet ajánlani valamiért miután már más muszlim megegyezett az eladóval az áraban). Ne gyűlöljétek egymást és ne ellenségeskedjetez egymással. Ne szakítsátok meg a kapcsolatot egymással. Legyetek Allah szolgái és testvérei egymásnak, ahogyan Ő parancsolta nektek. A muszlim a másik muszlim testvére. Soha nem szabad elnyomja őt vagy megaláza. A jámborság itt van, mutatott a mellkasára. Elég rossz egy muszlimtól, ha lenézi muszlim testvérét. Minden, amit egy

muszlim birtokol, sérthetetlen a hit-
testvére számára: a vére, a vagyona
és a becsülete. Valóban, Allah nem a
testeteket, vagy az arcotokat nézi,
hanem a szíveteket és a
cselekedeteiteket.” [\[66\]](#)

Allah Küldötte következő szavai is
útmutatást tartalmaznak erre
vonatkozóan:

„A muszlim nem lesz igaz hívő,
amíg azt nem szeretné muszlim
testvérének, amit magának
szeretne.” [\[67\]](#)

Az iszlám társadalom minden
muszlimja számára kötelezőek a
következők betartása:

Az uralkodó joga a néptől

Ez a jog egyszerűen a Dicsőséges Korán ájájának tartalmán alapszik:

„Ó, ti akik hisztek!

Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a Küldöttnek (Mohamed) és azoknak, akik közületek a dolgok vitelével bízattak meg!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:59]

A következő néhány irányvonalat a muszlimoknak figyelembe kell venniük:

- Az uralkodó iránti engedelmesség arra szól, ami nem tiltott. Ez Allah Küldöttének a tanítására alapszik:

„Ha egy etióp rabszolga van kinevezve feletettek és ő Allah Könyve szerint cselekszik, meg kell hallgassátok és engedelmeskedjetez neki (a parancsainak).” [68]

- A muszlim uralkodónak való engedelmesség, aki Allah Isteni Könyvével összhangban cselekszik, az Allahnak való engedelmesség kiterjesztése és fordítva. Minden engedetlenség az uralkodó parancsaival szemben, aki Allah Könyvével összhangban cselekszik, valójában Allahhal szembeni engedetlenség.

- A muszlim vezető őszinte tanácsokat kell, hogy kapjon,

amelyek hasznára válnak neki, a közösségnek és az egész nemzetnek. A muszlim uralkodót emlékeztetni kell kötelezettségeire és figyelmeztetni, hogy maradjon hű esküjéhez. **Ez a Dicsőséges Korán utasításaira alapszik:**

„Mondjatok neki szelíd szavakat! Talán hallgat az intelemre avagy félni fog (Allahtól).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:44]

És a Próféta azt mondta:

„«A vallás nasiha (jó tanács).» **Azt kérdeztük: «Kinek a számára?»** Azt mondta: «Allahnak és az Ő Könyvének és az Ő Prófétájának és

a muszlimok vezetőinek és a népnek.»”[\[69\]](#)

A követőknek a muszlim vezetőt támogatniuk kell krízis esetén. A muszlimok parancsot kaptak, hogy engedelmeskedjenek vezetőjüknek/kormányzójuknak és ne hagyják cserben, vagy ne provokálják az embereket ellene, hogy bajra és gonoszságra buzdítsanak. [Ez Allah Küldöttének az útmutatására alapszik:](#)

„Ha jön valaki hozzátok, míg egyetlen vezető vezet titeket, és megpróbálja a köztetek lévő egységet szétválasztani, azt öljétek meg.”[\[70\]](#)

A nép joga kormányától

Az iszlám államban a muszlimoknak vannak bizonyos jogaik kormányuktól. Ezeket a jogokat a következőképpen lehet összefoglalni:

Abszolút igazságosság: Ez biztosítja, hogy minden ember igazságos bánásmódot kapjon az iszlám társadalomban. Minden egyénnek, meg kell adni az őt megillető jogokat. Minden egyént, akinek bizonyos kötelességeket kell elvégeznie, igazságosan kell kezelni, bárminemű részrehajlás nélkül. Az egyének közötti felelősségeket is igazságosan kell szétosztani. Egy

egyén, osztály vagy embercsoport sem kaphat előjogokat a többiek felett. **Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Ó, ti, aki hisztek! Legyetek szilárdan igazságosak, ha tanúkként álltok Allah előtt, még ha magatok ellen, vagy a szülők ellen, rokonok ellen (**tanúskodtok is**), vagy gazdag, avagy szegény ellen. Allah inkább jogosult velük szemben. Ne kövessétek a vágyat, hogy általa letérjete. Ha elferdítitek (**a tanúságot**), avagy elfordultok, úgy Allah tudással bír arról, amit ti tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **4:135**]

És Allah Küldötte azt mondta:

„A legszeretettebb Allah számára az Ítélet Napján, és a Hozzá legközelebbi az igazságos uralkodó/kormányzó. És a leggyűlöltebb Allahnál és a legtávolabbi Tőle az igazságtalan és zsarnoki uralkodó.” [\[71\]](#)

Tanácskozás: Az embereknek joguk van ahhoz, hogy tanácsukat kérjék olyan ügyekben, amely az ő gazdasági és társadalmi helyzetüket érinti. Ez a tanácskozás általános módon kell, hogy történjen. A népnek meg kell adni a lehetőséget, hogy kifejezze nézőpontjait és gondolatait az iszlám közösséget és

társadalmat érintő kérdésekben. Ezeket a nézőpontokat el lehet fogadni, ha a közérdeket szolgálják. **Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Az Allahtól származó könnyorület által lettél gyengédebb velük szemben. Ám, ha durva és keményszívű lettél volna, akkor elszéledtek volna tőled. Bocsáss meg hát nekik és kérd Allah bocsánatát a számukra! Tanácskozz velük az ügyben!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:159]

Allah Küldötte sok alkalommal követte társai tanácsait. A Badri Csata alkalmával egyik társa azt

javasolta, hogy változtassák meg a muszlimok harci táborának helyszínét. **Az egyik muszlim megkérdezte a Küldöttet a csata alatt:** „Ó Allah Prófétája! Ezt a helyet Allah parancsolta, hogy itt táborozzunk, **vagy ez egy háborús stratégia és terv?**” Allah **Küldötte azonnal így felelt:** „Nem. Ez az én háborús stratégiám.” Az ember, aki kérdezte, **azt tanácsolta:** „Ó Allah Prófétája! Ez nem a legjobb választás a haditábor helyének. Keressük meg a legközelebbi vízgyűjtőt az ellenséghez, és táborozzunk ott. El kell temetnünk minden más vízlelőhelyet, majd építsünk egy medencét vagy vízgyűjtőt a

csapatunknak. Amikor a harc elkezdődik, mi hozzájuthatunk a vízhez, de az ellenségünk nem. Így mi fogunk tudni inni és használni az elérhető vizet, **míg ellenségeink nem;**” Allah Küldötte ezt így **kommentálta:** „Te adtad valóban a legjobb tanácsot.”[\[72\]](#)

Az iszlámnak megfelelő uralkodás:
Az iszlámnak megfelelő uralkodás és törvénykezés alapja a saría, az iszlám törvény. A muszlim állam alkotmányának a Koránon és a Szunnán kell alapozódnia, amelyek elfogadott iszlám igazságügyi források. Nem lehet helye a személyes véleménynek, ha egy hiteles szöveg elérhető. Az iszlám

törvénykezés egy mindent magába foglaló jogrendszer, amelyben helyet kap a személyes- és családjog, a büntetőjog, a nemzeti és nemzetközi jog, és az ember minden elvárásának a legmagasabb szinten megfelel, mivel Allah kinyilatkoztatásán alapszik az Ő Küldöttének az ember útmutatására.

Nyitott ajtók politikája: A muszlim kormányzónak nem szabad tartózkodónak és távolinak lennie népétől, és nem szabad olyan helytartókat kineveznie, akik részrehajlóan néhány embernek megengedik, hogy látogassa a kormányzót, míg másokat ebben

meggátolnak. Ez Allah
Küldöttének tanításán alapszik:

„Akit Allah megbíz a muszlimok ügyeinek intézésével, de elrejtőzik előlük és nem elégíti ki szükségleteiket, hiányaikát, Allah távol fogja tartani Magát tőle az Ítélet Napján, nem elégíti ki szükségleteit és hiányait.” [\[73\]](#)

Könyörület az emberek számára: A muszlim uralkodónak kedvesnek és könyörületesnek kell lennie népével, és soha nem szabad őket túlterhelni képességeiken felül. Lehetővé kell tennie a népének, hogy a lehető legjobb módon éljenek a társadalomban. A muszlim

kormányzó az idősebbet apjaként, a fiatalabbat fiaként és az ő korosztályát testvéreként kell, hogy kezelje. A muszlim uralkodónak tisztelettudónak kell lennie az idősebbekkel, kedvesnek, könyörületesnek a fiatalabbakkal és figyelmes a saját korosztályához tartozókkal. A Dicsőséges Korán megismertet bennünket Allah Küldöttének jellemével, **aki a Muszlim Nemzet első vezetője volt:**

„Bizony eljött már hozzátok egy Küldött (**Mohamed**) magatok közül. Keserves az a számára, ha valami baj ér benneteket, értetek aggódik és a hívők iránt jóságos és irgalmas.”

[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:128]

Allah Küldötte azt tanácsolta:

„A Könyörületes irgalmas azokkal akik irgalmasak. Ha könyörületesek vagytok az emberekkel a földön, és Allah Könyörületes lesz veletek.” [74]

Omar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett), a második muszlim kalifa, annyira aggódott felelőssége miatt Allah előtt, hogy egyszer azt mondta: „Allahra! Ha egy nőstény öszvér megbotlana Irakban, attól félnék, hogy Allah kérdőre vonna engem miatta [az Ítélet Napján]...

’Ó Omar! Miért nem kövezted ki az utat a nőstény öszvér számára?’”

A szomszédok jogai

Allah elrendelte a Dicsőséges Koránban:

„És szolgáljátok Allahot, és ne kövessetek el semmilyen társítást Vele szemben! A szülőkkel a helyes módon járjatok el és a rokonokkal, az árvákkal és a szegényekkel, a rokonszomszédsággal és az idegen szomszédsággal, a meghitt társsal, az úton lévővel és azokkal, akiket a jobbotok birtokol. Allah nem szereti a gőgös, büszkélkedőt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:36]

Az iszlám a szomszédokat három kategóriába sorolja:

A rokon szomszéd. **Ez a szomszéd három joggal rendelkezik:** a rokonság joga, a szomszédság joga és az iszlám joga.

A muszlim szomszédnak két joga van: a szomszédság joga és az iszlám joga.

A nem muszlim szomszéd a szomszédság jogát élvezzi. Abdullah ibn Omar **(Allah legyen vele elégedett)** amikor haza ment egyszer, azt találta, hogy családtagjai birkát vágtak. **Azonnal megkérdezte:** „Valamelyikkötök adott a birkahúsból a zsidó

szomszédnak? Mert hallottam, **hogy Allah Küldötte azt mondta:**
«Gábrriel angyal folyamatosan tanácsolta nekem, hogy legyek kedves és udvarias a szomszédommal, amíg azt hittem, hogy az örökségből is ad neki jogot.»”[\[75\]](#)

A szomszédnak kellemetlenséget okozni az iszlám ellen van. **A Próféta azt mondta:**

„«Allahra, nem hisz, Allahra, nem hisz, Allahra, nem hisz!»
Meggérdezték tőle: «Ki, Ó Allah Küldötte?» Azt mondta: «Akinek a szomszédja nincs biztonságban az ő ártalmától.»”[\[76\]](#)

Közölték, hogy Allah Küldötte a szomszédok jogait a következőképpen illusztrálta:

„Tudjátok, mik a szomszéd jogai? (A következők): Ha a szomszédod segítséget kér, adj neki. Ha a szomszédod kölcsönt kér, adj neki (ha tudsz). Ha a szomszédod elszegényedik, segíts neki anyagilag és támogasd szegénységében, ha tudod. Ha a szomszédod beteg lesz, látogasd meg (ellenőrizd egészségét és jól létét). Ha a szomszédod boldog valami szerzemény miatt, gratulálj neki. Ha a szomszédodat csapás éri, nyilváníts részvétet. Ha a szomszédod meghal, menj el a temetésére (ha tudsz). Ne emeld

magasabbra a házadat az övénél, hogy eltakard előle a napot vagy elfogd a szelet. Ne zavarod a szomszédodat a főzés szagával, kivéve, ha szándékozol adni neki (az elkészült ételből).” [77]

Még ha a szomszéd kárt okoz, akkor is javasolt a szép viselkedés. Egy ember panaszkodott Abdullah ibn 'Abbásznak (Allah legyen vele elégedett): „A szomszédom bánt engem és átkoz engem!” Ő erre azt mondta neki: „Ő engedetlen volt Allahhal szemben a te ügyedben, de te menj és engedelmeskedj Allahnak az ő ügyében”.

A barátok jogai

A barátok bizonyos jogokat élveznek az iszlám szerint. **Ez Allah Küldötte útmutatásán alapszik:**

„A legjobb társ Allah előtt az, aki a legjobb a társaihoz, és a legjobb szomszéd Allah előtt az, aki a legjobb a szomszédjaihoz.” [\[78\]](#)

A vendégek jogai

A házigazdának kötelező megtisztelni a vendégét az iszlámban. **A Próféta azt mondta:**

„«Aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az tisztelje meg szomszédját. És aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az tisztelje meg a vendégét joga szerint.» Egy ember

megkérdezte: «És mi az ő joga, Ó Allah Küldötte?» Ő azt felelte: «Egy nap és egy éjszaka és vendéglátás három napig, és ami több ennél, az adakozás a házigazda részéről. És aki hisz Allahban és az Utolsó Napban, az jót mondjon, vagy hallgasson.»”[\[79\]](#)

A vendég megtisztelésének etikettjéhez tartozik a meleg fogadtatás boldog arckifejezéssel. Hasonlóképpen kötelező a vendég számára, hogy legyen figyelmes a vendéglátója körülményei iránt és ne terhelje őt túl, **ahogyan a Próféta mondta:**

„«Nem megengedett a muszlim számára, hogy a testvérével legyen, amíg bűnre nem készíti.» Azt kérdezték: 'Ó Allah Küldötte! Hogyan készítheti bűnre?' Azt felelte: 'Vele marad, amíg nem marad semmije, amit adhat neki.'”[\[80\]](#)

A szegények és szűkölködők jogai

Allah dicséri azokat, akik az Ő útján költenek, hogy segítsenek a szegényeknek és szűkölködőknek az iszlám társadalomban. Ez a Dicsőséges Korán ájájának útmutatásaira alapszik:

„És akiknek a vagyonában ismert, szabott hányada van. A koldusnak és

szűkölködőnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 70:24-25]

Az iszlám a szegényeknek és szűkölködőknek adott adományt az egyik legerényesebb tettként értékeli. Ezen túlmenően, az iszlám figyelmezteti azokat, akik elrejtik és félreteszik vagyonukat, és nem költenek Allah ügyéért. **Allah azt mondja a Koránban:**

„Nem az a kegyesség, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok. Ám, az igaz kegyesség az, ha valaki hisz Allahban és az Utolsó Napban és az Angyalokban, és a Könyvekben, és a Prófétákban és az, aki vagyonát, ahhoz való

ragaszkodása ellenére is, odaadja a rokonainak, az árváknak és a szegényeknek és az úton lévőknek és annak, aki kér és a rabszolgákért (kiváltásukéit).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:177]

Akik felhalmozzák a vagyont anélkül, hogy megadnák a szegények és szűkölködők jogos részét, amelyet Allah írt elő, azoknak Allah megígéri, hogy súlyos büntetésben lesz részük az Ítélet Napján. **Allah azt mondja a Koránban:**

„(...)Akik azonban aranyat és ezüstöt halmoznak fel és nem adakoznak abból Allah Útján, azoknak adj hírt a

fájdalmas büntetésről.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:34]

Emiatt lett előírva a zakáh, mint az iszlám egyik alappillére. A zakáh egy meghatározott százaléka (2.5%) az egy év alatt felhalmozott vagyonnak. A muszlimok készségesen felajánlják a kellő összeget Allah Parancsainak való engedelmességükben. Fizetnek a szegényeknek és szűkölködőknek. A zakáh kötelező azok számára, akik rendelkeznek a megfelelő összeggel, amely fölött a zakáh fizetendő.

Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják Allahot, haníf-ként, végezzék el az imát, adják meg a zakátot. Ez a valódi vallás.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 98:5]

A Zakáh a következő alapelvek és feltételek szerint fizetendő:

1. Az ember, aki kifizeti a zakáh-t, rendelkeznie kell a „nizáb”-bal (a megfelelő összeg, amelyet az iszlám saría szerint számolnak ki).
2. Egy évnek kell eltelnie, míg a tulajdonos ezt az összeget birtokolja. Ha kevesebb, mint

egy év telt el, a zakáh-t nem kell kifizetni.

Az iszlám meghatározza azokat az embercsoportokat, akik számára odaadható a Zakáh. **Ez a Dicsőséges Korán ájájára alapszik:**

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket és azokat, akik érte munkálkodnak és azokat, akiknek szívét barátságra kell hangolni és a rabszolgákat és az adósokat és az Allah Útján (járókat) és az úton lévőt. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah Tudó és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

Az iszlám azért írja elő a zakáh-t, hogy kiirtsa a szegénységet az iszlám társadalomból, és kezelje a szegénységből eredő problémákat, mint például a tolvajlás, gyilkosság, emberek megtámadása és tulajdonuk igazságtalan elvétele. Ezen kívül feléleszti a kölcsönös társadalmi segítségnyújtást és támogatást az iszlám társadalom tagjai között. Ezen túl, a zakáh-t a szűkölködők, nyomorgók szükségleteinek kielégítésére használják, és hogy kifizessék azoknak az adósságait, akik nem képesek kifizetni azt megfelelő indok miatt. A zakáh kifizetése megtisztítja az ember szívét, lelkét és vagyonát is. E vagyon tulajdonosa kevésbé lesz

önző és zsugori, ha kifizeti ezt az adományt tiszta szívből. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„(...)Akik megvédetnek lelkük kapzsiságától, ok lesznek a boldogulok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **64:16**]

A zakáh megtisztítja a szívét azoknak, akik kevésbé gazdagok, mivel kevesebb gyűlöletet, féltékenységet és keserűséget fognak érezni a társadalom gazdag és vagyonos osztálya iránt, mivel látják, hogy ők kifizetik nekik az őket, szegényebb testvéreiket megillető jogokat.

A Mindenható Allah súlyos büntetésre figyelmezteti azokat, akik visszautasítják a kötelező zakáh kifizetését. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ne gondolják azok, akik fösvénykednek azzal, amit Allah az Ő túláradó Kegyelméből adott nekik, hogy az jó nekik! Ellenkezőleg, az rossz nekik! A Feltámadás Napján nyakláncot kapnak abból, amivel fösvénykedtek. Allahé az eget és a föld öröksége! Allahnak tudomása van arról, amit ti tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:180]

Az alkalmazottak/munkavállalók jogai

Az iszlám szabályokat határozott meg a munkára és a munkaerőre vonatkozóan. A munkaadó, az iszlám tanításai szerint, igazságos és szívélyes kapcsolatot kell, hogy létrehozzon alkalmazottaival és dolgozóival. Ennek a kapcsolatnak egyenlőségen, jóakaraton és az iszlám testvériségén kell alapulnia. **Ez Allah Küldöttének hadíszán alapszik:**

„Munkásaid és rabszolgáid a testvéreitek, akik felet Allah hatalmat adott nektek. Tehát, ha valakinek egyik testvére az

irányítása alatt van, etetnie kell abból, amit ő eszik, öltöztetnie úgy, ahogyan ő öltözködik, és nem szabad képességein felül terhelni. De ha mégis megterhelitek őket, akkor segítetek nekik.”[\[81\]](#)

Ezen túlmenően, az iszlám fenntartja a munkások tisztességét és becsületét. Közölték, **hogy Allah Küldötte azt mondta:**

„A legjobb bevétel az, ami az őszinte munkából származik.”[\[82\]](#)

Az iszlám elvárja a munkaadótól, hogy tudassa a munkással, mennyi fizetést fog kapni, mielőtt a munkás elkezdi a tőle kért munkát.[\[83\]](#)

Allah Küldötte biztosította a munkás jogait és fizetségét. Közölték, **hogyan Allah Küldötte azt mondta:**

„Három embernek vagyok az ellenfele a Feltámadás Napján és ha én az ellenfele vagyok valakinek le is fogom győzni őt: egy ember aki a nevemben ígéretet tesz és utána árulónak bizonyul; egy aki rabszolgává tesz egy szabad embert és bekebelezi az árát, és egy ember, aki alkalmaz egy dolgozót, de nem adja meg neki a jogos bérét.” [\[84\]](#)

Allah Küldötte arra tanította a munkaadót, hogy fizesse ki

dolgozója fizetését mielőtt verejtéke megszárad.[\[85\]](#)

A munkaadók jogai

Az iszlám a dolgozóktól egyaránt megköveteli, hogy jó kapcsolatot ápoljanak munkaadójukkal. Az iszlám elvárja a dolgozóktól, hogy képességeik és tehetségük legjobbjára szerint lássák el kötelességeiket munkaadójuk iránt. A dolgozó nem szabad elmulasszon valamit a munkájából vagy kárt okozón a munkaadójának. Közölték, **hogyan** Allah Küldötte azt mondta:

„Allahnak az tetszik, ha egy dolgozó tökéletes munkát végez.”[\[86\]](#)

Hogy elősegítse az őszinteséget a munkában és megvédje az ember méltóságát, az iszlám a munkás keresetét a legjobb keresetnek tekinti, ha őszinte volt a munkájában. **A Próféta azt mondta:**

„A legjobb kereset az, amit az őszinte kétkezi munkával keresnek.” [\[87\]](#)

Az állatok jogai

Minden háziállatot megfelelően etetni, gondozni kell, és kedvesen kell vele bánni. Közölték, **hogyan Allah Küldötte azt mondta:**

„Egy nő a pokolba került egy macska miatt, mert bezárta, amíg

megdöglött. A nő nem etette a macskát, nem adott neki vizet inni, és nem is engedte szabadon, hogy egyen a föld rovaraiból.”[\[88\]](#)

Az állatokat nem szabad úgy túlterhelni, amikor árut szállítanak (a hátukon), hogy ne bírják el a terhet. Az állatokat nem szabad kínozni, bántani, ütni semmilyen okból. Közölték, [hogyan küldötte azt mondta:](#)

„Allah megátkozza azt, aki megéget egy állatot jelzés és tetoválás miatt.”[\[89\]](#)

Az iszlám megtiltja az embereknek, hogy az állatot élő célpontnak használják. Közölték, hogy Ibn

Omar (Allah legyen vele elégedett) elhaladt egy Quráisi fiatalemberkből álló csoport mellett, akik egy madarat helyeztek el célnak. Ibn Omar (Allah legyen vele elégedett) megkérdezte, hogy ezt ki tette, **majd azt mondta:**

„Allah megátkozza azt az embert, aki ezt teszi.” [\[90\]](#)

Az iszlám elítéli az embereket, akik megcsonkítják az állatokat, miután megölték őket. [\[91\]](#)

Az iszlám megtiltja az állatok bántalmazását, ahogyan a hadisz említi Ibn Masz'údtól (Allah legyen vele elégedett):

„Allah Küldöttével utaztunk. Ő elment, hogy engedjen a természet hívásának. Míg távol volt, láttunk egy nőstény madarat a két kicsinyével. Elvettük a kismadarakat, és az anyamadár elkezdett felettünk röpködni.

Amikor Allah Küldötte visszatért, észrevette, hogy mit tettünk.

Ő megkérdezte: «Ki zaklatta fel ezt (a madarat) azzal, hogy elvette a kicsinyeit, adja neki vissza a kicsinyeit!»

És látott egy hangya bolyt, amelyeket megégettünk, **így azt mondta:** «Ki égette meg ezt?»

Azt mondtuk: «**Mi voltunk.**» Azt mondta: «**Valóban senki nem kínozhat tűzzel, csak a Tűz**

Ura.»” [92]

Ezen túlmenően, az iszlám könyörületre utasít az étkezésért levágott állatok levágása során. Nem megengedett kést élesíteni a levágandó állat vagy más állatok jelenlétében. Nem megengedett az sem, hogy nyakuk eltörésével öljük meg őket, vagy ütéssel, elektromos árammal, stb., vagy elkezdjük lenyúzni őket mielőtt teljesen meghaltak. **A Próféta azt mondta:**

„Valóban Allah megparancsolta, mindenben a jóságot. Tehát ha öltök, jó módon öljetek, és ha mészároltok, jó módon mészároljatok. Tehát élesítsétek meg a késeteket, hogy a mészárlás folyamata könnyű és gyors legyen.” [\[93\]](#)

Ugyanakkor az iszlám azt parancsolja nekünk, hogy öljük meg a veszélyes és ártalmas állatokat és/vagy rovarokat, hogy megvédjük az embereket ezeknek az állatoknak az ártalmától, mert az ember élete szent Allah előtt, mivel Allah őt tette a legtiszteletreméltóbb teremtménnyé a földön. Tehát ha az állatok jogai fontosak Allah előtt, **az emberek jogai mennyivel fontosabbak! A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Megtiszteltük Ádám fiait (**az emberiséget**) és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok

közül, akiket teremtettünk.” [A
Kegyves Korán értelmezésének
fordítása, 17:70]

Ez a kedves és igazságos viselkedés
nem csak az állatok minden
kegyetlenségtől való védelmezése
érdekében van elrendelve, hanem ez
el is törli a muszlimok bűneit és az
oka lehet annak, hogy valaki belép a
Dzsennába (Mennyei Kertekbe).
Közölték, hogy Allah Küldötte azt
mondta:

„Miközben egy ember az úton ment,
borzalmas szomjúságtól szenvedett.
Talált egy kutat és lement az aljára,
teleitta magát és visszajött föl. A kút
mellet látott egy lihegő kutyát, ami a

sarat nyalta súlyos szomjúságában. **Az ember azt gondolta magában:** «Ez a kutya ugyanannyira szenved a szomjúságtól, ahogy én szenvedtem.» Tehát lement a kútba újra, megtöltötte cipőjét vízzel és a cipőjét a szájában tartva felmászott és odaadta a kutyának a vizet, hogy megigya. A Magasztos Allah megdicsérte őt, elfogadta tettét **(ezt a könnyөрületességet)** és megbocsátotta a bűneit.” **Megkérdezték:** „Ó Allah Küldötte! Jutalmat kapunk azért, amit az állatokért tettünk?” **Ő azt felelte:** „Igen, bizonyosan. Minden élő lélekben jutalom van.” [\[94\]](#)

A növények és fák jogai (és az általános környezeté)

Az iszlám megengedi a fák gyümölcseinek hasznosítását, de megtiltja a kivágásukat vagy ágaik letörését valós ok nélkül.

Ellenkezőleg, az iszlám azt parancsolja, hogy megőrizzük a fákat és bátorít minden szaporítási folyamatot, amely elősegíti több fa termesztését. **Allah Küldötte azt mondta:**

„Ha az Óra (a Feltámadás Napja) eljön miközben valamelyikkötök egy pálmafa csemetét tart (a kezében, hogy elültesse a földre), akkor ha el tudja ültetni mielőtt feláll, tegye meg.” [\[95\]](#)

Az iszlám a hasznos magok és fák ültetését adakozásnak tekinti, amelyért a muszlim jutalmat kap.
Allah Küldötte azt mondta:

„A muszlim soha nem ültet vagy gondoz valamit, amelyről a madarak, emberek vagy vadállatok esznek, hogy ne legyen ez adomány az ő nevében.” [\[96\]](#)

Vegyes jogok

Az iszlám szabályozza az úti és nyilvános közlekedést. Közölték, **hogy Allah Küldötte azt mondta:**

„«Kerüljétek az útszélén (vagy **járdán**) üldögélést.» A társak, **akik jelen voltak ebben az időben azt**

mondták: «Ó Allah Küldötte! Nincs választási lehetőségünk, csak hogy ott ülünk.» Ezt hallva Allah Küldötte azt felelte: «Ha nem tudjátok elkerülni az út szélén ülést, akkor adjátok meg az útnak az azt megillető jogait.» A társak érdeklődtek: «Ó Allah Küldötte! Melyek az utak jogai?» Allah Küldötte azt felelte: «Süssétek le a tekinteteket (amikor egy nő halad el), tisztítsátok meg az utat az ártalmas dolgoktól, viszonzozzátok a szalámot (az iszlám üdvözlést), és parancsoljatok jóra és tiltsátok meg a rosszat.»”[\[97\]](#)

Közölték, hogy Allah Küldötte azt is mondta:

„Bármilyen ártalmas dolog elvétele az útról adomány.”[\[98\]](#)

Ezenkívül, közölték, **hogyan Allah Küldötte** arra tanított:

„«Féljétek a két tettet, amely miatt átkozottak lesztek.» A társak, akik jelen voltak abban az időben, **érdeklődtek: «Ó Allah Küldötte! Melyek azok a tettek, amelyek miatt az ember átkozott lesz?»** Allah Küldötte így felelt: «Az ember, aki felel a természet hívására a nyílt utcán vagy az árnyékban, ahol az emberek pihennek.»”[\[99\]](#)

Általában az iszlám kötelezővé teszi a muszlimoknak, hogy figyelmesek és gondoskodóak legyenek egymás

iránt, mindegy, hol vannak. **A Próféta azt mondta:**

„A hívők példája szeretetben, jóindulatban, együttműködésben és szimpátiában olyan, mint egy test. Ha egy szerve a testnek fáj, az egész test a fájdalomtól szenved, álmatlanságban és lázban.” [\[100\]](#)

És ő megparancsolta a muszlimoknak, **hogy muszlim testvéreiken segítsenek:**

„Egyikőtök sem igaz hívő, amíg nem szeretné muszlim testvérének azt, amit magának szeretne.” [\[101\]](#)

A szükség idején a Próféta azt mondta:

„«A hívők olyanok egymásnak, mint egy erős szerkezet, egymást támogatva.» És összefonta ujjait.” [\[102\]](#)

A muszlimoknak tilos elhagyniuk egymást, **ahogyan a Próféta mondta:**

„Aki nem támogatja a másik muszlimot, miközben az ő szent jogait megsértik és becsületét tönkreteszik; Allah cserben fogja hagyni őt, amikor neki szüksége van az Ő segítségére. Senki nem segít egy muszlimnak, amikor a becsületén csorba esik és szent jogait megtámadják, kivéve, hogy

Allah segít neki, amikor szüksége van az Ő segítségére.”[\[103\]](#)

Viszont, ha ezeket a szabályokat vagy jogokat nem tartanánk be, akkor csak ideálok és álmok maradnának az emberek gondolataiban. Ha nincs olyan hatóság, amely betartatja, akkor csak utópisztikus ideálok maradnak. Közölték, [hogyan Küldötte azt mondta:](#)

„Meg kell állítanod a tudatlan embert a rosszcselekedetben. Jóra kell indítanod ezt a tudatlan embert, különben Allah siettetni fogja a büntetésedet.”[\[104\]](#)

A Mindenható Allah ezért, hogy fenntartsa és megőrizze ezeket az emberi jogokat az iszlám társadalomban, kinyilatkoztatta Küldöttének a megfelelő parancsolatokat. Allah megparancsolta, hogy ne hágják át ezeket a határokat és büntetéseket és törvényeket rendelt el, amelyek Hudúd (előírt büntetések) vagy főbüntetések néven ismertek. A Túlvilágra is szólnak bizonyos büntetések.

Csak néhány „Tedd és Ne tedd” parancsot sorolunk fel itt az iszlám rendelkezései közül:

v Az iszlám megtiltja bármely ember meggyilkolását. Az iszlám ezt a tettet az egyik legnagyobb bűnnek ítéli. [Ez a Dicsőséges Korán ájájára alapszik:](#)

„Ne öljétek meg azt a lelket, amelyet Allah tilalmasnak nyilvánított, csak jogosan! Ha valaki jogtalanul öletik meg, akkor annak a waliyy-ának adunk hatalmat. De ne légy mértéktelen az ölésben! Ő segítséget fog kapni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [17:33](#)]

v Az iszlám megtilt minden agresszív cselekedetet az ember méltósága, becsülete és magánélete ellen. Valójában az ilyen agresszív

tett nagy bűnnek számít az iszlámban. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Mondd (**Mohamed**): «Gyertek! Hirdetni fogom nektek azt, **amit az Uratok megtiltott nektek**: Ne társítsatok Melle és a szülőkkel illendő módon bánjatok és ne öljétek meg gyermekeiteket az éhségtől félve! Mi gondoskodunk rólatok és róluk is. Ne kövessetek el förtelmes dolgokat akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal! Ezt írja elő a számotokra (**követendő**) testamentumként! Talán

felfogjátok.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:151]

v Az iszlám ezen túlmenően megtilt minden olyan tettet, amelyek a szégyenletes tettek kategóriájába tartoznak, vagy olyan eszközt, amely a szemérmertlenséget támogatja a társadalomban. Ezért minden olyan tett, amely szemérmertlen cselekedethez vezet, szintén tilos az iszlámban. **A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ne közeledjete a parázñasághoz! Bizony förtelmes dolog az! És milyen borzalmas út!” [A Kegyes

Korán értelmezésének fordítása,
17:32]

v Allah megtilt minden agressziót mások vagyona és tulajdona ellen. Ezért mindennemű lopás és csalás, stb. tilos az iszlámban. **Ez Allah Küldöttének hadíszára alapszik:**

„Aki becsap minket az nem tartozik közénk.” [\[105\]](#)

v Az uzsora és minden pénzügyi kamat tiltott az iszlámban, mivel az igazságtalanság ezek miatt terjed el a gazdasági rendszerben, és ez mindenki számára ártalmas, de különösen a szegényekre. **A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ez azért történik, **mivel azt mondták:** «Az adásvétel olyan, mint az uzsora. Allah megengedette tette az adásvételt, ám megtiltotta az uzsorát.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:275]

v Allah megtilt minden csalást és árulást. **Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ó, ti, akik hisztek! Ne legyetek hűtlenek Allahhal és a Küldöttel szemben! És ne legyetek hűtlenek a rátok bízott javakkal úgy, hogy tudtok róla.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:27]

v Az iszlám megtiltja a kizárólagosságot a

kereskedelemben. **Allah Küldötte** azt mondta:

„Senki sem zár ki másokat **(monopolizál)**, kivéve a gonosztevő.” [\[106\]](#)

v Az iszlám megtilt mindennemű megvesztegetést és lefizetést.

Ahogy Allah Küldöttének hadísza mondja nekünk:

„Allah átkozza meg azokat, akik megvesztegetnek és azokat, akiket megvesztegetnek.” [\[107\]](#)

v Hasonlóan tilalmasak azok a bűnös és illegális eszközök, amelyekkel elveszik az emberek

pénzét. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És ne faljátok fel egymás között a vagyontokat haszontalan bűnös módon! És a bírókat ne igyekezzetek általa befolyásolni, hogy így az emberek javainak egy részét bűnös módon eltékozolhassátok. Hiszen ti tudjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:188]

v Az iszlám elítéli a hatalommal, pozícióval és fennhatósággal való visszaélést személyes nyereség érdekében. Valójában az iszlám az uralkodót felhatalmazza azzal, hogy visszaköveteljen minden olyan vagyontárgyat, amelyekhez sértő

eszközökkel jutottak hozzá és az iszlám kincstárba helyezze. Allah Küldötte megbízott egy embert, Ibn-ul-Lutbiját a Zakáh összeszedésével. Amikor az adószedő elhozta a Zakáh összegét, azt mondta:

„«Ez a tiéd (az iszlám kincstárba) és ezt nekem adták ajándékba.» Allah Küldötte nagyon megharagudott ezt hallván az adószedőtől. Allah Küldötte azt mondta: «Ha az apja vagy az anyja házában ült volna, megkapott volna valamit ezekből az ajándékokból? Arra (esküszöm), Akinek a kezében van a lelkem, senki nem vehet el ebből semmit, kivéve, hogy a nyakán fogja vinni a

Feltámadás Napján, még ha egy teve is az.» Majd felemelte kezét, **amíg láttuk hónalja fehérségét és azt mondta: «Ó Allah! Tanúsítsd, hogy átadtam az Üzenetet!» háromszor.»**[\[108\]](#)

v Az iszlám megtilt minden bódítószert, amely hatással van használójának eszére vagy agyára. **A Dicsőséges Korán elrendeli:**

„Ó, ti, akik hisztek! Bizony a bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán művének szennye. Kerüljétek el! Talán boldogultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [5:90](#)]

v Az emberek megsértése, mint a verés, vagy más gonoszságok, mint pletyka, hamis tanúzás, stb. szintén tiltottak. [A Dicsőséges Korán ájája figyelmeztet:](#)

„Ó ti, akik hisztek! Óvakodjatok a legtöbb vélekedéstől! Mert bizony a vélekedés egy része bűn. És ne kémkedjete és ne rágalmazzátok egymást! Van-e vajon valaki közöttetek, aki meg akarja enni testvére holt húsát? Bizony nem tetszik ez nektek. Féltjétek hát Allahot! Ő a bűnbánást Elfogadó és Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [49:12](#)]

Ez megőrzi mások méltóságát és tisztességét és megtiltja a befeketítésüket. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És azok, akik a hívő férfiakat és a hívő asszonyokat rágalmazzák, anélkül, hogy rászolgáltak volna, azok gyalázatot és nyilvánvaló vétket vettek magukra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **33:58**]

v Az iszlámban nagy jelentőséggel bír az ember magánélete intimitása, és mindenféle betolakodás tiltott. **Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ó ti, akik hisztek! Ne lépjétek mások házába addig, míg engedélyt nem kérdtetek és köszöntitek annak lakóit. Ez jobb nektek. Talán okultok az intésből!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [24:27](#)]

v Az igazság az iszlám vallás egyik alapja. Nem megengedett igazságtalannak lenni senkivel, még önmagunkkal sem. [Allah azt parancsolja a Dicsőséges Koránban:](#)

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban. Es eltilt a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól,

az erőszaktól. Int benneteket, talán okultok. Teljesítsétek az Allahnak tett fogadalmat, ha kötelezettséget vállaltatok! És ne szegjétek meg az esküt miután azt megerősítettétek és Allahot tettétek meg kezesnek magatok ellen! Allah Tudja, hogy ti mit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, [16:90-91](#)]

Ehhez hozzátéve Allah azt mondja egy Hadisz Qudsziban:

„Ó Szolgáim! Megtiltottam Magam számára az igazságtalanságot. Az igazságtalanságot törvénytelennek ítéltém köztetek. Tehát ne tegyetek semmilyen igazságtalan tettet egymással.” [\[109\]](#)

Valójában Allah elítéli az igazságtalanságot azokkal szemben is, akik különböznek a muszlimoktól hitben és vallásban. Allah megköveteli a muszlimoktól, hogy kedvesek és igazságosak legyenek az iszlám állam nem-muszlim lakóival. **Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem űztek el benneteket az otthonaitokból. Ezekkel legyetek jóra valóak és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **60:8**]

Az iszlám megtiltja a nem-muszlimok hitének sértegetését, mert a másik oldal ugyanúgy visszaválaszolhat kölcsönös sértéssel. **Allah azt mondja:**

„És ne szidalmazzátok azokat, akikhez Allah helyett fohászkodnak, **(nehogy)** ők is szidalmazzák Allahot ellenséges érzületükben, tudás nélkül.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **6:108**]

Ehelyett Allah arra tanítja a muszlimokat, hogy igazságos és érett párbeszédet folytassanak ezekkel az emberekkel. **Allah azt mondja:**

„Mondd (Mohamed): «Ó Könyv Népe (zsidók és keresztények)! Jöjjetek (és egyezzünk meg) köztünk és köztetek egyenes és igazságos szóra: Arra, hogy nem szolgálunk mást csak Allahot! (És arra, hogy) Nem állítunk Mellé társakat. (És arra, hogy) Egyikünk sem választja a másikat urának Allah helyett! Ám, ha elfordulnak, akkor mondjátok: Tanúsítsátok, hogy mi muszlimok vagyunk!»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:64]

v Az iszlám ezen túl megtilt mindennemű társadalmi, politikai és erkölcsi korrupciót és csínyt. **A Dicsőséges Korán azt parancsolja:**

„És ne terjesszettek romlást a földön, annak megjavítása után! Hozzá fohászkodjatok félve és remélve! Bizony Allah kegyelme közel van a helyesen cselekvőkhöz.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:56]

v Az iszlám megtiltja a nem-muszlimok erőszakos iszlámra térítését. [Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:](#)

„Ha a te Urad úgy akarta volna, akkor mindenki, aki csak a földön van mind hívő lett volna. Vajon te [\(Mohamed\)](#) kényszeríteni akarod az embereket arra, hogy higgyenek?”

[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:99]

Ez nem azt jelenti, hogy a muszlimok ne hívjanak másokat, hogy csatlakozzanak az iszlám egyistenhithez Allah Üzenetét közvetítve az emberekhez, hanem azt mutatja, hogy a muszlimoknak bölcs, kedves és bájos módon kell az iszlámra hívniuk. Az iszlámnak van egy nemzetközi küldetése, amely sem nem területi, sem nem nemzeti hívás. De a vezetés Allah Kezében van egyedül, nem az emberek kezében.

v Az iszlám azt parancsolja az embereknek, hogy konzultációval

kormányozzanak. A konzultáció alapelve azokra a helyzetekre értendő, amelyekre a Koránban és a Szunnában nem találhatóak nyilvánvaló szövegek. **Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„(...)és ügyüket egymás között tanácskozás (sūrā) útján beszélik meg(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:38]

v Az iszlám azt is megparancsolja, hogy minden embernek adják meg az őket megillető jogokat. Az iszlám teljes igazságra hív az emberek között. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Allah bizony megparancsolja nektek, hogy adjátok vissza a letéteket a tulajdonosaiknak. És ha döntést hoztok az emberek között, akkor igazságosan döntsetek! Milyen csodálatos is az az intés, amiben Allah részeltet benneteket. Bizony Allah Halló és Látó!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:58]

v Az iszlám azt parancsolja az embereknek, hogy segítsenek az elnyomottaknak még erő alkalmazásával is, ha szükséges. Ez a Dicsőséges Korán ájáján alapszik, amelynek a jelentését a következőképpen lehet lefordítani:

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? Ha azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:75]

Az iszlám a közjó érdekében megalapoz egy hatósági végrehajtó rendszert. Annak a ténynek a fényében, hogy vannak olyan embertípusok, ahogyan korábban megjegyztük, akik soha nem lesznek jók anélkül, hogy erőt

alkalmaznának bűncselekményeik ellen... e rendszer működése biztosítja, hogy minden egyén megkapja az őt megillető jogokat. Feladata az is, hogy ellenőrizze és kormányozza e jogok beiktatását, hogy megelőzzön bármiféle agressziót, és hogy megfelelő büntetést alkalmazzon a törvénszegőkön. A következőkben összegezzük az iszlám különböző rendszereit, amelyek a végrehajtó rendszer alkotóelemeit alkotják:

Az igazságszolgáltatási rendszer az iszlámban

A bíróság egy független adminisztratív rendszer az iszlám

kormányon belül, amelynek feladata, hogy megoldjon mindenfajta jogi vitát a különböző igényjogosultak között. A rendszer felépítése biztosítja az igazságszolgáltatást az emberek között, az elnyomás megszüntetését és az elnyomók büntetését. Az iszlám igazságszolgáltatási rendszere Allah és a Próféta irányelveit követi a Korán és a Szunna (hagyományok) alapján.

A bírói pozíció betöltéséhez különleges követelményeket állít fel az iszlám igazságszolgáltatási rendszere. A jelentkezőnek érettnak, épelméjűnek, szellemileg képesnek és egészségesnek kell lennie, hogy

leküzdje munkája nehézségeit és kihívásait. Tanultnak kell lennie és ismernie kell a sariát (iszlám szabályok és a törvényes és törvénytelen alapelvei az iszlámban), ugyanúgy, ahogy az evilági dolgokat, hogy ne vezethessék félre. Képesnek kell lennie arra, hogy határozatokat hozzon mind az evilági, mind a vallási ügyekben.

Tiszteletreméltónak, becsületesnek, őszintének kell lennie magas erkölcsi jellemmel. Egyenes viselkedésű embernek kell lennie, hogy ítéleteit elfogadja mindkét vitás fél.

Az iszlám különleges viselkedéskódexet ír elő a bírók számára, amelyet be kell tartani. A következő levelet a második kalifa, Omar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) küldte az egyik kijelölt bírónak, amelyben minden muszlim bíró számára alkalmazható irányelvek hangoznak el:

„A második kalifától, Omar ibn al-Khattábtól, Allah szolgájától Abdullah ibn Qaisznak, asszalamu alaikum. Az ítélet a (vitázó) emberek között pontos és kötelező, amelyet helyesen kell követni és végrehajtani. Meg kell (próbálnod legjobb képességed szerint) érteni az embereket, akik előtted állnak. Ezen

túlmenően, senki nem hasznosul az olyan jogból, amely nincs végrehajtva. Egyenlően adj figyelmet és (egyenlően) rendezd el az ülőhelyeket bíróságodon, hogy egy befolyásos ember ne gondolja, hogy előnyre tehet szert státusza miatt. Ezenfelül a gyenge nem veszíti el az igazság reményét a bíróságon. A felperes mutasson be bizonyítékot. A védekező esküdjön meg, ha visszautasítja és megtagadja a felperes állítását. A vitázó felek választhatják a kompromisszumot egymás közt. Azonban a kompromisszum nem elfogadható, ha egy törvénytelen dolgot törvényessé tesz, vagy fordítva. Ha hoztál egy ítéletet egy nap, de újra

átgondolva másnap felfedezed, hogy hibáztál és a helyes ítélet nem az, amit te elrendeltél, akkor (nyisd ki újra az ügyet és) rendeld el a helyes ítéletet. Fel kell ismerned, hogy visszatérni a helyes ítélethez és döntéshez (sokkal) jobb, mint egyre mélyebbre merülni a hamisságba. Próbáld megérteni a bonyolult kérdéseket, amelyeket nem támasztanak alá szövegek a Koránból vagy a Szunnából (a Próféta gyakorlatából), és tanulmányozd a hasonló szabályokat, ítéleteket és ügyeket, és miután megfelelő tudásra tettél szert, bíráld el az ügyeidet. Majd válaszd az Allahnak legjobban tetsző ítéletet, és azt, amely a szemedben a

legközelebb áll az igazsághoz. Adj lehetőséget az olyan felperesnek, akinek az ügye nincs jelenleg tárgyaláson, hogy egy meghatározott időben bebizonyíthassa állítását. Ha az ilyen felperes bizonyítékot szolgáltat, az ő javára dönts. Ha nem, ellene ítéld az ügyben. Minden muszlim megbízható a tanúskodást illetően, kivéve, aki meg lett ostromozva valamilyen szégyenteljes cselekedet elkövetése miatt az iszlám társadalomban, vagy akit hamis tanúzásáról ismernek, vagy aki rokona vagy távoli kapcsolatban áll a felperessel. Allah gondoskodik az emberek minden rejtett titkáról és segít neked (ítélni) bizonyíték szolgáltatásával. Ezen túlmenően,

nem szabad aggodalmasnak, türelmetlennek lenned, és ne panaszkodj a jogos kérdéseken vitázó emberek miatt, mert Allah megjutalmaz téged türelmedért és elégedett az eredménnyel. Ha az embernek jó és tiszta lelke van Allahal, Allah (bizonyosan) javítani fogja annak az embernek a kapcsolatát az emberekkel.” [\[110\]](#)

Az iszlám társadalomban minden egyén, hitétől és vallási hovatartozásától, helyzetétől vagy társadalmi státuszától függetlenül bizonyos elidegeníthetetlen jogokkal rendelkezik, **amelyek a következők:**

1. Jog az elnyomók elleni ítélet kéréséhez. Az egyén feljelentheti elnyomóját a bíróságon.

2. Az egyenlő meghallgatás joga a bíró előtt. Ez Allah Küldöttének a hadíszán alapszik, aki 'Alit (Allah legyen vele elégedett) tanította, amikor kinevezte bírónak:

„Valóban, Allah vezetni fogja a szívedet és rögzíteni a nyelvedet (az igazsághoz). Amikor a felperes és az alperes előtted ülnek, ne adj ki határozatot az egyik javára, mielőtt nem hallottad a másik mondandóját, ahogy meghallgattad az elsőt.” [\[111\]](#)

3. A jog ahhoz, hogy ártatlannak tekinthető mindenki, amíg nincs bebizonyítva bűnössége. **Allah Küldötte** azt mondta:

„Ha az emberek állításaik szerint kapnának (ítéletet), látnál embereket, akik mások vérét és vagyonát követelik. Az alperesnek azonban meg kell esküdnie.”[\[112\]](#)

Vagy Baihaqi változata szerint így végződik:

„A bizonyítékot a felperesnek kell szolgáltatnia, és az alperesnek esküdnie kell.”

4. A jog ahhoz, hogy a pusztá gyanú nem fosztja meg a

gyanúsítottat az őt megillető törvénytől és saját jogaitól. Például, egy gyanúsítottat nem szabad megkínozni, sem erőszaknak, kegyetlenségnek vagy nehézségnek kitenni azért, hogy bevalljon valamit. Allah Küldötte a végletekig megtiltotta ezt, **amikor azt mondta:**

„Allah feloldozza Ummámat **(népemet)** a következők alól: hiba, feledékenység és mindaz, amit kényszerből tesznek.” [\[113\]](#)

A második kalifa, Omar ibn al-Khattáb **(Allah legyen vele elégedett)** kijelentette: „Az ember nem vonható felelősségre

vallomásáért, ha fájdalomnak tetted ki, vagy megrémítetted, vagy bebörtönözted (a vallomás kicsikarásáért).”[\[114\]](#)

5. A jog, hogy csak a bűnös fogják büntetni a személyes felelőssége alá tartozó dolgokért. Ez azt jelenti, hogy senkit nem vonnak felelősségre mások hibája miatt. A vád, gyanú és a büntetés csak a bűnös embert érheti, nem terjeszthető ki a családtagjaira.

Allah, az Igazságos, [azt mondja a Dicsőséges Koránban:](#)

„Aki jóra való módon cselekszik, az magának teszi azt. Ám, aki rosszat tesz, az maga ellen teszi azt. A te

Urad nem igazságtalan a hívő szolgákkal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:46]

Allah Küldötte azt mondta:

„Senkit nem szabad megbüntetni az apja bűneiért vagy testvére bűneiért”[\[115\]](#)

A felelősségre vonhatóság (Hiszbah) rendszere az iszlámban

A Hiszbah az önkéntes felelősségre vonhatóság rendszere az iszlámban, amelyben a muszlim jóra parancsol és a rossztól tilt, hogy érvényre juttassa a saría törvényeit és hogy fegyelmezze azokat, akik nyilvánosan követnek el bűnöket,

tesznek szégyenletes cselekedeteket és gyakorolnak erkölcstelen tevékenységeket, mint árulni, hirdetni és kereskedni törvénytelen dolgokkal, az emberek alapvető szükségleteinek kisajátítása, csalás, és sok más illegális tevékenység. **Ezt Allahnak a Dicsőséges Koránban található parancsát teljesítve teszik:**

„Ti vagytok a legjobb Közösség, amely (valaha is) elküldetett a emberiség számára. Ti megparancsoljátok a helyénvalót, és megtiltjátok a rosszat és hisztek Allahban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **3:110**]

Eszerint a rendszer szerint az ellenőrök önkéntesen figyelik a köztörvényt és más helyzeteket és a nyilvános létesítmények fenntartását, hogy megvédjék az egyéneket a fizikai sérülésektől a nyilvános helyeken.

A muszlimnak nem kell félnie a felelősségre vonástól és Allah büntetésétől. Sok példát olvashatunk azokról, akik előttünk éltek, [a Dicsőséges Koránban:](#)

„Megátkozhattak azok, akik hitetlenkedtek Izrael fiai közül, Dáwud (Dávid) és Jézus, Mária fia szája által. Ez azért történt, mivel ellenszegültek és átlépték (a

törvényileg megszabott határokat). És nem tiltották meg egymásnak a rosszat, amit elkövettek. Ó, milyen rossz az, amit csinálnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:78-79]

Allah Küldötte hadíszának fényében az iszlám társadalom minden egyénétől elvárható, hogy aktív szerepet töltsön be a Hiszbah kötelességébe képességeihez mérten.
Allah Küldötte azt mondta:

„Aki közületek lát egy rossz tettet, változtassa meg (állítsa meg) kezével. Ha nem tudja, változtassa meg a nyelvével... ha nem tudja, akkor (gyűlölje) a szívével, és ez a

leggyengébb (szintje) a hitnek.”[\[116\]](#)

A bűncselekmények vagy rossz tettek kijavítása nem megengedett, ha többet árt, mint használ, és a helyzetet még rosszabbá teszi. Az embernek bölcsességgel és megfontoltan kell viselkednie, amikor jóra parancsol és tiltja a rosszat.

Allah Küldötte, **Mohamed az emberi jogokat egyetlen ékesszóló mondatban foglalta össze:**

„Valóban, véretek, vagyonotok és méltóságotok szent egymás előtt, ahogyan ez a szent nap, ebben a

szent hónapban és ebben a szent városban.”[\[117\]](#)

A legtöbb emberi jog, amelyeket a nyilatkozatokban említenek, beletartozik a fenti mondatba, amelyet Allah Küldötte a Búcsúzarándoklaton mondott el a legnagyobb muszlim közönség előtt abban az időben. Az iszlám törvényei és szabályai célja a jogok védelme és megőrzése és az erőszakosok elleni zord fellépés.

[Az iszlám emberi jogok nyilatkozata az iszlámban](#)[\[118\]](#)

A következő nyilatkozatot az emberi jogokról az iszlámban Kairóban adták ki. Érdeemes megemlíteni,

hogy az e Nyilatkozatban felsorolt jogok csak irányvonalak és általános szabályok, mivel a kötelességek és jogok az iszlám szerint összefüggnek egymással, ahogyan a láncszemek összefüggnek egymással. Az általános alapelvek és az emberi jogok szabályozása az iszlámban különböző kategóriába és még több alkategóriába tartoznak. Ezért csak összefoglaljuk, mivel a részletekbe belemenni hosszú diskurzus lenne. A legbiztosabb, ha azt mondjuk, hogy 'az iszlám azért jött, hogy megőrizze az összes emberi jogot és az embereket boldogabbá tegye ebben az életben és a Túlvilágon'.

Allah, a Könyörületes és Irgalmas
nevével kezdem

Allah kijelenti a Dicsőséges
Koránban:

„Ó ti emberek! Férfiből és nőből
teremtettünk benneteket. Népekké és
törzsekké tettünk benneteket, hogy
megismerjétek egymást. Allahnál a
legnemesebb közületek az, aki a
legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó
és a mindent figyelemmel Kísérő.”
[A Kegyes Korán értelmezésének
fordítása, 49:13]

Az Iszlám Konferencia
Szervezetének tagországainak teljes
hitük van Allahban, minden létező
Teremtőjében, minden Jó

Adományozójában, Abban, Aki megteremtette az embert a legjobb formában és alakban és megtisztelte őt. Allah megbízta az embert azzal, hogy építse, újítsa és tartsa fenn a földet, amelyet Ő teremtett. Allah megbízta az embert, hogy tartsa magát az Isteni tanításokhoz és kötelezettségekhez és mindent az egekben és a földön az ember szolgálatába állított.

Hiszünk Mohamed Küldetésében, aki az Igaz vallás és Útmutatás letéteményese volt az emberiség számára küldött Könyörület, minden rabszolga felszabadítója, minden zsarnok és arrogáns ember lerombolója. Allah Küldötte igaz

egyenlőséget hirdetett minden emberfaj között. Nincs előtérbe helyezve egy ember sem a másik elé, kivéve istenfélelemben. Allah Küldötte megszüntetett minden különbséget az emberek között, akiket a Mindenható Allah egyetlen lélekből teremtett.

A tiszta egyistenhiten alapulva, amelyre az iszlám épül, az egész emberiséget csakis Allah imádatára hívja, hogy ne társítson Allah imádatához semmit, és ne állítson fel riválisokat Allah mellé imádatban; az egyistenhit az, amely az emberek szabadságának, méltóságának és sérthetetlenségének az igazi alapjait veti meg, és

kinyilvánítja az ember szabadságát a másik ember rabszolgaságából.

Azon van alapulva, amit az örök iszlám saría hozott az embernek a hit, vallás, lélek, elme, becsület és utódlás témáiban, és az iszlám saría mindent magába foglaló mérsékeltségében minden szabályában, rendelkezésében és ítéletében, amikor a lélek és az agyag csodálatos harmóniában van és a szív (ézelmek) és az elme (intelligencia) tiszteletet és becsületet kapnak.

Hiszünk abban, hogy az iszlám szerinti alapjogok és szabadságok az iszlám hit és vallás szerves részét

képezik. Senkinek nincs joga megakadályozni teljesen vagy részlegesen. Abban is hiszünk, hogy senkinek nincs joga sem áthágni ezeket a jogokat, sem figyelmen kívül hagyni. Ezeket az alapjogokat Allah Prófétái kapták az égből kinyilatkoztatva minden Írásban. Valójában Allah megbízta az utolsó Prófétáját az emberiség számára, Mohamedet, aki teljessé tette a korábbi Próféták és Küldöttek küldetését és Üzenetét, ezekkel az alapvető jogokkal. Ezeknek a jogoknak a megadása egyfajta istenszolgálat, míg ezek figyelmen kívül hagyása vagy áthágásuk rossz tett az iszlám szerint. Minden egyén felelős azért, hogy ő személyesen

betartsa ezeket a jogokat. Az Ummah (**nemzet**) közösen szintén felelős ezekért a jogokért.

A fent említetteken alapulva, **az Iszlám Konferencia Szervezetének tagállamai kijelentik a következőket:**

Első cikkely

Az emberiség olyan, mint egy nagy család. Mind Allah szolgái és Ádám Próféta (**béke legyen vele**) gyermekei, ez egyesíti őket. Minden ember egyenlő emberi méltóságban és tiszteletben. Minden ember egyenlő felelősségben is. A faj, szín, nyelv, nem, vallásos hit, politikai hovatartozás, társadalmi státusz vagy bármi más nem szolgál

megkülönböztetésük tényezőjeként. Az igaz és erős hit az egyedüli biztosíték és garancia, arra hogy az emberi sérthetetlenség egységgé nőjön.

A legjobb emberek a legjobbak mindenkihez. Nincs senkinek előjoga a másik felett, csak jóságban és jó tettekben.

Második cikkely

Az élet ajándék Allahtól. Minden emberi lény számára biztosított. A társadalom minden tagjának, minden államnak és országnak cselekednie kell, hogy megvédjék ezt a jogot mindennemű agresszió ellen. Egy

életet sem lehet kioltani törvényes ok nélkül.

Tilos olyan eszközök használata, amelyek eltörlik az emberi fajt.

Az emberélet fenntartása és megőrzése törvényes kötelezettség.

Az ember fizikai biztonságát tiszteletben kell tartani. Senkinek sincs joga megtámadni más biztonságát jogi ok nélkül. Az államnak biztosítania kell az ember biztonságához való jogát.

Harmadik cikkely

Erő alkalmazásakor, vagy fegyveres harc esetén tilos megölni azokat, akik nem vesznek részt a tényleges

harcban. Ez az idős emberek, nők, gyermekek, sérültek és betegek joga. A raboknak (hadifoglyoknak) joga van az ételhez és ruhához. Tilos megcsonkítani a háborúban elesett áldozatoknak. A családoknak, amelyek szétváltak a háborúk miatt, joguk van egyesülni.

Tilos levágni (vagy kiásni) a fákat, tönkretenni a legelőket, levágni a tejelő állatokat és lerombolni a házakat és a civil épületeket bombázással vagy felrobbantással, stb.

Negyedik cikkely

Minden embernek joga van a sértetlenséghez, tisztelethez és

hírnevéhez élete során és halála után. Az államnak és a társadalomnak meg kell védenie az emberek maradványait és a temetőket.

Ötödik cikkely

A család a társadalom alapvető egysége. A házasság az az alap, amelyre a család épül. A férfiaknak és nőknek joguk van összeházasodni. Nem szabad faji, nemzetiségi, szín szerinti vagy más korlátokat állítani a házasság elé.

A társadalomnak és az államnak lépnie kell a házasság előtt álló akadályok leküzdésében. És ezen túlmenően, meg kell kísérelni a

megkönnyítését és a család védelmét.

Hatodik cikkely

A férfiak és a nők egyenlők emberi sérthetetlenségükben és tisztességük szempontjából. A nőnek joga van az egyenlő jogokhoz és kötelességekhez. Joga van saját polgári személyiségéhez, anyagi függetlenségéhez és ahhoz, hogy megtartsa család nevét és személy nevét.

A férfiak kötelessége családjuk minden anyagi szükségletének biztosítása és meg kell adniuk minden lehető gondoskodást és védelmet.

Hetedik cikkely

Minden megszületett gyermeknek joga van a szüleitől és a társadalomtól a gondoskodáshoz, a neveléshez, az anyagi gondoskodáshoz, az oktatáshoz és az erkölcsi támogatáshoz. A magzatnak és az anyának is különleges gondoskodást kell biztosítani.

A szülőknek és nevelőknek joguk van azt a típusú nevelést biztosítani, amelyet szeretnék a gyermekeik számára. A gyermek érdekeit azonban figyelembe kell venni a saría és az erkölcs értékeinek és alapelveinek fényében.

A szülőknek megvannak a saját jogaik gyerekeikkel kapcsolatban. A rokonoknak szintén megvannak a jogaik egymás között a saría törvényeivel és alapelveivel összhangban.

Nyolcadik cikkely

Minden egyénnek joga, hogy minden jogát maximálisan gyakorolja. Ha az egyén nem képes, hogy saját jogait gyakorolja, teljesen vagy részben, egy walit (gyámot) kell kirendelni mellé.

Kilencedik cikkely

Az oktatás mindenkit megillető jog és kötelesség. Az oktatás biztosítása

a társadalom és az állam kötelessége. Az államnak biztosítania kell az oktatás eszközeit és különböző oktatási médiumokat a társadalom tagjainak érdekében. Az oktatásnak lehetővé kell tennie az embernek, hogy tanuljon az iszlámról (vallásként és életmódként), a világról és arról, hogy hogyan hasznosítsuk az anyagi eszközöket az emberiség hasznára és jólétére.

Minden emberi lény jogosult az oktatásra a különböző oktatási szervezetektől, mint például a család, az iskola, az egyetemek, a média, stb. Mindezeknek megfelelő világi és vallási oktatást és

felkészítést kell biztosítaniuk egységes és kiegyensúlyozott módon amely megerősíti személyiségét és hitét a Mindenható Allahban és az ember jogainak és kötelességeinek tiszteletében.

Tizedik cikkely

Az embernek követnie és engedelmeskednie kell az iszlámnak (Allahnak való alávetés), amely a természetes veleszületett vallás (amelyet Allah minden Küldöttének kinyilatkoztatott). Tehát senkinek nincs joga másokat olyasmire kényszeríteni, ami természetükkel ellenkezik. Ezen túlmenően senkinek nincs joga kihasználni

mások szegénységét, gyengeségét vagy tudatlanságát, hogy megváltoztassa vallását vagy ateistává tegye.

Tizenegyedik cikkely

Az ember szabadnak született. Senkinek nincs joga rabszolgaságra kényszeríteni, megalázni, elfoglalni, vagy kizsákmányolni. Nem létezhet más szolgaság, mint a Mindenható Allah szolgálata. A gyarmatosítás és imperializmus teljesen tilos. A gyarmatosítás a legrosszabb fajta rabszolgaság. A szenvedő embereknek joguk van felszabadítaniuk magukat a gyarmatosításból. Ezeknek az

embereknek joguk van meghatározniuk a saját sorsukat. Mindenkinek támogatni kell a gyarmatosítás és elfoglalás minden típusa elleni harc igazságos ügyét. Minden embernek joga van megőrizni saját független államát és személyiségét és országa minden természeti kincse feletti teljes ellenőrzést.

Tizenkettedik cikkely

Minden embernek joga van a szabad mozgáshoz, hogy megválassza a számára megfelelő lakhelyt országán belül vagy akár külföldön. Azonban ha valaki nincs biztonságban (**saját országában**), joga van hozzá, hogy

menedéket keressen egy másik országban. A menedéket biztosító országnak meg kell védelmeznie az ilyen embert, kivéve, ha büntethető bűn miatt keresett menedéket.

Tizenharmadik cikkely

Az államnak és a társadalomnak biztosítania kell minden arra képes ember számára a munkalehetőséget. Minden egyénnek lehetőséget kell adni, hogy élvezze a számára legmegfelelőbb munka kiválasztásának szabadságát, amely garantálja az ő érdekeit és a társadalom érdekeit. A dolgozónak nem szabad olyan feladatot adni, amelynek végrehajtására képtelen. A

dolgozót nem szabad arra kényszeríteni, hogy akarata ellenére tegyen bizonyos dolgokat. A dolgozót nem szabad kihasználni vagy bántalmazni. A dolgozó, akár férfi, akár nő,különbségtétel nélkül jogosult az igazságos fizetésre. A fizetésben nem szabad késlekedni. A dolgozónak (éves) szabadságot, jutalmak, ösztönzések és más pénzügyi elismerések járnak. A dolgozó kötelessége, hogy idejét és erőfeszítését munkája tökéletesítésére használja. Ha vita alakul ki a dolgozó és a munkaadó között, az államnak közbe kell lépnie a vita megoldása érdekében, megszüntetnie az elnyomást, igazságot tenni, és kényszeríteni a

vitázó feleket, hogy fogadják el az igazságos ítéletet részrehajlás nélkül.

Tizennegyedik cikkely

Minden egyénnek joga van az őszinte és törvényes keresethez. A termékek monopolizálása, a csalás és a becsapás bármely formája, ártalom önmaga vagy mások számára és az uzsora nem megengedett. Valójában az itt felsoroltakat tiltja a törvény.

Tizenötödik cikkely

Minden egyénnek joga van a törvényes tulajdonláshoz. Ezen kívül az egyén élvezheti a tulajdonlás

jogát, feltéve, hogy az ember saját lelke vagy a társadalom más tagjai vagy a társadalom egésze nem károsul. A magán tulajdont nem lehet elvenni kivéve közérdekből és azonnali és igazságos ellenszolgáltatás ellenében. Nem történhet vagyonek kobzás jogos vagy törvényes ok nélkül.

Tizenhatodik cikkely

Minden egyén jogosult anyagi, írásbeli, művészeti vagy technikai termelésének hasznára. Minden egyén ezen kívül jogosult arra, hogy megvédje írásbeli vagy pénzügyi érdekeit, amelyek tevékenységéből származnak, feltéve, hogy ez a

tevékenység nem ellenkezik a saría törvényeivel.

Tizenhetedik cikkely

Minden egyén jogosult tiszta környezetben élni, szennyezéstől és erkölcsi romlás értelmében. Az ilyen környezet meg kell, hogy engedje az egyénnek, hogy erkölcsileg építse jellemét. Mind a társadalomnak, mind az államnak biztosítania kell ezt a jogát az egyéneknek.

A társadalomnak és az államnak biztosítania kell minden egyénnek **(megfelelő és szükséges)** az egészséggondozást és szociális gondozást azáltal, hogy a

lehetőségekhez mértén közzolgálati létesítményeket működtet.

Az államnak biztosítania kell a becsületes élet feltételeit az egyének és hozzátartozóik számára. Ez a jog magába foglalja a lakhatást, a megfelelő ruházkodást, a helyes oktatást, orvosi gondoskodást és más lényeges vagy alapvető szükségletet.

Tizennyolcadik cikkely

Minden egyén jogosult a biztonságos életre a társadalomban önmaga, a vallása és hite, a családja méltósága, becsülete, családtagjai és pénzügyei tekintetében.

Minden egyénnek joga van függetlennek lennie saját ügyeiben otthonát, családját, vagyonát és kommunikációját illetően. Senki ellen nem lehet kémkedni vagy megfigyelés alatt tartani. Senkit nem szabad becsületében megsérteni. Ezen kívül másoknak meg kell védeniük az egyéneket minden törvénytelenségtől.

A házak és lakóhelyek intimitását biztosítani kell. A magánházakban csak az ott lakók beleegyezésével szabad belépni. A magánházakat nem szabad lerombolni, elkobozni, vagy lakóikat kilakoltatni törvényes ok nélkül.

Tizenkilencedik cikkely

Minden egyén – az uralkodó és a közember egyenlő jogokat kell, hogy élvezzen.

Minden egyénnek joga van bírósághoz fordulnia panaszaiival.

A bűn és büntetés a saría alapján kerül meghatározásra.

Minden vádlott ártatlan, amíg be nem bizonyosodik bűnössége.

Igazságos perre van szükség, ahol minden biztosíték adott a teljes önvédelemre.

Huszedik cikkely

Senkit nem szabad letartóztatni vagy szabadságában korlátozni, kiutasítani vagy megbüntetni megfelelő jogi lépések nélkül. Az egyéneket nem szabad fizikai vagy pszichológiai kínzásnak kitenni vagy bármely más megalázó kezelésben részesíteni. Senkit nem szabad orvosi kísérletezésnek kitenni beleegyezése nélkül, és akkor is csak abban az esetben, ha nem haladja túl az egészségre ártalmas határokat. Ezen túlmenően, nem megengedett a végrehajtó hatalomnak kivételes törvényeket hozni.

Huszonegyedik cikkely

Tilos bárkit túsul ejteni, bármilyen célból, bármilyen módon.

Huszonkettedik cikkely

Minden egyén jogosult a véleménynyilvánításra, ha az nem ellenkezik a saría törvényeivel és alapelveivel.

Minden egyén jogosult jóra utasítani és rossztól tiltani a saría törvényeivel és alapelveivel összhangban.

A média és az információ szükséges a társadalom életéhez. A médiát nem szabad felhasználni, visszaélni vele vagy Allah Prófétáinak (béke legyen velük) méltóságát támadni rajta

keresztül, vagy erkölcstelen, korrump célokra használni. Ezen túlmenően, minden olyan téma, amely törést okoz a társadalomban, vagy erkölcsi romlást, veszélyt vagy hitetlenséget okoz, szintén tilalmas.

Nem megengedett nemzeti gyűlöletet, szektarianizmust vagy bármiféle diszkriminációt előidézni.

Huszonharmadik cikkely

A gyámság olyan bizalom, amelyet nem szabad elárulni. Az alapvető emberi jogok biztosítása érdekében ez teljesen tiltott.

Minden egyén jogosult részt venni országa irányításában akár

közvetlenül, akár közvetetten.
Hasonlóképpen, minden egyén
jogosult a közhivatalokhoz fordulni
a saría törvényei és szabályai
alapján.

Huszonnegyedik cikkely

Minden jog és szabadság, amelyet
ez a Nyilatkozat tartalmaz, a saría
törvényein és alapelvein belül
értendő.

Huszonötödik cikkely

A saría törvényei és alapelvei az
egyetlen forrása e Nyilatkozat
bármely cikkelye értelmezésének.

Kairó, H.u. 1411. Muharram 14.

megfelel 1990. augusztus 5.-nek

A fent kijelentett jogok elfogadása és meghatározása az igazi iszlám társadalom megalapításának helyes útja, **amely a következőképpen írható le:[119]**

◆ Egy olyan társadalomban, amely az igazságosság fogalmán alapszik... senki sem felsőbbrendű származás, faj, szín vagy nyelv alapján. Az embernek biztonságban kell lennie az elnyomástól, a leigázástól, a megalázástól és a rabszolgaságtól. Allah, **az egész világ Teremtője megtisztelte az embert minden teremtmény felett:**

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget) és hordoztuk okét a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

◆ Egy társadalom, amelynek a gyökerei az erős családi rendszer, ez magként és alapként szolgál. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ó ti emberek! Férfiból és nőből teremtettünk benneteket(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:13]

◆ Egy társadalom, ahol a kormányzó és az átlagember egyenlő a saría (iszlám jogrendszer) előtt. Mivel a saría alapja az isteni kinyilatkoztatás, nem engedhető meg semmiféle diszkrimináció az ilyen társadalomban.

◆ Egy társadalom, amelyben a hatóság és a hatalom megbízatás, amelyet az uralkodó azért vállal el, hogy a saría keretein belüli célokat elérje.

◆ Egy társadalom, amelyben minden egyén hiszi, hogy a Mindenható Allah az egész teremtett világ Tulajdonosa és minden teremtett dolog Allah teremtményei hasznára

készült. Mindaz, amink van, ajándék és adomány Alláhtól anélkül, hogy bármelyünkénél több jogunk lenne hozzá másnál. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És a szolgálatokra hajtotta azt, ami az egekben és azt, ami a földön van. Mindez Tőle származik(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 45:13]

◆ Egy társadalom, amelyben a közügyeket a konzultáció alapelve alapján szervezik. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És azok, akik felelnek az ő Uruk hívására és megtartják az imát (ász-

szalátu) és ügyüket egymás között tanácskozás útján beszélük meg és abból, amit Mi juttattunk nekik adakoznak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:38]

◆ Egy társadalom, amely egyenlő lehetőségeket kínál minden egyénnek képességeik és erőik szerint. Minden egyén számon lesz kérve teljesítményéért Ummája (nemzete) előtt ezen a világon és Teremtőjük előtt a Túlvilágon. **Allah Küldötte azt mondta:**

„Mindannyian közületek pásztorok és felelősek azokért, akik a gondjaikra vannak bízva. A vezető pásztor, és felelős a polgáraiért. A

férfi pásztor a családjának és felelős értük. A nő pásztor a férje otthonának és felelős mindenért, ami a gondjaira van bízva. Mindannyian közületek pásztor és mindannyian közületek felelős azért, ami gondjaira van bízva.”[\[120\]](#)

◆ Olyan társadalom ez, amelyben mind az uralkodó, mind az uralt egyenlőként állnak a bíróságon a perek alatt.

◆ Olyan társadalom, amelyben minden ember az Ummah (nemzet) részének tartja magát. Minden egyénnek joga van beperelni bármilyen bűnözőt, aki bűnt követett el a lakosság ellen. Folyamodhat

mások támogatásáért ebben a perben és kötelező a bűncselekmény minden tanújának segíteni neki és nem megijedni az igazságszolgáltatás folyamatától.

Az emberi jogok jellemzői a sariában (iszlám jogrendszer) a következők:

1. Az emberi jogok az iszlám sariá szerint Isten adományai. Nem más, vágyak, érdekek és személyes ambíciók által befolyásolt emberektől származnak.
2. Az emberi jogok összefüggenek az iszlám hittel és vallással. Az Isteni ítélet védelmezi és őrzi

őket. Tehát e jogok bárminemű megsértése elsősorban Allah Isteni Akaratának megsértése, és mint ilyen, büntetést von maga után a Túlvilágon ugyanúgy, mint világi büntetést is.

3. Ezek az emberi jogok mindenre kiterjednek és az ember természetével összhangban vannak. Megegyeznek az ember vele született tulajdonságaival és arányosak gyengeségeihez, erősségeihez, szegénységéhez vagy gazdagságához, méltóságához vagy megalázottságához.
4. Ezek az emberi jogok minden ember számára alkalmazhatók az iszlám jogrendszer szerint

szín, faj, vallás, nyelv vagy társadalmi státusz figyelembevétele nélkül.

5. Ezek az emberi jogok állandóak. Nem alakíthatóak idő, hely, feltételek vagy körülmények alapján. Sem egyének, sem a társadalom nem változtathatja meg ezeket a jogokat.
6. Ezek a jogok elégségesek az olyan társadalom megalapításához, amely az egyénekhez méltó és tisztességes életet ad. Ezek a jogok a Mindenható Allahnak, minden világ Urának könyörülete az egész emberiség számára. Az emberi jogok a politikai, társadalmi, erkölcsi és

gazdasági jogait is megvédik az emberiségnek.

7. Az emberi jogok azonban korlátozottak és nem abszolút érvényűek. Ezek a jogok összeegyeztethetőek a saría törvényeivel és alapelveivel. Nem károsak a társadalom és annak jóléte érdekeire. Például a véleménynyilvánítás és beszéd szabadsága minden egyén számára garantált. Minden egyén jogosult nyilvánosan beszélni és elmondani az igazságot habozás nélkül. Mindenkinek joga van ésszerű tanácsokat adni másnak, amíg ez a tanács a közérdeket szolgálja. Tanácsot világi és vallási

ügyekben egyaránt lehet adni. Vannak bizonyos korlátozások viszont, amelyeket nem szabad áthágni... különben kaotikus helyzet alakulna ki a társadalomban.

Néhány e korlátozások közül:

- Ez az objektív párbeszéd szabadsága bölcsességen és jó tanácson kell, hogy alapuljon. [A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:](#)

„Szólíts fel (**Mohamed**) az Urad Útjára bölcsességgel és szép intéssel! És a legszebb módon vitázz velük! Bizony a te Urad a legjobb Tudója annak, aki eltévelyedett az Ő

Útjáról és azoknak, akik az Igaz Úton vezéreltetnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:125]

- Mindenáron ragaszkodni kell az iszlám hit lényegi alapelveihez, mint Allah létében való hit, Allah Küldötte Üzenetének valódisága és minden ehhez kapcsolódó kérdés.
- El kell kerülni e szabadság olyan használatát, amely sértő mások számára... függetlenül attól, hogy a sértés evilági vagy vallási, mint emberek becsületének megsértése, botrányba keverésük és titkaik felfedése. Ezek a tiltott cselekmények ártalmasak és rosszat

terjesztenek az iszlám társadalom és általában minden társadalom tagjai közt. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Bizony azok, akik azt szeretik, ha förtelmes bűn híre terjed azokkal kapcsolatban akik hisznek, az ilyeneknek fájdalmas büntetés jár az evilágon és a Túlvilágon. Allah Tudja, ám ti nem tudtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:19]

Tévhittek az emberi jogokról az iszlámban

A következők néhány megjegyzendő tévhit az iszlám vallásról és emberjogi alapelveiről. Meg kell

jegyeznünk, hogy a legtöbb iszlám elleni vádat a zsidókhöz, a keresztényekhez vagy más vallásokhoz is lehetne intézni, mivel a modern világi élet rendszere minden vallási rendszert elfogadhatatlannak tart. Itt mi most csak az iszlám értékeit magyarázzuk meg, mivel az iszlám mentes minden hamisságtól és igazságtalanságtól, amelyet más vallások nevében elkövettek, és amelyek nagy szerepet játszottak a modern világiasság kialakulásában. Soha nem volt az iszlámban konfliktus a vallás és ésszerű tudomány között, és a civilizáció fejlődése a Teremtőben, Küldötteiben és az Őáltala

kinyilatkoztatott Törvényben való hit keretein belül ment végbe.

Első tévhit:

Néhányan azt állítják, hogy az iszlám törvény korlátozza az alapvető szabadságot és összeegyeztethetetlen a világ fejlett civilizációival és a modern emberi jogok fogalmával.

Válasz a tévhitre a sariáról (iszlám törvénykezésről)

E széles körben hirdetett tévhit részét az előszóban tárgyaltuk.

Megjegyezzük itt, hogy a muszlimok hisznek abban, hogy az iszlám törvény egy teljes és

mindenre kiterjedő életmód, amely teljesen alkalmazható és megfelelő alapelveiben és törvényeiben minden kor, hely és ember számára. Az igaz szabadság, szabadság az elnyomásnak való alávetettségből, akár valaki önző vágyaitól, akár egy uralkodó oligarchától vagy hatalomtól származik. A legrosszabb alávetettség mást imádni az ember Egyetlen Ura, Teremtője és Fenntartója mellett. Az iszlám nem csak egy spirituális kapocs az ember és Ura és Teremtője között, hanem ideiglenes és evilági parancsokat is tartalmaz Allahtól, a Bölcsőtől az élet minden aspektusára. Az iszlám megszervezi a kapcsolatot az ember és Teremtője között, ahogyan a

kapcsolatot ember és a társadalom és más emberek és népek között is. A judaizmustól eltérően az iszlám univerzális, és nem korlátozódik egy bizonyos népre. Bár a keresztények azt állítják, hogy az ő vallásuk univerzális, láthatóan letértek arról az útról, amely Jézusnak **(béke legyen vele)** lett kinyilatkoztatva, **aki azt mondta:**

„Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz.” [Máté 15:24]

Jézusról **(béke legyen vele)** azt is mondták, hogy így szólt tizenkét tanítványának, **akiket a tizenkét zsidó törzsből választott:**

„Ezt a tizenkettőt küldé ki Jézus, és megparancsolá nékik, **mondván:** Pogányok útjára ne menjeteK, és Samaritánusok városába ne menjeteK be; Hanem menjeteK inkább Izráel házának eltévelyedett juhaihoz.” [Máté 10:5-6]

Az iszlám Prófétája az emberiség könyörületeként küldetett. **A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Téged (**Mohamed**) csupán a világok iránti könyörületből bíztunk meg a küldetéssel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **21:107**]

Az iszlám sariának két aspektusa van:

Egyik aspektusa a hitet, vallást, az istenszolgálat cselekedeteit, és azokat a törvényeket tartalmazza, amelyek állandóak, soha nem változnak az idő és hely különbözőségei ellenére. Például a Szaláh (ima) az iszlámban egy olyan rituálé, amelynek meghatározott formája van: a Dicsőséges Korán olvasása, meghajlások és leborulások, akár Nigériában van az ember, akár Arábiában vagy Indonéziában. Hasonlóképpen a Zakáh (kötelező adakozás) összege is a vagyon kategóriájának megváltoztathatatlan aránya

egységesen. Az öröklés törvénye meghatározott és senkinek a társadalomban nincs joga megváltoztatni, hogy valamilyen előnyre tegyen szert belőle... Ezek az állandó törvények megerősítik az alapvető egyenlőséget minden ember között, mivel alapvetően ugyanazok, akárhol él valaki.

Az iszlám saría másik aspektusa azok a törvények, amelyek az ember kapcsolatát szabályozzák embertársaival és más emberekkel és népekkel, amelyek csak általánosan vannak meghatározva, de a részleteket a társadalom állandóan változó feltételei szerint kell meghatározni. Ezeket a

szabályokat javítani, változtatni és alkalmazni lehet az általános kereteken belül. Ezek a változtatásokat vagy módosításokat azonban olyan szakértők és jogászok kell, hogy ellenőrizzék, akik az iszlám törvény alapelveit és az adott társadalom minden fejlődését egyaránt jól ismerik. A konzultáció (súra) alapelve egy példa erre. Ezt az alapelvet a Dicsőséges Korán általános formában említette anélkül, hogy gyakorlati részletekbe ment volna. A Korán nem adott olyan információt, amely pontosan elmagyarázná, hogyan kell alkalmazni, végrehajtani és megvalósítani a súrát az iszlám társadalomban, ugyanakkor a

Próféta szunnája (gyakorlata) ad némi támpontot. Az alkalmazhatóság tulajdonsága megengedi az iszlám tudósoknak, hogy a súra részleteit aszerint értelmezzék, ahogyan az adott kornak és helynek a legmegfelelőbb. Ami az egyik generációnak vagy társadalomnak alkalmas volt, azt az idő szükségleteinek megfelelően lehet alkalmassá tenni kis változtatásokkal egy másik számára. Ez a rugalmasság illusztrálja az iszlám érvényességét, mindenre kiterjedő voltát és univerzalitását.

Második tévhit:

Néhányan, akik nem ismerik az alapvető igazságokat az iszlámról; akár pszeudo-tudósok, orientalisták, vagy az iszlám ellenségei, azt állítják, hogy az iszlám nem tartja tiszteletben az iszlám államban élő nem-muszlimok törvényes jogait.

Válasz a tévhitre a nem-muszlimok jogairól

Az iszlám saría különböző kötelelességeket és jogokat ad az iszlám társadalom nem-muszlim lakosainak. **Elégséges lenne e tévhit cáfolatára az iszlám jogi könyvekben található általános szabályt idézni:** „A nem-muszlimok jogosultak arra, amire a muszlimok

jogosultak. Kötelezettek arra, amire a muszlimok kötelezettek.” Ez az általános szabály, és ebből igazságos és egyenlő törvények áradnak, az iszlám állam **nem-muszlim lakói számára**: a biztonságukat, a magántulajdonukat, a vallásgyakorlatukat tekintve, stb.

Az iszlám megengedi a vallási párbeszédet a nem-muszlimokkal, utasítva a muszlimokat, hogy a legjobb módszereket alkalmazzák bármely vitában és párbeszédben a nem-muszlimokkal. **A Magasztos és Fenséges Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És ne kezdjétek vitát az írás népével, csak úgy, hogy az jobb! Kivéve azokkal, akik közülük bűnösök. **És mondjátok:** «Hiszünk abban, ami lebocsáttatott nekünk és abban, ami lebocsáttatott nektek. A mi istenünk és a ti istenetek egy (és ugyanaz az) isten! És mi Neki vetjük alá magunkat.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:46]

Allah a más hitűekhez és vallásúakhoz is szól, **mondván a Kegyes Koránban:**

„Mondd (**Mohamed**): «Hogyan vélekedtek azokról, akikhez Allah helyett fohászkodtok? Mutassátok meg nekem, hogy mit teremtettek ők

a földből (földön)! Avagy nekik
részesedésük lenne az egekben?
Hozzatok nekem írást korábbi, mint
ez! Vagy valamilyen jelét a
tudásnak, ha az igazat szóljátok.»”
[A Kegyes Korán értelmezésének
fordítása, 46:4]

Az iszlám megtiltja a kényszer
alkalmazását a más vallású emberek
térítéséhez, [ahogyan a Korán ájája
kijelenti:](#)

„Ha a te Urad úgy akarta volna,
akkor mindenki, aki csak a földön
van mind hívő lett volna. Vajon te
(Mohamed) kényszeríteni akarod az
embereket arra, hogy higgyenek?”

[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:99]

Mind a Korán és a Szunna (a **Próféta hagyományai**) illusztrálja, hogy az iszlám saría alatt élő társadalom tagjai számára vallásszabadság van. A muszlim történelem a nem-muszlimok iránti tolerancia számos példájával rendelkezik, míg sok más társadalom intoleráns volt a muszlimokkal, sőt, saját népével is.

A muszlimoknak igazságosan kell bánniuk minden emberrel, aki nem ellenségeskedik a muszlimokkal.

Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem űztek el benneteket az otthonaitokból. Ezekkel legyetek jóraivalók és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:8]

Akik háborúznak az iszlám ellen, ellenségeskedést mutatnak és a muszlimokat kiutasítják, az iszlám máshogy kezeli őket. [A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:](#)

„Allah azoktól tilt el benneteket, akik a vallás okán harcoltak ellenetek és elűztek benneteket az

otthonaitokból. És támogatást nyújtottak a ti elűzetésetekhez. Ezekkel való barátságtól tilt benneteket Allah. Akik velük barátságot kötnek, ők a bűnösök.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:9]

A muszlimok és nem-muszlimok közötti kapcsolat szívélyes és igazságos viselkedésen alapszik. A kereskedelmi ügyletek megengedettek az iszlám társadalmon belül és kívül élő nem-muszlimokkal. A muszlim lehet zsidó és a keresztények ételéből. A muszlim férfi elvehet zsidó vagy keresztény nőt, ahogyan el lesz magyarázva az alábbiakban.

Emlékezzünk rá, hogy az iszlám különleges figyelmet szentel és nagy fontosságot tulajdonít a családon belüli nevelésnek. **A Magasságos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„Ezen a napon megengedtetek nektek a jó dolgok. És azok étele, akiknek a Könyv adatott megengedett a számotokra és a ti ételeitek megengedett az ő számukra. És (megengedettek házasság céljából) az erényes hívő asszonyok és az erényes asszonyok azok közül, akiknek az írás adatott előttetek, ha megadjátok nekik az ő jussukat erényesen és nem parázna módon és nem szeretőket tartókként. Aki pedig

tagadja a hitet, annak kárba vész a cselekedete. Es a vesztesekkel lesz a Túlvilágon.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:5]

Harmadik tévhit:

Néhányan azt állítják, hogy az iszlám büntetések (hudúd) kegyetlenek és barbárok, és áthágják az emberi jogokat.

Válasz a tévhitre a hudúd-dal (előírt büntetésekkel) kapcsolatban

Minden társadalomnak megvan a büntetési rendszere a súlyos bűncselekményekre. A modern rendszer hosszantartó börtönbüntetések alkalmaz, de sok

kriminalisztikai és társadalomtudományos szakember megállapította, hogy a börtönben eltöltött idő nem elég elrettentő, és hogy legtöbbször a bűnözők veszteséget és haszontalanságot éreznek, és általános rosszindulatot a rendszer ellen, amelyet igazságtalannak éreznek. Az áldozatok pedig attól szenvednek, hogy nem érzik, igazságszolgáltatás történt. Sok az ellentmondás a megfelelő büntetésről és idejéről. Arról nem is beszélve, hogy mennyibe kerül a hatalmas börtönrendszer és a hozzá tartozó létesítmények fenntartása.

Azzal kell kezdenünk, hogy az iszlám büntetőrendszere elválaszthatatlan része az egész igazságos és egyenlő iszlám életmódnak, amely egyenlő lehetőségeket kínál mindenki számára és biztosítja a jólétet minden polgárának, nem hagyva ürügyet semmilyen bűncselekményre.

A bűncselekményeket az iszlámban két kategóriára osztják:

1. Olyan bűncselekmények, amelyeknek előírt büntetése van a saría törvényekben. Ezek a bűnök a hitehagyás és az Istenkáromlás, a gyilkosság, a gondatlanságból

elkövetett emberölés, a paráznaság és házasságtörés, a rablás, a lopás, az alkohol- és drogfogyasztás, a hamis vád házasságtöréssel vagy más erkölcstelen cselekedet, az agresszió, stb.

2. Olyan bűncselekmények, amelyeknek nincs meghatározott büntetése a saría törvényeiben. A jogi hatóság határozza meg a büntetést az ilyen bűncselekményeknél, a muszlimok közérdekének és az iszlám társadalomnak megfelelően. Az ilyen típusú büntetések Ta‘zír-ként (megrovás) ismertek.

A bűncselekmények, amelyeknek előírt büntetése van a saría törvényekben, további két kategóriára oszthatók.

Az első kategóriába az áldozat személyes jogaival kapcsolatos bűncselekmények tartoznak, mint például gyilkosság, gondatlanságból elkövetett emberölés, testi sértés és becsületsértés. E sértések büntetését le lehet csökkenteni, ha a felperes elejti a vádakát, vagy elfogadja a vérdíjat gyilkosság vagy támadás esetén.

A második kategóriába Allah parancsainak és más saría parancsok megszegésének büntetései tartoznak,

mint például az alkoholfogyasztás, a paráználkodás vagy a lopás. Az e bűnök büntetését, ha egyszer a hatóságok elé kerültek és bizonyítást nyertek, nem lehet elejteni, még akkor sem, ha a felperes elejti a vádakat.

Az iszlám saria Hudúdja (halál- és testi büntetések) alkalmazásának szabálya, hogy az igazságosságot biztosítsa. Például csak abban az esetben alkalmazhatóak ezek a büntetések, ha a bűn súlyosan megsértette az emberi élet öt elemi szükségletét (vallás, élet, elme, méltóság és leszármazás, és vagyon). Csak értelmes, szellemileg ép felnőttön hajthatók végre, ha

megbízható, értelmes tanú vallomása erősítette meg a bűntény megtörténtét. A büntetést elejtik, ha gyanú merül fel, vagy nem elégséges a bűn bizonyítéka, **ahogy a hagyomány közli:**

„Állítsátok meg a hudúd büntetést, ha gyanú merül fel (a bizonyítékról, vagy enyhítő körülményekkel kapcsolatban).” [\[121\]](#)

Ezeknek a durva büntetéseknek a végrehajtásának célja példát statuálni a társadalom kriminális elemei számára. Bizonyított és sikeres elrettentésül szolgálnak a bűncselekmény végrehajtásának csábítása ellen, ezért megvédik

minden egyén jogait, tehát következésképpen az egész társadalom békét és biztonságot fog élvezni. Például, ha valaki tudja, hogy bűnéért cserébe ugyanolyan erővel lesz megragadva, ami felvágja a bőrt és eltöri a csontot, akkor csábítani fogja a támadás további tervezgetése?

Az evilági véges büntetéseken túlmenően, a bűnözőket figyelmeztetik Allah örök büntetésére a Túlvilágon bűncselekményeikért. Minden egyén az iszlám társadalomban, aki áthágja a törvényeket és az iszlám szabályait, ilyen súlyos büntetéseknél lesz kitéve. Minden

társadalomban vannak olyan egyének, akik nem javulnak meg, kivéve testi fenyítéssel.

Észrevehetjük, hogy az iszlám megfelelő büntetést határoz meg minden bűnre, mert Allah, a Bölcs és Mindentudó ismeri az emberi lélek minden belső részletét és teremtményei sokféleségét.

A Hirábah jelent útonállást, rablógyilkosságot, fegyveres betörést lakó- vagy kereskedelmi övezetbe, és ártatlan lakók fegyverrel való megfenyegetését. Szó szerint társadalmon belüli háborúzást jelent.

A Hirábah büntetését a Korán ájaiból következtethetjük ki:

„Bizony azok akik harcolnak Allah és a Küldötte ellen és abban buzgólkodnak, hogy romlást okozzanak a földlön, azok jutalma az, hogy megöletnek, vagy keresztre feszíttetnek, vagy kezeik és lábaik egymással ellentétesen-levágnak, vagy száműzetnek a földről. Ez megaláztatás lesz a számukra az evilágon. És nekik a Túlvilágon hatalmas büntetés jár. Kivéve azokat, akik megbánást mutatnak még azelőtt, hogy a hatalmatokba kerülnének. És tudjátok, hogy Allah Megbocsátó és Irgalmas.” [A

Kegyres Korán értelmezésének fordítása, 5:33-34]

Ezt a büntetést különböző módon alkalmazzák a bűn természete és intenzitása szerint, és a hatóságok késleltetik a büntetés kiszabását, hogy a bűnhöz illő legyen. Ha a rabló gyilkol a rablás közben, a büntetés kivégzés és keresztre feszítés lehet. Ha elveszi a pénzt, és fenyeget, de nem gyilkol vagy támad, a büntetés egy kéz és láb levágása lehet. Ha meggyilkolja az áldozatot, de nem veszi el a pénzét, kivégezhetik, mint gyilkost. Ha megrémíti az ártatlan lakosokat, de nem öl meg egyet sem közülük,

kiutasíthatják, amit néhány tudós börtönbüntetésnek értelmez.

Gyilkosság: A Qiszász (bűnnel megegyező büntetés – itt kivégzés) a büntetése az előre megfontolt szándékkal elkövetett gyilkosságnak, mint egy igazságos és megfelelő büntetése egy élet igazságtalan elvételének. A Qiszász sikeresen rettent el az embereket a gyilkosságtól. **A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Ó ti, akik hisztek! Előíratott nektek a bosszú, a megtorlás (al-qiszász), a meggyilkoltak eseten: a szabad a szabadért, a szolga a szolgáért, a nő

a nőért(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:178]

Ha az áldozat családja megbocsát a gyilkosnak, a kivégzést elejtik. Ha elfogadják a vérdíjat, a büntetést is elejtik. **Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„(...)Ám, ha valakinek (a gyilkosnak) elnéz, megbocsát a (a megölt) testvére valamit, úgy a követelése az elismert módon és a (vérdíj) fizetés a számára illendő módon.(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:178]

Rablás és lopás: Allah előírta a lopás büntetésének a kézlevágást. **Ez a Dicsőséges Korán ájáján alapszik:**

„A tolvaj férfi és a tolvaj nő,
mindkettőnek vágjátok le a kezét,
annak jutalmaként, amit szereztek és
Allahtól származó megtorlásként.
Allah Hatalmas és Bölcs.” [A
Kegyess Korán értelmezésének
fordítása, 5:38]

A kéz levágása különleges
helyzetekben és körülmények között
lehetséges. Először is, az ellopott
tárgy értéke egy meghatározott érték
felett kell, hogy legyen. Másodszor,
a lopott tárgyat megfelelő védelem
alatt kellett tárolni. Harmadszor, ha
a lopás vádja csak gyanú, vagy ha a
lopás oka éhség vagy
mélyszegénység, akkor a tolvaj
kezét nem vágják le, és segélyt

állapítanak meg neki. A lopás nagyon súlyos bűn, amelyet ha nem büntetnek megfelelően, akkor széles körben elterjed, fenyegetve ezzel a közösség társadalmi és gazdasági életét. A tolvajok ellenállásba ütközhetnek, amely más bűnök elkövetésére indíthatja őket, mint például gyilkosság vagy testi sértés. Ha a tolvaj tudatára ébred annak, hogy a keze le lesz vágva a lopás miatt, bizonyára vagy habozik, vagy teljesen eláll a bűnétől.

Paráznaság és házasságtörés: Az iszlám ostromozást ír elő azoknak, akik még soha nem voltak házasok és paráznaságot követnek el. [Allah](#)

azt parancsolja a Dicsőséges Koránban:

„A parázna nőt és a parázna férfit, mindkettőjüket száz korbácsütéssel korbácsoljátok meg! És Allah vallására való tekintettel ne fogjon el benneteket könnyörüld velük szemben, ha igazán hisztek Allahban és az Utolsó Napban! És kettejük büntetésénél legyen jelen a hívők egy csoportja!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:2]

Aki már volt házas, férfi vagy nő, és házasságtörést követ el, a számukra előírt büntetés a halálra kövezés. Ez a büntetés csak bizonyos feltételek megléte mellett hajtható végre. **A**

házas férfi vagy nő csak a következő két eset egyikében lesz halálra kövezve: bűnmegvallás, vagy négy szemtanú tanúskodása. A nyílt és világos bűnmegvallás azt jelenti, hogy nem kényszer vagy erőszak alkalmazásával lett a vallomás kicsikarva. Az ítéletet a bűn első beismerése után nem hajtják végre. A vallomás akkor válik hitelessé, ha négy alkalommal, vagy négy különböző bírósági tárgyalás alkalmával kerül elismérlésre. A bíró mondhat olyan hatású dolgokat, hogy 'lehet, hogy csak csók, ölelés, érintés történt, behatolás nélkül'. Ez szélesre tárja az eredeti vallomás visszavonásának lehetőségét. Ez a gyakorlat a Próféta Szunnájára

alapszik, amikor a sok bűnbánó ismételten kitartottak amellett, hogy valóban házasságtörést követtek el.

A második eset négy igazságos tanút igényel. Ez a négy igazságos tanú szavahihetőként kell, hogy ismert legyen mondásaikban és viselkedésükben. A négy tanúnak meg kell erősíteniük, hogy látták a tulajdonképpeni közösülést, tehát, a négy tanúnak tanúskodnia kell, hogy gyakorlatilag látták a férfi péniszének behatolását a nő vaginájába. Ez a helyzet valóban ritka, és csak akkor jöhet létre, amikor a felek nyíltan követik el a kéjelgés illegális cselekményét, tiszteletlenséget mutatva ezzel a

társadalom törvényei, méltósága és becsülete iránt. A házasságtörés és a paráznaság (az iszlám perspektívában) nem tekinthető egy pusztán személyes kiváltságnak és magánügynek, ahogy a világi társadalomban. A társadalom jogai áthágásának tekinthető (különösen a nő családja tisztességének), mert sok ártalmas hatása és következménye van. Erkölcstelenné teszi a társadalmi értékeket és a társadalmi alapelveket általában. Nemi betegségek elterjedéséhez vezet. Abortuszhoz vezet. Törvénytelen gyerekekhez vezet, akik nem kapnak megfelelő gondoskodást szüleiktől. A leszármazás összekeveredik, amikor egy gyereket olyasvalakinek

tulajdonítanak, aki nem az igazi apja. A gyereket megfosztják attól a tisztelettől, hogy igazi apjának tulajdonítsák. Örökösödési problémákat okoz, amelyben azok, akik nem jogosultak az örökségre, kapnak az örökségből, és azok, akik jogosultak lennének, nem kapnak semmit. Ezen túlmenően, valaki lehetséges, hogy tudatlanságból házasságot köthet valakivel, aki tilos számára, például testvér, unokahúg, nagynéni, stb. Valóban bűn ezek ellen az ártatlan gyermekek ellen, hogy megfosztják őket a szülők és a család gondoskodásától, és a tisztességes identitástól, ami pszichológiai és társadalmi betegségeket és instabilitást

eredményez. A gyermek számára az anya és az apa elengedhetetlen a lelki béke, otthon, biztonság, támogatás és boldogság érdekében.

Rágalom: Nyilvános ostromozás jár a paráznság vagy házasságtörés hamis vádjáért. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És azok, akik tiszta, erényes asszonyokat vádolnak meg, majd pedig nem tudnak négy tanút előhívni, korbácsoljátok meg őket nyolcvan korbácsütéssel! És tőlük soha többre ne fogadjatok el tanúságtételt! Ők a bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **24:4**]

E büntetés kiszabása és végrehajtása az ártatlanok becsületének és jó hírének védelmében történik. A meg nem büntetett hamis vádak megtorló viselkedést váltanak ki, bosszút, sőt, támadást vagy gyilkosságot. Az iszlám saría azért írja elő ezt a szigorú elrettentő büntetést a sértő ellen, hogyha nem hoz bizonyítékot, mert ez biztosan véget vett az ilyen tetteknek a társadalomban. Az iszlám nem áll meg a bűn fizikai büntetésénél, hanem azt is előírja, hogy akiről bebizonyosodott, hogy rágalmazott, az ne legyen elfogadva mint tanú, mivel ő egy bebizonyosodott hazug. Ha a rágalmazó teljes bűnbánatot tart

Allah előtt és egész viselkedését megjavítja, akkor a helyzetét felülvizsgálhatják.

Tudatmódosító szerek: Az embernek szabad enni és inni az egészséges megengedett ételekből és italokból az Allah által megszabott határokon belül. Minden tudatmódosító anyag tiltott, mivel nem csak az embert és a testét, eszét és családját teszik tönkre, hanem nagyban a társadalom erkölcsi szövevényét is. A tudatmódosító szereket 'minden gonoszság anyjának' nevezik, mert más bűnökhöz vezetnek. Az iszlám az ostromozást rendelte el a nyilvános részegségért és a kereskedésért. Ezt a büntetést azért rendelte el az

iszlám, hogy gyökerestül megszüntesse az ártalmas anyagok használatát és biztosítsa a vagyon és a szellemi és fizikai egészség megőrzését. Az alkohol- és drogfogyasztás néhány negatív következménye és hatása a más bűncselekményekre való hajlam, mint például gyilkosság, támadás, paráználkodás, házasságtörés, nemi erőszak és családon belüli erőszak, a méreganyagokkal való kereskedelem stb. Az alkohol- vagy drogfüggő a társadalom haszontalan tagja lesz, aki képtelen a munkája megtartására. A függő erkölcstelen tetteket cselekedhet, hogy hozzájusson a droghoz, lopással vagy más bűncselekménnyel. Súlyos

egészségkárosodáshoz és járványokhoz vezethet az alkohol- és drogfüggőség, ahogyan az orvosi és laboratóriumi vizsgálatok igazolják. Vagyont és időt vesztenek el, és súlyosan károsítják a közösséget és általában a társadalmat. Mivel az alkoholista vagy a függő ideiglenesen nem beszámítható, a drogok vagy az alkohol hatására bűnügyileg veszélyessé válhat, és ezt a helyzetet az iszlám nem tolerálja.

Mindezek a fent említett büntetések az iszlámban a törvénytisztelő állampolgárok emberi jogait és méltóságát hivatottak megőrizni, ugyanakkor demonstrálják és

illusztrálják az abszolút Isteni Bölcsességet és Igazságot. A saría általános szabálya, hogy a büntetést a bűn nagyságához és típusához kell mérni. **Például Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Egy rossz cselekedet jutalma egy hozzá hasonló rossz cselekedet(...).”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:40]

Allah azt is mondja a Dicsőséges Koránban:

„Ha büntetlek, akkor annyiban büntessetek, amilyen mértékben ti elszenvedtétek. Ám ha türelmesek vagytok, az jobb az állhatatosan

kitartóknak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:126]

Az igazságos büntetés egyenlő nagyságú, de az iszlám könyörületességből nyitva hagyja a lehetőséget vagy a vérdíj elfogadásának ellenszolgáltatásként, vagy a megbocsátást, amennyiben személyes jogokról és sértésekről van szó. [Allah elmagyarázza a Koránban:](#)

„És megírtuk nekik abban ([a Tórában](#)): «A lelket a leiekért, a szemet a szemért, az orrot az orrért, a fület a fülért, a fogat a fogért és a sebesülésekért ([amelyek kisebbek, mint az előbbiek](#)) a bosszuló

megtorlást.» Ha valaki adakozik ezzel, az a bűnét megváltó dolog lesz a számára. És az, aki nem azáltal ítélik, amit Allah kinyilatkoztatott, ők a bűnösök (až-žálimún).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:45]

A Könyörületes Allah bátorítja a megbocsátást, **ahogy több esetben is kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„(...)Ám bocsássanak meg és tanúsítsanak elnéző jóindulatot! Vajon azt szeretnétek-e, hogy Allah ne bocsásson meg nektek? Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:22]

És Allah, a Megbocsátó azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„(...)Aki azonban megbocsát és kész
azt jóvátenni, annak jutalma
Allahnál van. Ő nem szereti a
bűnösöket.” [A Kegyes Korán
értelmezésének fordítása, 42:40]

Az iszlám célja nem a megtorlás és
nem ró ki súlyos büntetést csak
szigorúságból. A büntetések célja az
emberi jogok védelme és a törvény
és a rend tiszteletének megőrzése
szigorú igazságszolgáltatással és
elrettető példákkal. A cél
mindenekelőtt a béke és a nyugalom
megőrzése és figyelmeztetni
mindenkit, hogy kétszer gondolja

meg, mielőtt büntetthez folyamodna. Ha a gyilkos felismeri, hogy meg fogják ölni, ha megöl valakit, ha a tolvaj felismeri, hogy le fogják vágni a kezét a lopásért, ha a paráználkodó felismeri, hogy nyilvánosan meg fogják ostromozni, a házasságtörő felismeri, hogy meg fogják kövezni, és a rágalmazó felismeri, hogy őt is meg fogják ostromozni nyilvánosan, akkor mindannyian komolyan elgondolkoznak, mielőtt elkövetik a bűnt, amit elterveztek. A büntetéstől való félelem visszatartja a kihágót a bűntől és ennek következtében a társadalom biztonságosabb és békésebb lesz. **A Mindenható Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:**

„És nektek a megtorlásban élet (megmentése) vagyon! Ó ti ésszel bírók! Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:179]

A válasz arra az észrevételre, hogy ezek a meghatározott büntetések az iszlámban kivételesen kegyetlenek, egyszerű. Mivel mind egyetértünk, hogy a bűnök szerfelett ártalmasak a társadalom számára, hogy szigorú intézkedéseket kell tenni ellenük, és hogy az embereket, akik elkövetik, meg kell büntetni, az egyetlen probléma a legjobb, legigazságosabb és leghatékonyabb büntetés meghatározása, amely csökkenti a bűnözési mutatót. Ez maga után

vonja az iszlám törvény és az ember alkotta, világi törvény összehasonlítását, a fent említett büntetéseket és a hosszú börtönbüntetéseket minden negatív következményükkel az áldozatok, a bűnözők és a társadalomra nézve. Az iszlám törvényei igazságosak, könnyűek, univerzálisak, gyakorlatiasak és logikusak, ha közelről megvizsgáljuk, mert a bűnözőnek megadják az ízét annak a fájdalomnak amit ő okozott az áldozatnak és a társadalom erkölcsi alapjának. Allah ismeri a legjobban a teremtményeit és azt, hogy mi számukra a legigazságosabb büntetés és a leghatásosabb elrettentés a bűntől. A logika és az

igazság az áldozatok jogainak messzemenőig való felismerésére indít. Az ő jogaikat nem szabad jelentéktelenné tenni azáltal, hogy a bűnözőkkel elnézően bánnak. Mint a fizikai test esetében is, a rákos szervet ki kell venni, ha nem lehet meggyógyítani, hogy a test többi részét meg lehessen menteni.

Megjegyzendő, hogy a média gyakran hamis képet állít be az iszlámról, a muszlim társadalomról és a saría törvényről. E propaganda miatt az ember azt gondolhatja, hogy az iszlám büntetéseket naponta hajtják végre. Az igazság az, hogy az iszlám történelmében nem volt sok eset, amikor kivégzést, halálra

kövezést vagy amputációt hajtottak volna végre. A megkövezést ritkán hajtották végre, és e ritka esetek többségében is akkor, ha a bűnös maga vallotta meg a bűnét és kifejezte a vágyát, hogy megtisztuljon az elkövetett bűntől azáltal, hogy ebben a világban kap büntetést és a Túlvilágon büntelenül találkozzon Allahhal. A többi büntetés esete hasonló.

Negyedik tévhit:

Sokan állítják, hogy a hitehagyásért kiszabott büntetés az iszlámban, az emberi jogok megsértése. Az emberi jogok a modern megfogalmazás szerint minden embernek

vallásszabadságot biztosít. Azt állítják, **hogy ez a büntetés ellenkezik A Magasztos és Mindenható Allah mondásával a Dicsőséges Koránban:**

„Nincs kényszer a vallásban!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **2:256**]

Válasz a tévhitre hitehagyásról

Az iszlám saría elrendeli annak az embernek a kivégzését, aki elhagyja a hitét miután elfogadta az iszlámot életmódjaként, és megtagadja az iszlám hitelveket és törvényeket. **A Próféta jól ismert hagyománya kimondja:**

„A muszlim vérét nem lehet törvényesen kiontani, csak e három (esetben): a házasember, aki házasságtörést követ el; életet az életért; és annak, aki elhagyja a vallását (az iszlámot) és elhagyja a közösséget.” [\[122\]](#)

A Próféta azt is mondta:

„Aki megváltoztatja a vallását (az iszlámot), azt öljétek meg.” [\[123\]](#)

Az iszlám életmód megtagadása, miután valaki elfogadta, magába foglalja a negatív propagandát az iszlám iránt, és szerencsétlenség annak a közösségnek a számára, ahol a hitehagyott él. Ez a megtagadás nemcsak elbátortalanítja

az embereket attól, hogy elfogadják az iszlámot, hanem bátorítani fog mindenfajta bűntényt és istenkáromlás. Az amikor valaki megtagadta az iszlámot, arra utal, hogy ez az egyén csak kipróbálta, de nem volt komoly az elkötelezettsége az ilyen életmód iránt. Ezért ez a megtagadás támadja az iszlámot és belső lázadásra indít. Ezért lett előírva ez a büntetés, és Allah jobban tudja.

Hitetlenséget és tagadást hirdetni elfogadhatatlan az iszlám saría szerint, mivel az ilyen ember nem tartja tiszteletben hite iránt tett szent elköteleződést. Sokkal veszélyesebb az ilyen ember, mint egy eredeti

hitetlen, aki soha nem volt muszlim.
**Allah kijelenti a Dicsőséges
Koránban:**

„Bizony azok, akik hittek majd hitetlenekké váltak, majd újra hittek, majd pedig újra hitetlenekké lettek, majd pedig hitetlenségükben növekedtek, azoknak Allah nem bocsáthat meg. És nem vezérli őket az Utón.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:137]

A következő pontokat kell figyelembe vennünk az iszlámból kilépők esetében:

A hitehagyó meggyilkolása abban az esetben hajtható végre, ha az illető megsértette az iszlám alapjait és

nyíltan támadta az iszlámot árulással és istenkáromlással. Mint ilyen, az erkölcsi és társadalmi rend alapját támadja. Ez az árulás egy belső forradalmat és veszélyes lázadást válthat ki az iszlám társadalomban. Ez a fajta bűn a legsúlyosabb minden társadalomban, ezért „nagy hitszegésnek” minősül. Akire rábizonyosodik a hitehagyás, három egymást követő napot kap, hogy visszatérjen az iszlámba. Tanult tudósok ülnek le vele, és elmagyarázzák neki, hogy miért ilyen nagy ez a bűn a saját lelke, családja és a társadalom számára, és megmagyarázzák neki, amit nem értett, vagy ha valamilyen tévhit áldozata volt. Ha ez az ember

visszatér az iszlámba, elengedik büntetés nélkül. Ha kivégzik a hitehagyót, az a valóságban megmenekülés a társadalom többi tagja számára a rosszindulattól és az erőszaktól, amit terjesztene, ha hagynák hitetlenségét és istenkáromlását terjedni a társadalom többi tagja felé. Ha egy ember hitetlenségét és hitehagyását magában tartja, és nem hirdeti és terjeszti, Allahra tartozik a büntetése. Allah tudja a legjobban, hogy ki hisz és ki tagadja meg a hitet, ki őszinte és ki képmutató. A muszlim hatóságok ítéletüket csak a nyílt külső ügyekre korlátozzák és a belső valóság Allahra tartozik.

Másrésről, ez a szabály illusztrálja, hogy az iszlám elfogadása vagy megtagadása nagyon komoly dolog. Bármelyik lehetséges áttérőnek időt kell szánnia az iszlám életmód minden aspektusa tanulmányozására, kutatására, értékelésére és megvizsgálására, mielőtt elfogadja és elköteleződik szabályai mellett. Egy ilyen szigorú büntetés senkinek nem ad egy vékony reménysugarat sem, akik játszani, kísérletezni akarnak az iszlámmal, de végül elárulják.

Az iszlám a hit megtagadását nem tartja személyes ügynek, hanem egy olyan tagadásnak, ami az egész rendszert károsítja. Ez a megtagadás

a belső zendülés magja, és felbujtás a társadalom elleni felkelésre. Az iszlám nem bocsátja meg azt, ami a társadalom felforgatásához vezet.

Ez a törvény a hitehagyásról valamilyen szempontból hasonló, bár mérsékeltebb, mint sok modern politikai rendszer, amely bármilyen tevékenységet, ami megdöntené a jelenlegi rezsimet vagy kormányt illegális és végső árulásnak tart, amit kivégzéssel, száműzéssel, bebörtönzéssel és a személyes vagyon elkobzásával büntet. Az iszlám csak a hitehagyót bünteti egyszerű, közvetlen és nagyon hatásos elrettentéssel.

Ötödik tévhit:

Sokan azt állítják, hogy a tilalom, hogy a muszlim nő nem mehet hozzá egy nem-muszlim férfihoz, az a nő személyes jogainak és személyes szabadságának a korlátozása, amit a modern világi törvény megenged; bármilyen egyén házasodhat bárkivel, akivel akar. Fontos megjegyezni, hogy a muszlim férfinak is tilos többinstenhívő nőt, mint például hindu vagy buddhista nőt feleségül venni. Ez az ember jogai és személyes szabadsága megsértése? A világos válasz erre a kérdésre és az előbb említett tévhitre az, hogy ezek a tilalmak semmiképpen nem

szegik meg sem a férfi, sem a nő emberi jogait az iszlámban, ahogyan el fogjuk magyarázni; ez inkább a házasság harmóniájának a biztosítása.

Válasz a tévhitre a nem-muszlimmal kötött házasságról[\[124\]](#)

Az iszlám indoklás emögött a a korlátozás mögött a nő védelme és a családi értékek és a családi egység védelme. A legtöbb modern világi törvény megenged mindenféle szexuális kapcsolatot a felnőtt felek beleegyezésével, még a homoszexualitást is. Mindez elfogadhatatlan az iszlámban, mivel a szexuális kapcsolat csak törvényes

és tiszteletreméltó házasságban megengedett egy férfi és egy nő között. Mivel az iszlám minden eszközzel az emberiség erkölcsiségének védelmét igyekszik megvédeni és megőrizni a család egységét a válás miatti széteséstől, a lehetséges házastársat bátorítja, hogy harmóniát, biztonságot és összeillést keressen választottjával személyes boldogsága és a jövő családja és generációja sikere érdekében. Bármi, ami lehetséges súlyos konfliktust okozhat, ok lehet arra, hogy a házasság ne legyen megengedett. **A következő három lehetséges eset létezik:**

1. **eset:** A muszlim férfinak tilos elvenni többistenhívő, bálványimádó vagy ateista nőt, mert az iszlám hit nem fogadja el a többistenhitet, az istenkáromlást és a bálványimádást. Az iszlám megtiltja az olyan házasságot, amelyben az egyik házaspár nem tartja tiszteletben a másik házaspár legfontosabb elveit. Az egész család ebben az esetben folyamatos vitában és zűrzavarban élne. Az ilyen problematikus házasság valószínűleg váláshoz vezetne, amely egy meglévő család szétesését jelenti, és ez a gyerekekre hat a leginkább.

2. **eset:** Egy muszlim férfi elvehet egy keresztény vagy egy zsidó nőt,

mivel az iszlám elfogadja Mózeset és Jézust, Allah emelje fel említésüket és adjon nekik biztonságot minden lealacsonyító dologtól, mint Allah igaz Prófétái és Küldöttei. Bár léteznek bizonyos különbségek néhány alapelvben, hitben és vallásban, de a házasság nem olyan problematikus természetű, mint a fent említett, és sikeresen folytatódhat, ha minden más tényező kielégítő a két házaspár között, ha Isten is úgy akarja.

3. **eset:** Az iszlám tiltja a nem-muszlim férfi házasságát a muszlim nővel, mivel egy zsidó, egy keresztény vagy egy többistenhívő tagadja Mohamed üzenetét és

prófétaságát. Természetes és történelmi precedensek alapján a férfiak uralják a nőket. Egy nem muszlim férj visszaélhet erejével és dominanciájával és az otthon falai között tiszteletlen lehet a feleség iszlám hitével és alapelveivel szemben. Lealacsonyító módon beszélhet a Prófétáról és az iszlámról, és ez a helyzet heves gyűlöletet és problémákat okozhat a két házaspár között. Ez természetesen vitákhoz vezet, vagy eltávolíthatja a nőt a hitétől. Ha mégis megvédi a hitét, az igazságtalan alárendeléshez és fizikai erőszakhoz vezethet. Mint gyengébb nem, elfogadhatja ezt az irtózatot, a kínzást és

szenvedést, hogy megvédje magát és a gyerekeit. Az iszlám tiltja ezt a fajta házasságot, amely elkerülhetetlenül rossz bánásmódhoz, konfliktusokhoz, nagy próbatételekhez és majdnem biztosan váláshoz vezet, az első esethez hasonlóan. Ez a harmadik eset összefoglalva a legrosszabb forgatókönyv a lehetséges konfliktusokhoz, és ezért tiltott.

Hatodik tévhit:

A rabszolgaság intézménye az iszlámban ellentmond az egyenlőség és a teljes személyes szabadság koncepciójának az iszlámban. Ez szintén az emberi jogi túlkapás.

Válasz a tévhitre a rabszolgaságról

A rabszolgaság rendszere a muszlimok között sok szempontból eltérő volt a más társadalmakban létezőktől és ahogy sokan elképzelik a rabszolgaságot a görögök, rómaiak és európai gyarmatosítók szokásai alapján. Az iszlám az elején elfogadta a rabszolgaság rendszerét, mert az egy elfogadott és szükséges része volt a gazdasági és társadalmi feltételek között abban az időben. A rabszolgaság rendszere az egész világban jelen volt, és az élethez szükséges feltételek nagy része a rabszolgamunkától függött. A rabszolgaságot elfogadták és

elismerték a korábbi vallások is.

Ahogy a Biblia mondja:

„Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, a mely találtatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked. Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harcra kél veled, akkor zárd azt körül; És ha az Úr, **a te Istened kezedbe adja azt:** vágj le abban minden fineműt fegyver élével; De az asszonyokat, a kis gyermekeket, a barmokat és mind azt, a mi lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszd el a te

ellenségeidtól való zsákmányt, a kiket kezedbe ad néked az Úr, a te Istened. Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, a melyek igen messze esnek tőled, a melyek nem e nemzetek városai közül valók. De e népek városaiban, a melyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, **ne hagyj élni csak egy lelket is; Hanem mindenestől veszítsd el őket:** a Khittheust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust és a Jebuzeust, a mint megparancsolta néked az Úr, a te Istened;” [Mózes V. **könyve 20:10-17]**

És a rabszolga tulajdonosa akár halálra is verhette rabszolgáját, **ahogy a következő szöveg leszögezi:**

„Ha pedig valaki úgy üti meg szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy az meghal keze alatt, büntettség meg. De ha egy vagy két nap életben marad, ne büntettség meg, mert pénze ára az.” [Mózes II. **könyve 21:20-21**]

Sehol a Bibliában nem található utalás a rabszolgaság ellen, és ez sokakat arra vezetett, hogy bátran hirdessék azt amit Jefferson Davis, az Amerikai Konföderációs Államok első és egyetlen elnöke, **is mondott:**

„[A rabszolgaságot] a Mindenható Isten hozta létre rendeletében...a Bibliában van jóváhagyva, mindkét Testamentumban, Mózes első könyvétől a Jelenések könyvéig...minden korban létezett, és jelen volt a legfejlettebb civilizációknál is, és olyan nemzeteknél amelyek legmagasabb szakértelemmel rendelkeztek a művészetek terén.” [\[125\]](#)

Figyelembe véve a világ követelményeit, az iszlám vallásjog egy hosszú távú és fokozatos tervet követet, hogy megszüntesse a rabszolgaságot a társadalomban. Nem találunk közvetlen parancsot a rabszolgaság hirtelen

megfékezéséhez, inkább bölcsen, a rabszolgaság forrásai voltak fokozatosan korlátozva és csökkentve, és a rabszolgák felszabadítását ösztönözve. Emellett, szigorú szabályok voltak bevezetve a méltányos és tisztességes viselkedésért a rabszolgákkal szemben, és lehetővé lett téve számúkra, hogy megvásárolhassák saját szabadságukat. Az első lépés a saját szívük és elméjük felszabadítása volt. Meglettek tanítva, hogy erősnek egészségesnek, mindenre képesnek érezzék magukat és ne gyengéknek és alsóbbrendűeknek. Az iszlám újraépítette a rabszolgák szívében és elméjében az emberi érzést és az

integritást, kinevezve őket a gazdáik és tulajdonosaik testvérének. **Allah Küldötte** azt mondta:

„Munkásaitok és rabszolgátok a testvéreitek, akik felet Allah hatalmat adott nektek. Tehát, ha valakinek egyik testvére az irányítása alatt van, etetnie kell, abból amit ő eszik, öltöztetnie úgy, ahogyan ő öltözködik, és nem szabad képességein felül terhelni. De ha megterhelitek őket, akkor segítetek nekik.” [\[126\]](#)

A rabszolgáknak jogokat állapítottak meg. A Korán és a Szunnah parancsai elrendelik a muszlimoknak, hogy legyenek

kedvesek es jóindulatúak a férfi és nő rabszolgáikkal. **Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„És szolgáljátok Allahot, és ne kövessetek el semmilyen társítást Vele szemben! A szülőkkel a helyes módon járjatok el és a rokonokkal, az árvákkal és a szegényekkel, a rokonszomszédsággal és az idegen szomszédsággal, a meghitt társsal, az úton lévővel és azokkal, akiket a jobbotok birtokol. Allah nem szereti a gőgös, büszkélkedőt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:36]

A Proféták **(béke legyen velük)** folyamatosan figyelemmel kísérték a

rabszolgák sorsát, bizonyítékként szolgálva az a tény hogy Allah Küldötte a halálos ágyán azt parancsolta a muszlimoknak, mint utolsó kívánság, hogy őrizzék meg imáikat és a rabszolgák jogait.

Allah Küldötte azt mondta, [ezzel kapcsolatban](#):

„Azt aki kasztrálja rabszolgáját mi kasztrálni fogjuk őt.” [\[127\]](#)

Az iszlám tanításai szerint a rabszolgaság csak a fizikai rabszolgaságra korlátózódik, és nem lehet őket kötelezni a gazdájuk vallására. A rabszolgának jogában van megmaradni saját hiténél.

Az iszlám előírja az emberek közötti egyenlőség és a felsőbbrendűség csak az istenfélelemből is az igazságosságból származik.

Ugyanakkor, előírta a testvériséget és az egységet a rabszolgák és gazdáik között, és erre a legjobb példát Mohamed Próféta nyújtotta amikor felajánlotta Zainab bint Jahsh (**Allah legyen vele elégedett**), egy nemes Quráisi hölgyet, aki a Próféta unokatestvére volt, Zaid ibn Harithahnak (**Allah legyen vele elégedett**), feleségként, aki egy ő általa felszabadított rabszolga volt. Az utóbbi, kilett nevezve a hadsereg parancsnokának is, és ő volt Mohamed Próféta egyik legközelebbi társa.

A tévhittek és káosz elkerülése érdekében, az iszlám két módszert alkalmazott, hogy megszüntesse a rabszolgaságot a társadalomban. Ezek a módszerek nem szültek ellenségeskedést és gyűlöletet a különböző osztályok között és nem befolyásolták hátrányosan a társadalmi-gazdasági helyzetet sem.

Az első módszer: Megszüntetése és korlátozása a rabszolgaság forrásainak, amelyek az iszlám történelem egy időszakában szélesben elterjedtek voltak

Az iszlám előtt a rabszolgaság forrásai számosak voltak, beleértve a háborúkat ahol a vereséget

elszenvedett katonákat foglyul ejtették és rabszolgákká tették. A kalózkodás a gyermekek és a felnőttek elrablása egy másik forrás volt, mert ezek a személyek rabszolgának lettek eladva. Ha valakinek pénzügyi tartozásai voltak, akkor rabszolgájává válhatót a hitelezőének. Egy másik forrás, a szülők saját gyermekeik eladása volt, akár fiú, akár lány, rabszolgának. Egy személy eladhatta saját szabadságát egy bizonyos összegért. Sok bűncselekmény azzal volt büntetve hogy az elkövetőt rabszolgaságra ítélték, így ő az áldozat rabszolgájává vált, vagy annak a családjának. Ha egy rabszolga nőnek gyermeke születet

az is rabszolgaságra volt ítélve, még akkor is ha az apa szabad ember volt, és így ez egy másik forrása volt a rabszolgaságnak.

Az iszlám blokkolta ezeket a forrásokat kivéve a két törvényes forrását a rabszolgaságnak, amelyek tökéletesen logikusak voltak abban az időben az adott körülmények között.

(1) Hadifoglyok, törvényesnek nyilvánítva egy muszlim uralkodó által.

Meg kell jegyezni, hogy nem minden hadifoglyot nyilvánítottak rabszolgának, néhányat szabadon engedték, míg mások kifizethették a

váltságdíjukat. Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján (versén) alapszik:

„Ha a hitetlenekkel találkoztok (a harc során) vágjátok el a nyakukat! És ha elpusztítottátok (vagy megsebesítettétek) őket, erősen kötözzétek meg (őket foglyokként)! Ezek után, vagy kegyelem, vagy váltságdíj - míg a háború el nem éri a végét. Így van ez! Ha Allah akarta volna bosszút állt volna rajtuk, hogy egyet közületek a másikkal így tegyen próbára. Azok, akik Allah Útján öletnek meg, azok tetteit Ő nem fogja tévelygésbe vinni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:4]

Az iszlám ellenségei minden eszközt bevetettek, hogy megakadályozzák az iszlám fejlődését és terjedését a korai korszakban és az akkori nem-muszlimok a muszlimokat hadifoglyokként kezelték, így a muszlimok is, megtorlásként, ugyanazt tették.

(2) A rabszolgaság öröklődött ha a gyerekek rabszolgák voltak a szülei.

Egy ilyen gyerek rabszolgának számított. Azonban, ha a rabszolga gazdája legális vadházasságba vette az anyát, akkor az ebből a kapcsolatból születendő gyerek szabad volt, és az apa szabad

leszármazottaihoz kapcsolódót.
Ebben az esetben, a rabszolganőt „a
gyerek anyának” hívták, akit nem
lehet eladni vagy odaajándékozni, és
szabaddá kellett tenni a gazdája
halálakor.

A második módszer rabszolgaság
megszüntetésére, az ösztönzése és
kiterjesztése azoknak a
lehetőségeknek amelyek a
rabszolgák felszabadításához
vezettek.

Eredetileg az egyetlen módja a
szabadság eléréséhez az volt ha
gazda felszabadította a rabszolgáját.
Az iszlám eljövetele előtt, a
rabszolgaság egész életre szólt, és ha

valaki felszabadította rabszolgáját, annak néha bírságot kellett fizetnie. Az iszlám bevezette az önfelszabadítás gyakorlatát, mikor a rabszolgák egy meghatározott összegért felszabadíthatták magukat. A rabszolga tulajdonosának is meglett adva az a lehetőség hogy bármikor felszabadíthatta rabszolgáját semmilyen pénzügyi kötelezettség és büntetés nélkül.

Említsünk néhány forrását a rabszolgák felszabadításának:

1. **A bűnök kiengeszteléséért:**

Egy muszlim hívő felszabadítása a kiengesztelés a véletlen gyilkosságért, a vérdíj kifizetése

mellet az érintett családnak. Ez a **Dicsőséges Korán** következő ájáján alapszik:

„Egyik hívő sem ölheti meg a másik hívőt, kivéve, ha az tévedésből történik. Ha valaki tévedésből megöl egy hívőt, **(annak)** fel kell szabadítania egy hívő szolgát és vérdíjat kell a családjának átadnia, kivéve, ha adakozásként elengedi.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:92]

2. Kiengesztelés a Žihār [\[128\]](#) esetében. Ez a **Dicsőséges Korán** következő ájáján alapszik:

„Akik úgy válnak el feleségeiktől, **hogy azt mondják: «Olyan vagy**

nekem, mint az anyám háta!» majd visszatérnek ahhoz, amit már mondtak, azoknak egy rabszolgát kell felszabadítaniuk mielőtt egymást érintenék. Ebből okulhattok. Amit tesztek, mindarról Allah tud.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 58:3]

3. Kiengesztelés az eskü megszegéséért. Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:

„Nem büntet meg Allah benneteket az értelmetlen beszédért az esküvéseitekben, ám megbüntet, ha esküvel szentesített kötést köttök. Annak megváltása tíz szegény táplálása, úgy ahogyan a

családokat általában tápláljátok, vagy felruházásuk, vagy egy rab felszabadítása. Aki erre nem képes annak három napi böjtöt **(kell végeznie)**. Ez a ti esküvésetek megváltása, ha esküt tesztek.

Tartsátok hát be az esküvéseiteket! Így magyarázza meg nektek Allah az Ő jeleit. Talán hálásak lesztek.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:89]

4. Kiengesztelés a Ramadán hónapi böjt megszegéséért. **Egy példa erre az esetre a következő hadisz:**

„Egy férfi elment a Prófétához **(Allah áldásai és békéje legyen vele)** és azt mondta: «Elpusztultam, Allah

Küldötte.» Ő (Allah áldásai és békéje legyen vele) azt kérdezte: «Mi történt veled?» «Közösültem a feleségemmel Ramadánkor (böjtölés idejében)» – felelte a férfi. A Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) megkérdezte: «Találsz-e annyit, amivel felszabadítasz egy rabszolgát?» «Nem»- válaszolta az ember. «Akkor tudsz-e két hónapot folyamatosan böjtölni?» «Nem» – mondta a férfi. «Akkor van-e annyid, amivel hatvan szegényt megetetsz?» Az ember így felelt: «Nem», majd leült, és a Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) hozott egy 'Irq-et, (kosár amiben datolya volt), és azt mondta: «Adakozz ezzel». Az ember így

szólt: «Vajon olyannak, ki nálunk szegényebb? Bizony nincs a városunkban olyan család, amelyiknek nagyobb szüksége lenne rá, mint nekünk!» Allah Küldötte (Allah áldásai és békéje legyen vele) elnevette magát úgy, hogy hátsó fogai is látszottak, majd azt mondta: «Menj és etesd meg vele a családodat.»” [\[129\]](#)

Ha egy ember köteles volt kiengesztelésre bűnéért, és pénzügyileg képes volt rá de nem volt rabszolgája akit felszabadíthat, vehetett egyet és azt felszabadíthatta kiengesztelés képen az elkövetett bűnéért.

5. A rabszolgák felszabadítása Allah szemében az egyik legkedveltebb jótékonysági tett. **Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Ám ő nem mert dacolni (nekivágva, legyőzni azt) a meredéllyel (a kaptatóval, vagy is azzal a nehézségekkel telített meredek úttal, amely a jósághoz, és a későbbi boldoguláshoz, vezet. A Jó Útja mindig több buktatót és nehézséget tartogat, mint a rossznak az útja, amely csábítóbb). Honnan tudhatnád, mi az a meredély? (Az nem más, mint:) Felszabadítani egy rabszolgát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **90:11-13**]

Továbbá, Allah Küldöttének a következő kijelentése erről a cselekedetről bátorította az embereket, hogy felszabadítsák a rabszolgákat Allah útján. **Allah Küldötte azt mondta:**

„Aki felszabadít egy muszlim rabszolgát, annak Allah cserébe a rabszolga minden testrészéért megóvjja a felszabadító azonos testrészét a Tűztől, még a nemi szerve által a felszabadító nemi szervét is.” [\[130\]](#)

6. Rabszolga felszabadítása végrendeletben.

Egy másik lehetősége a rabszolga felszabadításának, az a végrendelet

révén, amely lehetett írásban foglalva, szóban kijelentve, stb. Ha a rabszolga tulajdonos, kijelentette bármilyen formában, hogy halála után a rabszolgája szabad, akkor annak a rabszolgának biztosítva volt a szabadsága a gazdája halála után. Elővigyázatosságból az iszlám megtiltotta rabszolga eladását vagy elajándékozását a gazda az ilyen kijelentése után. Ha egy rabszolganő ígéretet kapót a felszabadításra és a tulajdonosa ágyasává vette, az ebből a kapcsolatból származó gyerekek szabadnak született. Hasonlóképpen, a rabszolganőt, ebben az esetben, nem lehet eladni vagy elajándékozni, csak felszabadítani.

7. A rabszolga felszabadítás az egyik lehetőség ahová fordítani lehet a Zakáh-t. **Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:**

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket és azokat, akik érte munkálkodnak és azokat, akiknek szívet barátságra kell hangolni és a rabszolgákat és az adósokat és az Allah Útján (járókat) és az úton lévőt. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah Tudó és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

8. Kiengesztelés a rabszolga indokolatlan veréséért vagy pofozásáért.

Az iszlám előírta a felszabadítását annak a rabszolgának akit a gazdája indokolatlanul megvert vagy megpofozót. Ez a Mohamed Próféta következő mondásán alapszik:

„Aki megüti vagy megpofozza rabszolgáját, fel kell szabadítania azt kiengesztelésként.” [\[131\]](#)

9. Szerződésben foglalt felszabadítás (szabaduló levél).

Ez magában foglalja azt a helyzetet amikor a rabszolga és a tulajdonosa

egyértéket egy bizonyos pénz összegben, amennyiért a rabszolga megvásárolhatta a szabadságát. Ha a rabszolga felkérte a tulajdonosát egy effajta szerződés kiadását, ez kötelezővé vált a tulajdonos számára. Ebben az esetben a rabszolga kereskedhetett, vásárolhatót és eladhatót, annak érdekében, hogy megszerezze a szerződésben meghatározott összeget. Ugyancsak, dolgozhatót saját gazdájának egy meghatározott bérért. Valójában, az iszlám egy lépéssel tovább ment, azt kérve a gazdagoktól az iszlám társadalomban, hogy támogassák adományokkal az ilyen embereket. Még a rabszolga tulajdonosát is arra

biztatta, hogy engedje el a megegyezett összeg egy részét, vagy könnyítsen annak kifizetésében, hogy így a rabszolga hamarább megszerezze szabadságát. **Ez a Dicsőséges Korán következő ájáján alapszik:**

„És ha azok közül, akiket a jobbotok birtokol írásukat **(szabaduló levelüket)** akarják, írjátok azt meg nekik, ha valami jót tudtok róluk! És adjatok nekik Allah vagyonából, amit Ő adott nektek(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **24:33]**

Röviden, azt mondhatjuk, hogy iszlám nem törvényesítette és nem

ösztönözte a rabszolgaságot, hanem olyan törvényeket és rendeleteket hozott amelyek jelentősen és hatékonyan hozzájárultak a rabszolgaság forrásainak korlátozásához és a rabszolgák felszabadításához, egyszer és mindenkorra.

Összegzés

Befejezésül, idézni fogunk egy eseményt a közel múltból. A Szaúd-Arábiai Királyság Igazságügyi Minisztériuma három szimpóziumot tartott 1392 H (1982) Sáfár hónapjában. Az Igazságügyi miniszter, neves tudósok és egyetemi professzorok vettek részt

ezen a szimpóziumon valamint, négy kiváló európai egyházjogász és tudós: Írország volt külügyminisztere, az Európai jogalkotási bizottság biztosa, egy jól ismert tudós a Keleti és Iszlám Tanulmányok professzorra és egy jeles jogi egyetemi tanár, aki a Franciaországi Emberi Jogok magazin igazgatója is.

A muszlim tudósok bemutatták az iszlám alapelvét, mint életforma, összehasonlítva más konkurens fogalmakkal, illusztrálva az iszlám és a saría főbb szabályait és részletezve ezeknek az általános szabályait és elveit. Elmagyarázták fontosságát, hasznát és

hatékonyaságát a halálbüntetésnek az iszlámban amely a társadalom ártatlan emberei ellen elkövetett súlyos bűncselekményekért lett előírva. Részletesen kifejtették, hogy a halálbüntetés egy racionális büntetés, amely megőrzi a békét, biztonságot és védelmet biztosít a társadalom egésze számára. Az európaiak kifejezték csodálatukat a muszlim tudósok által nyújtott részletes magyarázatok iránt az ilyen típusú büntetésekről és nagyra becsülték az emberi jogok fogalmát az iszlámban.

McBride úr, [az Európai delegáció vezetője kijelentette:](#)

„Erről a helyről, ebből a muszlim országból és nem egy másikból, ki kell nyilatkoztatni az emberi jogokat az embereknek a világ minden tájáról. A muszlim tudósoknak nyilatkozniuk kell ezekről az ismeretlen emberi jogokról az egész nemzetközi közösségnek.

Valójában, figyelmen kívül hagyása ezeknek az emberi jogoknak és a nem megfelelő ismeretük, vezetett oda hogy az iszlám és az muszlim kormányok hírneve el van torzulva a világ szemében.”[\[132\]](#)

Ez a kiadvány egy bevezető diskurzus az emberi jogok az iszlámban témájáról. Remélem és ugyanakkor imádkozok azért, hogy

ez lehetőségeket fog teremteni azoknak akik szeretnék az igazat megtudni az iszlámról igazságától, amely szándékosan hamisan lett bemutatva néhány laikustól, muszlim modernistától és az iszlám ellenségeitől.

Arra kérem az olvasókat, hogy vizsgálják meg jobban az iszlámot mint életformát, megbízható forrásokból és elfogulatlanul.

Továbbá, kötelességemnek érzem, hogy segítsek azoknak akik szeretnének többet megtudni az iszlámról, mint életforma. A muszlimok, akik másokat hívnak az iszlámra őszinte szándékkal kell ezt tegyék, megtisztulva minden evilági

érdektől, és csak Allah megalégedését keresve azért, hogy a Túlvilágban elvezhessék a Paradicsomot, az örök lakhelyükként.

Allah Küldöttének egyik társa amikor arról lett kérdezve, hogy miért vesz részt a harcban Allah útján, **azt felelte:**

„Azért jöttünk, hogy felszabadítsuk az embereket a bálványimádástól és más vallások igazságtalanságától, és hogy az iszlám igazságához vezessük őket.”

Ami az Isteni Jutalmat illeti, mi muszlimok hisszük hogy csak két állandó lakhely létezik a Túlvilágon,

és nincs harmadik: az egyik a Paradicsom a teljes és örök boldogságé és a másik a Pokol az örök kínoké. A Paradicsom a Mindenható Allah jutalma mindazoknak akik engedelmeskednek az Ő parancsainak. **A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

És:

„Ám, akik hisznek és jótetteket cselekedtek, nekik Firdaus (a **Paradicsom**) Kertjei járnak pihenőhelyül. Örök időig abban tartózkodva, nem óhajtanak abban változást.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, **18:107-108**]

Másrészt, a Mindenható Allah a Poklot ígérte mindazoknak akik nem engedelmeskednek az Ő parancsainak és társakat állítanak Mellé. **A Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:**

„Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami

ezen kívül van, annak, akinek akarja. Aki társítást követ el Allahal szemben, az bizony hatalmas bünt eszelt ki.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:48]

A Mindenható Allah azt is kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Meri bizony, akik hitetlenek a Könyv népe és a társítok közül, azok a Pokol tüzében fognak égni, örök időkön át. Ők a legrosszabb teremtmények.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 98:6]

Az iszlám megjelenése óta, ellenségei végig harcoltak ellene, és ez a harc még ma is folytatódik. Az

iszlám ellenes elemek felhasználtak minden lehetségest eszközt ebben a harcban, azonban a józan ítélőképességű és éret gondolkozású embereket ez nem fogja érinteni, mivel ők megtudják különböztetni az igazat a hazugságtól. Más vallások kimagaslóan istenfélő tagjai egyre nagyobb számban csatlakoznak az iszlámhoz mint életforma, és ez önmagában is bizonyíték az iszlám nagyszerűségére mint vallás és élet mód.

A Mindenható Allah biztosított minket hogy, Ő megfogja őrizni az Ő vallását, az iszlámot, az emberiség

számára, ezt kijelentve a
Dicsőséges Koránban:

„Mi bizony lebocsátottuk a Dhikr-t
(intés, emlékeztetés, a Kegyes
Korán) és Mi bizony Őrzői vagyunk
annak.” [A Kegyes Korán
értelmezésének fordítása, 15:9]

Zárjuk könyvünket Mohamed
Próféta egy csodálatos mondásával:

„A legkedveltebb emberek Allah
előtt azok akik a leghasznosabbak
mások számára. A legkedveltebb
cselekedetek Allah előtt az
örömszerzés egy muszlim testvérnek
vagy egy szorongatott helyzetből
kisegíteni őt, vagy a tartozását
kiegyenlíteni, vagy éhségét

csillapítani. Kedvesebb számomra muszlim testvéremnek segíteni egy ügyében, mint az hogy a mecsetemben elvonuljak egy hónapon át. Annak aki visszafogja haragját (ebben a világban) Allah el fogja takarni hibáit. Annak aki visszafogja haragját miközben képes lenne másoknak ártani annak Allah megfogja tölteni elégedettséggel és boldogsággal a szívét az Ítélet Napján. Annak aki azért jár hogy fenntartsa a muszlim testvére bizonyítékát, Allah rögzíteni fogja lépteit azon a Napot amikor a léptek meghátrálnak és botladoznak. Valóban, a rossz jellem és viselkedés tönkreteszi a jó

cselekedetet ahogy az ecet
tönkreteszi a mézet.”[\[133\]](#)

[\[1\]](#) Salla Allahu aleihi wa sallam -
Allah áldásai és békéje legyen vele

[\[2\]](#) Tirmidhi #2346

[\[3\]](#) Ahmad # 411

[\[4\]](#) Abu Dawúd # 5116

[\[5\]](#) Ahmad 4:145

[\[6\]](#) Muszlim # 2564

[\[7\]](#) Nasa’i # 4897

[\[8\]](#) Muszlim #2287

[9] Bukhári #2444 és Muszlim #2584

[10] Ahmad #18850 , Abu Dawúd #4344, Tirmidhi #2174

[11] Muszlim #1731

[12] Abu Dawúd és Ibn Mádzsah

[13] A dirham egy iszlám pénz, amely 2,28 gram ezüst értékének felel meg. A „dirham” nevet a mai napig használják néhány iszlám és arab országban, de a mai pénz értéke nem felel meg a régi pénzének.

[14] Ez egy híres eseménye az iszlám történelmének: lásd Baladthuri, Futuh al-Buldan, Sám (nagy Szíria) meghódítása.

[15] Abu Juszuf, al-Kharadzs, 144. old.

[16] Ibid, 126. old.

[17] Bukhári és Muszlim és említve a al-Lulu wal-Mardzsan-ban #884.

[18] Abu Dawúd #5004

[19] Bukhári # 6043

[20] Muszlim #29

[21] Bukhári, Al-Adab al-Mufrad #112

[22] Bukhári #226

[23] Ahmad #15435

[24] Bukhári #5437 és Muszlim #104

[25] Abu Dawúd, At-Tirmidhi #1295, an-Nasza‘i, Ibn Mádzsah #3423 és al-Hakim

[26] Ibn Mádzsah # 337

[27] Tirmidhi # 2647

[28] Abu Dawúd 3:317 és Tirmidhi # 2682

[29] Ibn Hibban, # 296

[30] Bukhári #4207 és Muszlim #86

[31] Ahmad

[32] Žihār az a gyakorlat, amikor a férfi azt mondja a feleségének:

„Olyan vagy nekem, mint az anyám háta! (tilalmas számomra)” Ez törvénytelen az iszlámban, az iszlám

előtti (dzsahilijja) társadalmából származik.

[33] Ez egy ismert cím az iszlám előtti (dzsahilijja) társadalomban, amelyet egy egyénnek vagy egy csoportnak adtak, akik lojális követői lettek egy törzsnek vagy klánnak, bár nem tartoznak hozzájuk, azért, hogy megvédjék és támogassák őket. Ezek az egyének nem fognak ugyanabba az osztályba tartozni és nem illetik meg őket ugyanazok a jogok, mint az eredeti törzs- vagy klán tagokat.

[34] Bukhári #2105 és Muszlim #1457

[35] Abu Dawúd # 1984 és Tirmidhi #2091

[36] Ahmad #3946

[37] Ahmad # 9588

[38] Bukhári # 2348

[39] Abu Dawúd #34

[40] Muszlim #2564

[41] Bukhári # 2238 és Muszlim # 2586

[42] Bukhári # 7228

[43] Bukhári #39

[44] Bukhári #2330

[45] An-Naszá‘i

[46] Tabaráni

[47] Bukhári # 4416, és Muszlim #2404

[48] Bukhári #3461 és Tirmidhi # 2669

[49] Tirmidhi #1899

[50] Muszlim #1003

[51] Bukhári #2227 és Muszlim #2584

[52] Muszlim #1510

[53] Al-Hakim #7244

[54] Ibn Mádzsah #1857

[55] Bukhári #3721

[56] Bukhári #5049

[57] Bukhári #6024.

[58] Abu Dáwud #4870

[59] Naszá‘i, 7:63

[60] Tirmidhi #1162.

[61] Abu Dawúd # 4948

[62] Abu Dawúd #1692.

[63] Bukhári #853 és Muszlim
#1829

[64] Muszlim #1623

[65] At-Tirmidhi #1928

[66] Muszlim #2563

[67] Bukhári #13

[\[68\]](#) Muszlim #1838

[\[69\]](#) Nawawi #7

[\[70\]](#) Muszlim #1852

[\[71\]](#) Thirmidhi #1329

[\[72\]](#) Ibn Hisám, A Próféta életrajza.

[\[73\]](#) Abu Dawúd #2948

[\[74\]](#) Abu Dawúd #4941 és Tirmidhi #1924.

[\[75\]](#) Bukhári #6015

[\[76\]](#) Bukhári # 6016

[\[77\]](#) Tabarani #1014

[\[78\]](#) Tirmidhi #1944

[\[79\]](#) Bukhári #5673

[80] Muszlim #48

[81] Bukhári #5702

[82] Musznad Ahmad #8419

[83] Baihaqi és Abdur Razzaq, al-Muszannaf

[84] Bukhári #2114

[85] Ibn Mádzsah #2468

[86] Abu Ja'la #4386. és Baihaqi, al-Suáb #5312.

[87] Ahmad, #8393

[88] Bukhári #5702 és Muszlim, #1661

[89] Bukhári #2236 és Muszlim #2110

[\[90\]](#) Bukhári #5196 és Muszlim #1958

[\[91\]](#) Bukhári #5196

[\[92\]](#) Abu Dawúd #5268

[\[93\]](#) Muszlim #1955

[\[94\]](#) Bukhári #5663

[\[95\]](#) Musznad Ahmad #12901

[\[96\]](#) Muszlim #1553

[\[97\]](#) Bukhári #2121 és Muszlim #2333

[\[98\]](#) Bukhári #2827

[\[99\]](#) Muszlim #269

[\[100\]](#) Bukhári #5686.

[\[101\]](#) Bukhári #13

[\[102\]](#) Bukhári #2585

[\[103\]](#) Abu Dawúd #4884

[\[104\]](#) Abu Dawúd #4336 és
Tirmidhi #2169

[\[105\]](#) Ibn Mádzsah #2225

[\[106\]](#) Muszlim #1605

[\[107\]](#) Abu Dawúd #3580 és
Tirmidhi #1336

[\[108\]](#) Bukhári #6772 és Muszlim #
1832

[\[109\]](#) Muszlim # 2577

[\[110\]](#) Tirmidhi #3472

[111] Abu Dawúd #3582

[112] Bukhári #1711 és Muszlim #4277

[113] Ibn Mádzsah #2045

[114] Abu Juszuf, al-Kharadzs

[115] Niszá‘i # 4126

[116] Muszlim #78.

[117] Bukhári # 105

[118] Dr. Muhammad al-Zuhaili,
Emberi jogok az iszlámban, p. 400.

[119] A következők az Iszlám
Nemzetközi Emberi Jogok
Nyilatkozatból származnak.

[\[120\]](#) Bukhári #853 és Muszlim #1829

[\[121\]](#) Dhahabi közölte bizonytalan láncolattal, legvalószínűbb, hogy Abdullah ibn Masz'úd mondása, ahogyan Baihaqi említette.

[\[122\]](#) Bukhári #6935 és Muszlim #6524

[\[123\]](#) Bukhári #2854

[\[124\]](#) Az iszlám saría és az emberi jogok az iszlámban – Szimpózium, idézet parafrázis, Beirut, Dar-al-Kitab-al-Lebnani, 1973.

[\[125\]](#) Dunbar Rowland idézve Jefferson Davist, Jefferson Davis, 1. kötet 286. oldal. Lásd még Jefferson

Davisnak „Az Amerikai
Konföderációs Államok idéglenes
elnökének beiktatási beszéde”,
Montgomery, 1861-Feb.-18,
Amerikai Konföderációs Államok.

Elérhető:

<http://funnelweb.utcc.utk.edu/~hoemann/jdinaug.html>

[126] Bukhári #2406 és Muszlim
#1661

Mustadrak al-Hākim 4/409, **[127]**
#8100

[128] Žihār az a gyakorlat, **amikor a
férfi azt mondja a feleségének:**

„Olyan vagy nekem, mint az anyám
háta! **(tilalmas számomra)**” Ez
törvénytelen az iszlámban, az iszlám

előtti (dzsahilijja) társadalmából származik.

Bukhári # 6709 [\[129\]](#)

[\[130\]](#) Bukhári #6337 és Muszlim #1509

[\[131\]](#) Muszlim #1657

[\[132\]](#) Részlet „Az iszlám és az emberi jogok”, Abdullah ibn Abdul-Muhsin at-Turki

[\[133\]](#) Tabarani és ibn Abi-Dunya közlésében, Albani hitelesnek osztályozta a Sahih Al-Jam‘i -ban